

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 100 / IV legislatura / Sisè període

Dimecres, 5 d'octubre de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessions plenàries núms. 55 i 56

Primera reunió

SUMARI

Sessió núm. 55

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i quatre minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta, no se'n fa la transcripció.

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (art. 7 del Reglament)
(Punt primer de l'ordre del dia.)

El Ple acorda la compatibilitat del diputat Sr. Joan Busquets i Grau (p. 5402).

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994, presentada pels diputats interventors (art. 46.2.3.^{er} del Reglament) (Punt segon de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994 (p. 5402).

Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 1995 (Punt tercer de l'ordre del dia.)

SUMARI (2)

El Ple aprova el Pressupost del Parlament de Catalunya i del Síndic de Greuges per al 1995 (p. 5408).

Designació dels diputats interventors per al període pressupostari de 1995 (art. 46.3 del Reglament) (Punt quart i darrer de l'ordre del dia.)

El Ple designa diputats interventors per al període pressupostari de 1995 el Sr. Francesc Codina, del G. P. de Convergència i Unió; el Sr. Josep Lluís Carod-Rovira, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i el Sr. Roc Fuentes, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (p. 5417).

La sessió s'aixeca a dos quarts d'onze del matí i set minuts.

Sessió núm. 56

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i set minuts.

Manifestació de condol per la mort del senyor Joan Ventura i Solé

El president manifesta el seu condol per la mort del Sr. Joan Ventura i Solé, diputat de la primera legislatura (p. 5418).

Presa en consideració de la Proposició de llei de les parelles de fet (Reg. 18925) (Punt primer de l'ordre del dia.)

Torn a favor: Sra. Oranich (IC) (p. 5419).

El Sr. Escudé (CiU) (p. 5421) i al Sra. Oranich (IC) (p. 5421) intervenen per contradiccions.

El Sr. Camps i Rovira (CiU) intervé per al·lusions (p. 5422).

El Sr. Escudé (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5422).

Presa en consideració de la Proposició de llei reguladora de les parelles de fet (Reg. 21610) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Torn a favor: Sr. Abelló i Alfonso (S) (p. 5422).

Posició dels grups: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 5424), Sr. Reguant (M) (p. 5425), Sr. Morera (ERC) (p. 5425) i Sr. Cuatrecasas (CiU) (p. 5427).

Votació conjunta: rebutjades per 44 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 5428).

Presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de l'article 7.1 de la Llei 2/1990, del 8 de gener, de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (Idiada) (Reg. 19439) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Torn a favor: Sr. Riera i Olivé (S) (p. 5429).

Posició dels grups: Sr. Reguant (M) (p. 5431), Sra. Montserrat (P) (p. 5431), Sr. Farrés (IC) (p. 5432), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 5432) i Sr. Bota (CiU) (p. 5433).

Votació: rebutjada per 35 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 5434).

Debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre els Avals Concedits per la Generalitat de Catalunya a Grand Península, SA (Reg. 20601) (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Fuentes (IC) (p. 5434).

Posició dels grups: Sr. Reguant (M) (p. 5436), Sr. Curto i Casadó (P) (p. 5436), Sr. Bargalló (ERC) (p. 5439), Sr. Carnicer (S) (p. 5440) i Sr. Escudé (CiU) (p. 5442).

El Sr. Fuentes (IC) intervé per contradiccions (p. 5443).

Votació: rebutjada per 49 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 5444).

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i set minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts.

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre la Política de Concessió d'Avals i Crèdits del Govern de la Generalitat (Reg. 20632) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Curto i Casadó (P) (p. 5444).

Posició dels grups: Sr. Reguant (M) (p. 5446), Sr. Fuentes (IC) (p. 5446), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 5447), Sr. Carnicer (S) (p. 5449) i Sr. Escudé (CiU) (p. 5451).

El president i el Sr. Clotas (S) intervenen per una qüestió d'ordre (p. 5452).

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de sis i deu minuts.

El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5452).

Posició dels grups (Continuació): Sr. Escudé (CiU) (p. 5452).

El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per contradiccions (p. 5454).

Votació: rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 5455).

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Violència Infantil (Reg. 21687) (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sra. Barenys (S) (p. 5455).

Posició dels grups: Sr. Reguant (M) (p. 5457), Sr. Ariza (P) (p. 5457), Sra. Mayol (IC) (p. 5458), Sr. Bosch (ERC) (p. 5459) i Sra. Vendrell (CiU) (p. 5460).

El president anuncia el canvi de nom de la Comissió (p. 5461).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5461).

Elecció de dos membres del consell d'administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i Designació dels diputats que hauran de defensar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local (Punts setè i vuitè de l'ordre del dia.)

El president proposa d'agrupar els punts setè i vuitè, la qual cosa és aprovada per assentiment (p. 5461).

Un cop fet l'escrutini, el president anuncia que no s'ha assolit la majoria de dos terços en el punt setè (p. 5461). Tot seguit anuncia la designació dels diputats Sr. Castellnou, Sr. Piella i Sr. Rodri, pel que fa al punt vuitè (p. 5461).

Alteració de l'ordre del dia

El president proposa una alteració de l'ordre del dia pel que fa als punts novè, desè i dotzè, la qual és aprovada per assentiment (p. 5461).

Interpehació al Consell Executiu sobre els propòsits de capteniment en matèria de carreteres (Reg. 20354) (Punt onzè de l'ordre del dia.)

Formulació: Sr. Manuel Nadal (S) (p. 5462).

Resposta: conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5463).

Rèplica: Sr. Manuel Nadal (S) (p. 5466).

Contrarèplica: conseller (p. 5467).

Moció subsegüent a la interpehació al Consell Executiu sobre el Tercer Món (Reg. 20656) (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sra. Oranich (IC) (p. 5467).

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor: Sr. Padrós (CiU) (p. 5469).

Esmena del G. Mixt (núm. 3, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 5469).

Posició dels grups no esmenants: Sra. Montserrat (P) (p. 5470), Sr. Rodri (ERC) (p. 5470) i Sr. Abelló i Alfonso (S) (p. 5471).

Posició del grup presentant: Sra. Oranich (IC), la qual presenta una transaccional a les esmenes núms. 2 i 3 (p. 5471).

El Sr. Padrós (CiU) i el Sr. Reguant (M) retiren les seves esmenes a favor de la transaccional (p. 5472).

Votació del punt 2: rebutjat per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5472).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5472).

La sessió se suspèn a dos quarts de nou del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 55

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i l'oïdor de comptes.

Ordre del dia

1. Debat i votació del dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (art. 7 del Reglament).

2. Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994, presentada pels diputats interventors (art. 46.2.3.^r del Reglament).

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 1995.

4. Designació dels diputats interventors per al període pressupostari de 1995 (art. 46.3 del Reglament).

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, i d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, adopta la Resolució següent:

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pel nou diputat d'acord amb l'article 4.1. segon del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat del diputat Sr. Joan Busquets i Grau.»

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994

El Ple del Parlament, després de conèixer la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994, presentada pels diputats interventors, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament ha conegut la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1994, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

»D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament, aprova la dita liquidació.»

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT CORRESPONENT AL PRIMER PERÍODE DE SESSIONS DEL 1994

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT DEL 1994. PRIMER SEMESTRE

Partida	Títol CL Econòmica/Partida	Crèdit inicial	Modificació	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Pagaments ordenats	Pagaments efectius
01 121 10001	Assignacions Diputats	680.000.000	-47.560.000	295.876.618	336.563.382	336.563.382	336.563.382	336.563.382
10	Alts càrrecs	680.000.000	-47.560.000	295.876.618	336.563.382	336.563.382	336.563.382	336.563.382
01 121 11001	Retribucions bàsiques	29.000.000	0	21.997.463	7.002.537	7.002.537	7.002.537	7.002.537
01 121 11002	Altres remuneracions	4.870.852	0	3.924.081	946.771	946.771	946.771	946.771
11	Personal eventual	33.870.852	0	25.921.544	7.949.308	7.949.308	7.949.308	7.949.308
01 121 12001	Retribucions bàsiques	362.000.000	0	181.195.847	180.804.153	180.804.153	180.804.153	180.804.153
01 121 12101	Retribucions complementàries	81.700.000	0	48.002.851	33.697.149	33.697.149	33.697.149	33.697.149
01 121 12102	Altres remuneracions	2.300.000	0	2.300.000	0	0	0	0
12	Personal funcionari	446.000.000	0	231.498.698	214.501.302	214.501.302	214.501.302	214.501.302
01 121 13101	Retribucions bàsiques	6.800.000	0	4.534.401	2.265.599	2.265.599	2.265.599	2.265.599
01 121 13102	Retribucions complementàries	2.000.000	0	1.536.327	463.673	463.673	463.673	463.673
13	Personal laboral	8.800.000	0	6.070.728	2.729.272	2.729.272	2.729.272	2.729.272
01 121 15001	Productivitat	8.500.000	0	8.500.000	0	0	0	0
01 121 15101	Gratificacions per serveis extraordinaris	9.000.000	0	4.141.543	4.858.457	4.858.457	4.858.457	4.858.457
15	Incentius al rendiment i activitat extrs.	17.500.000	0	12.641.543	4.858.457	4.858.457	4.858.457	4.858.457

Partida	Títol CL Econòmica/Partida	Crèdit inicial	Modificació	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Pagaments ordenats	Pagaments efectius
01 121 16001	Seguretat Social	104.000.000	0	67.049.278	36.950.722	36.950.722	36.950.722	29.386.536
01 121 16002	Muface	4.600.000	400.000	2.506.628	2.493.372	2.493.372	2.493.372	2.493.372
01 121 16004	Altres règims de previsió social	2.800.000	0	1.399.217	1.400.783	1.400.783	625.349	625.349
01 121 16005	Quotes Seguretat Social Diputats	118.000.000	0	61.832.885	56.167.115	56.167.115	56.167.115	37.869.805
01 121 16006	Classes passives diputats	2.500.000	200.000	1.373.794	1.326.206	1.326.206	1.326.206	568.374
01 121 16007	Assegurances personal i diputats	2.400.000	0	11.732.498	667.502	667.502	667.502	667.502
01 121 16102	Prestació complementàries jubilació diputats	7.000.000	-600.000	6.067.199	332.801	332.801	332.801	332.801
16	Assegurances i prestacions socials	251.300.000	0	151.961.499	99.338.501	99.338.501	98.563.067	71.443.739
1		1.437.470.852	-47.560.000	723.970.630	665.940.222	665.940.222	665.164.788	638.045.460
01 121 20001	Lloguer de béns mobles	2.000.000	0	1.201.691	798.3097	98.3097	98.309	495.748
01 121 20002	Lloguer de fotocopiadores	25.000.000	-13.300.000	4.234.293	7.465.707	7.465.707	7.465.707	6.627.072
01 121 20101	Lloguer de béns immobles	3.420.000	0	233.049	3.186.951	3.186.951	1.076.675	995.675
20	Lloguers	30.420.000	-13.300.000	5.569.033	11.450.967	11.450.967	9.340.691	8.118.495
01 121 21001	Despeses manteniment immobilitzat	12.000.000	0	3.301.489	8.698.511	8.698.511	2.248.883	2.259.454
01 121 21002	Conservació i manteniment sistema inf.	16.000.000	0	7.859.522	8.140.478	8.140.478	2.177.088	2.177.088
01 121 21003	Conservació aire condicionat	3.000.000	200.000	220.449	2.979.551	2.979.551	2.979.551	2.979.551
01 121 21004	Conservació parc mòbil	2.500.000	0	1.422.311	1.077.689	1.077.689	1.077.689	391.005
01 121 21005	Conservació sistema alimentació elèctrica	1.010.000	0	359.879	650.121	650.121	0	0
01 121 21006	Conservació centraleta electrònica	750.000	0	415.484	334.516	334.516	323.015	323.015
01 121 21007	Conservació altra maquinària i equip.	5.500.000	0	107.670	5.392.330	5.392.330	4.481.425	3.700.365
21	Conservació i reparació	40.760.000	200.000	13.686.804	27.273.196	27.273.196	13.287.651	11.830.478
01 121 22001	Material ordinari no inventariable	11.000.000	0	6.863.403	4.136.597	4.136.597	4.136.597	3.580.946
01 121 22002	Prensa, revistes, llibres i altres pub.	8.400.000	0	553.885	7.846.115	7.846.115	7.817.135	7.148.967
01 121 22003	Material informàtic no inventariable	4.000.000	0	2.816.162	1.183.838	1.183.838	1.183.838	867.836
01 121 22004	Paper i material per a edició	7.000.000	-5.800.000	469.520	730.480	730.480	730.480	730.480
01 121 22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció	22.000.000	0	13.927.311	8.072.689	8.072.689	8.072.689	5.781.658
01 121 22102	Carburants	3.000.000	0	1.613.671	1.386.329	1.386.329	1.386.329	1.058.818
01 121 22103	Vestuari	3.000.000	0	463.223	2.506.777	2.536.777	89.626	89.626
01 121 22106	Altres subministraments	6.500.000	0	5.147.681	1.352.319	1.352.319	1.352.319	1.138.571
01 121 22107	Enregistrament i so	300.000	0	2.521.285	478.715	478.715	478.715	426.045
01 121 22201	Comunicacions	20.000.000	0	10.595.194	9.404.806	9.404.806	9.404.806	5.463.822
01 121 22301	Transports	3.600.000	0	3.424.681	175.319	175.319	175.319	144.729
01 121 22402	Primes d'assegurances de parc mòbil	1.700.000	0	1.043.549	656.451	656.451	656.451	656.451
01 121 22403	Primes d'assegurances d'edifici, moble	4.550.000	0	4.550.000	0	0	0	0
01 121 22501	Tributs	300.000	0	237.024	62.976	62.976	62.976	62.976
01 121 22601	Cànon: Servei de bar-restaurant	7.300.000	3.000	3.651.800	3.651.200	3.651.200	3.033.337	3.033.337
01 121 22602	Atencions protocol·làries i representatives	17.000.000	0	14.074.137	2.925.863	2.925.863	1.333.863	1.275.443
01 121 22606	Hospital Clínic	1.050.000	0	1.050.000	0	0	0	0
01 121 22607	Formació i promoció	8.000.000	0	4.492.306	3.507.694	3.507.694	3.392.694	3.548.404
01 121 22608	Altres despeses diverses	10.000.000	-203.000	9.201.432	595.568	595.568	595.568	148.360
01 121 22609	Relacions institucionals exteriors	5.000.000	0	2.433.980	2.566.020	2.566.020	2.566.020	2.361.975
01 121 22610	Publicacions obligatòries	8.000.000	19.100.000	10.385.567	16.714.433	16.714.433	16.714.433	11.706.356
01 121 22511	Publicacions voluntàries	1.000.000	0	1.000.000	0	0	0	0
01 121 22612	Despeses d'informàtica	44.000.000	0	122.000	43.878.000	43.787.000	10.969.500	10.969.500
01 121 22701	Neteja i sanejament	39.100.000	0	32.323	39.067.677	39.067.677	19.829.791	29.717.711
01 121 22707	Estudis i treballs tècnics	3.000.000	0	2.086.500	913.500	913.500	534.000	534.000
01 121 22708	Prestació altres serveis informàtics	1.500.000	0	1.243.753	256.247	256.247	256.247	210.433
01 121 22709	Serveis agències de nòlcsies	3.000.000	0	47.706	2.952.294	2.952.294	1.259.914	1.130.339
22	Material, subministraments i altres	246.000.000	13.100.000	104.048.093	155.051.907	155.051.907	96.032.647	91.786.783
01 121 23001	Dietes, locomoció i trasllats	12.000.000	0	5.931.604	6.068.396	6.068.396	6.068.396	5.656.756
01 121 23002	Conveni amb Renfe	700.000	0	580.925	119.075	119.075	119.075	119.075
01 121 23.101	Altres indemnitzacions	500.000	0	500.000	0	0	0	0
01 121 23102	Indemnitzacions als diputats	293.000.000	-58.191.000	94.271.918	140.537.082	140.537.082	140.537.082	140.537.082
23	Indemnitzacions per raó del servei	306.200.000	-58.191.000	101.284.447	146.724.553	146.724.553	146.724.553	146.312.913
01 121 24001	Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	0	0	0	0
24	Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	0	0	0	0
2	Despeses de béns corrents i de serveis	623.630.000	-58.191.000	224.938.377	340.500.0623	340.500.623	265.385.542	258.048.669
01 121 48101	Assignacions grups parlamentaris	471.700.000	53.978.000	237.302.400	288.375.600	288.375.600	288.375.600	288.375.600
01 121 48301	Ajuts, estudis i formació fills funcio.	4.000.000	0	4.000.000	0	0	0	0
48	A famílies i institucions sense final.	475.700.000	53.978.000	241.302.400	288.375.600	288.375.600	288.375.600	288.375.600
4	Transferències corrents	475.700.000	53.978.000	241.302.400	288.375.600	288.375.600	288.375.600	288.375.600

<i>Partida</i>	<i>Títol CL Econòmica/Partida</i>	<i>Crèdit inicial</i>	<i>Modificació</i>	<i>Saldo disponible</i>	<i>Autoritzacions</i>	<i>Disposicions</i>	<i>Pagaments ordenats</i>	<i>Pagaments efectius</i>
01 121 61101	Obres de condicionament de l'edifici	70.000.000	0	69.453.578	546.422	546.422	546.422	546.422
61	Inversions en edificis i altres const.	70.000.000	0	69.453.578	546.422	546.422	546.422	546.422
01 121 62101	Programa microfilmació d'arxius	1.000.000	0	1.000.000	0	0	0	0
01 121 62102	Programa d'àudiovisuals	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 62201	Sistema de seguretat	1.000.000	0	1.000.000	0	0	0	0
01 121 62301	Altra maquinària	6.000.000	51.773.000	54.968.597	2.804.403	2.804.403	2.627.302	2.523.432
62	Inversions en maquinària, instal·lació	8.001.000	51.773.000	56.969.597	2.804.403	2.804.403	2.627.302	2.523.432
01 121 63101	Adquisició vehicle	5.000.000	0	4.868.325	131.675	131.675	131.675	131.675
63	Inv. rep. pel funcionament serveis	5.000.000	0	4.868.325	131.675	131.675	131.675	131.675
01 121 64101	Adquisició de mobiliari	17.000.000	0	16.784.218	215.782	215.782	215.782	65.780
64	Inversions en mobiliari i estris	17.000.000	0	16.784.218	215.782	215.782	215.782	65.780
01 121 65101	Pla Informàtic	30.000.000	0	20.284.213	9.715.787	9.715.787	3.919.787	3.919.787
65	Inversions en equip de procés de dades	30.000.000	0	20.284.213	9.715.787	9.715.787	3.919.787	3.919.787
01 121 17101	Adquisició de llibres	5.000.000	0	1.669.181	3.330.819	3.330.819	3.268.351	1.821.255
67	Inversions en altre immobilitzat material	5.000.000	0	1.669.181	3.330.819	3.330.819	3.268.351	1.821.255
6	Inversions reals	135.001.000	51.773.000	170.029.112	16.744.888	16.744.888	10.709.319	9.008.351
01 121 83101	Bestretes	2.000.000	0	18.272	1.981.728	1.981.728	1.981.728	1.981.728
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	2.000.000	0	18.272	1.981.728	1.981.728	1.981.728	1.981.728
8	Actius financers	2.000.000	0	18.272	1.981.728	1.981.728	1.981.728	1.981.728
01 122 10001	Assignacions diputats	47.560.996	0	47.560.996	0	0	0	0
10	Alts càrrecs	47.560.996	0	47.560.996	0	0	0	0
01 122 15101	Gratificacions per serveis extraordinaris	1.500.000	0	1.500.000	0	0	0	0
15	Incentius al rendiment i activitats ext.	1.500.000	0	1.500.000	0	0	0	0
01 122 16007	Assegurances personal i diputats	40.000.000	0	40.000.000	0	0	0	0
16	Assegurances i prestacions socials	40.000.000	0	40.000.000	0	0	0	0
1		89.060.996	0	89.060.996	0	0	0	0
01 122 21001	Despeses manteniment immobilitzat	12.000.000	0	12.000.000	0	0	0	0
21	Conservació i reparació	12.000.000	0	12.000.000	0	0	0	0
01 122 22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció i	3.000.000	0	3.000.000	0	0	0	0
01 122 22701	Neteja i sanejament	700.000	0	0	700.000	700.000	0	0
01 122 22709	Serveis agències de notícies	50.000	0	0	50.000	50.000	0	0
22	Material, subministraments i altres	3.750.000	0	3.000.000	750.000	750.000	0	0
01 122 23001	Dietes, locomoció i trasllats	5.000.000	0	661.927	4.338.073	4.338.073	4.338.073	4.338.073
01 122 23102	Indemnització als diputats	58.191.236	0	58.191.236	0	0	0	0
23	Indemnitzacions per raó del servei	63.191.236	0	58.853.163	4.338.073	4.338.073	4.338.073	4.338.073
2	Despeses de béns corrents i de serveis	78.941.236	0	73.853.163	5.088.073	5.088.073	4.338.073	4.338.073
01 122 48101	Assignacions grups parlamentaris	172.989	0	172.989	0	0	0	0
01 122 48301	Ajuts, estudis i formació fills funcionaris	65.046	0	65.046	0	0	0	0
48	A famílies i institucions sense finalitat	238.035	0	238.035	0	0	0	0
4	Transferències corrents	238.035	0	238.035	0	0	0	0
01 122 62301	Altra maquinària	17.179.462	0	17.179.462	0	0	0	0
62	Inversions en maquinària, instal·lació	17.179.462	0	17.179.462	0	0	0	0
6	Inversions reals	17.179.462	0	17.179.462	0	0	0	0
01 122 83101	Bestretes	956.361	0	387.361	569.000	569.000	569.000	0
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	956.361	0	387.361	569.000	569.000	569.000	0
8	Actius financers	956.361	0	387.361	569.000	569.000	569.000	0

Partida	Títol CL Econòmica/Partida	Crèdit inicial	Modificació	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Pagaments ordenats	Pagaments efectius
01 124 22610	Publicacions obligatòries	6.000.000	0	6.000.000	0	0	0	0
22	Material, subministraments i altres	6.000.000	0	6.000.000	0	0	0	0
2	Despeses de béns corrents i de serveis	6.000.000	0	6.000.000	0	0	0	0
01 124 64101	Adquisició de mobiliari	4.500.000	0	4.500.000	0	0	0	0
64	Inversions en mobiliari i estris	4.500.000	0	4.500.000	0	0	0	0
6	Inversions reals	4.500.000	0	4.500.000	0	0	0	0
01 124 83101	Bestretes	8.117.939	0	2.721.733	5.396.206	5.396.206	5.396.206	4.800.094
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	8.117.939	0	2.721.733	5.396.206	5.396.206	5.396.206	4.800.094
8	Actius financers	8.117.939	0	2.721.733	5.396.206	5.396.206	5.396.206	4.800.094
Total exercici		2.878.795.881	0	1.554.199.541	1.324.596.340	1.324.596.340	1.241.920.256	1.204.597.975
Total pressupost de despeses		3.350.504.464	0	1.554.395.138	1.324.400.743	1.324.400.743	1.406.667.776	1.362.683.567

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL SÍNDIC DE GREUGES DEL 1994. PRIMER SEMESTRE

Partida	Títol CL Econòmica/Partida	Crèdit inicial	Modificació	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Pagaments ordenats	Pagaments efectius
01 121 10001	Retribucions bàsiques alts càrrecs	9.885.234	0	4.944.808	4.940.426	4.940.426	4.940.426	4.940.426
01 121 10002	Retribucions complementàries alts càrrecs	14.619.948	0	7.309.974	7.309.974	7.309.974	7.309.974	7.309.974
10	Alts càrrecs	24.505.182	0	12.254.782	12.250.400	12.250.400	12.250.400	12.250.400
01 121 11001	Retribucions bàsiques personal eventual	85.881.858	-6.820.000	37.716.644	41.345.214	41.345.214	41.345.214	41.345.214
01 121 11002	Altres remuneracions personal eventual	13.663.308	0	7.087.894	6.575.414	6.575.414	6.575.414	6.575.414
01 121 11003	Previsió diferències retribucions	2.986.355	0	2.986.355	0	0	0	0
11	Personal eventual	102.531.521	-6.800.000	47.190.893	47.920.628	47.920.628	47.920.628	47.920.628
01 121 15001	Productivitat	2.225.000	0	2.004.523	220.477	220.477	220.477	220.477
01 121 15101	Gratificacions per serveis extraordinaris	2.700.000	0	1.516.058	1.183.942	1.183.942	1.183.94	21.183.942
15	Incentius del rendiment i activitats ex.	4.925.000	0	3.520.581	1.404.419	1.404.419	1.404.419	1.404.419
01 121 16001	Seguretat Social	26.011.297	0	13.368.913	12.642.384	12.642.384	12.642.384	12.642.384
01 121 16002	Previsió diferència Seguretat Social	443.000	0	443.000	0	0	0	0
01 121 16004	Altres règims de previsió social	400.000	0	109.259	290.741	290.741	207.126	240.572
16	Assegurances i prestacions socials	26.854.297	0	13.921.172	12.933.125	12.933.125	12.849.510	8.674.710
1		158.816.000	-6.820.000	77.487.428	74.508.572	74.508.572	74.424.957	70.250.157
01 121 20001	Lloguer de béns mobles	75.000	200.000	202.876	72.124	72.124	72.124	72.124
01 121 20101	Lloguer de béns immobles	4.789.500	0	9.628	4.779.872	4.779.872	2.389.936	2.389.936
20	Lloguers	4.864.500	200.000	212.504	4.851.996	4.851.996	2.462.060	2.462.060
01 121 21001	Despeses manteniment immobilitzat mter.	6.293.300	0	3.295.398	2.997.902	2.997.902	2.193.362	2.737.091
21	Conservació i reparació	6.293.300	0	3.295.398	2.997.902	2.997.902	2.193.362	2.737.091
01 121 22001	Material ordinari no inventariable	1.545.000	0	614.480	930.520	930.520	930.520	930.520
01 121 22002	Prensa, revistes, llibres i altres public.	473.800	0	172.751	301.049	301.049	301.049	301.049
01 121 22003	Material informàtic no inventariable	200.000	200.000	247.603	152.397	152.397	152.397	152.397
01 121 22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció i	2.873.700	0	1.243.179	1.630.521	1.630.521	1.630.521	1.421.425
01 121 22102	Carburants	278.100	0	198.100	80.000	80.000	80.000	80.000
01 121 22103	Vestuari	180.000	0	163.505	16.495	16.495	16.495	16.495

Partida	Títol CL Econòmica/Partida	Crèdit inicial	Modificació	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Pagaments ordenats	Pagaments efectius
01 121 22105	Productes farmacèutics	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 22106	Altres subministraments	206.000	0	152.834	53.166	53.166	53.166	53.166
01 121 22201	Comunicacions	2.266.000	0	1.145.516	1.120.484	1.120.484	1.120.484	1.103.225
01 121 22301	Transports	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 22401	Primes d'assegurances	400.000	0	337.502	62.498	62.498	62.498	62.498
01 121 22501	Tributs	330.000	0	33.123	296.877	296.877	296.877	296.877
01 121 22602	Atencions protocol·làries i representativ.	762.200	0	162.082	618.000	618.000	618.000	581.838
01 121 22603	Publicitat i propaganda	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 22605	Reunions i conferències	1.000.000	0	927.550	72.450	72.450	72.450	0
01 121 22607	Formació i promoció	460.000	370.000	598.000	232.000	232.000	232.000	232.000
01 121 22608	Altres despeses diverses	540.000	0	205.979	334.021	334.021	334.021	334.021
01 121 22609	Relacions institucionals exteriors	2.530.000	1.000.000	1.941.278	1.588.722	1.588.722	79.772	79.772
01 121 22701	Neteja i sanejament	6.472.520	0	20.375	6.452.145	6.452.145	2.643.921	4.250.604
01 121 22702	Seguretat	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 22704	Postals	1.000	0	1.000	0	0	0	0
01 121 22707	Estudis i treballs tècnics	7.900.000	1.500.000	5.387.391	4.012.609	4.012.609	2.412.821	2.600.088
22	Material, subministraments i altres	28.422.320	3.070.000	13.556.248	17.936.072	17.936.072	11.019.110	12.395.975
01 121 23001	Dietes, locomoció i trasllat	824.000	500.000	567.061	756.939	756.939	756.939	460.294
01 121 23101	Altres indemnitzacions	1.000	0	1.000	0	0	0	0
23	Indemnitzacions per raó del servei	825.000	500.000	568.061	756.939	756.939	756.939	460.294
01 121 24001	Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	0	0	0	0
24	Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	0	0	0	0
2	Despeses de béns corrents i de serveis	40.406.120	3.770.000	17.633.211	26.542.909	26.542.909	16.431.471	18.055.420
01 121 48001	Transferències a famílies	650.000	100.000	750.000	0	0	0	0
48	A famílies i institucions sense final.	650.000	100.000	750.000	0	0	0	0
4	Transferències corrents	650.000	100.000	750.000	0	0	0	0
01 121 61001	Inversions en edificis i altres constr.	600.000	0	260.310	339.690	339.690	339.690	339.690
61	Inversions en edificis i altres constr.	600.000	0	260.310	339.690	339.690	339.690	339.690
01 121 62001	Inversions en maquinària, instal.	300.000	0	195.549	104.451	104.451	104.451	104.451
62	Inversions en maquinària, instal.	300.000	0	195.549	104.451	104.451	104.451	104.451
01 121 64001	Inversions en mobiliari i estris	240.000	0	61.405	178.595	178.595	178.595	178.595
64	Inversions en mobiliari i estris	240.000	0	61.405	178.595	178.595	178.595	178.595
01 121 65001	Inversions en equip de procés de dades	5.000.000	2.000.000	272.590	6.727.410	2.477.410	18.800	18.800
65	Inversions en equip de procés de dades	5.000.000	2.000.000	272.590	6.727.410	2.477.410	18.800	18.800
01 121 67001	Inversions en immobilitzat material	460.000	300.000	316.742	443.258	443.258	443.258	336.369
67	Inversions en altre immobilitzat material	460.000	300.000	316.742	443.258	443.258	443.258	336.369
6	Inversions reals	6.600.000	2.300.000	1.106.596	7.793.404	3.543.404	1.084.794	977.905
01 121 83001	Bestretes al personal	500.000	0	350.000	150.000	150.000	150.000	150.000
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	500.000	0	350.000	150.000	150.000	150.000	150.000
8	Actius financers	500.000	0	350.000	150.000	150.000	150.000	150.000
01 122 11001	Retribucions bàsiques personal eventual	8.368.018	0	8.368.018	0	0	0	0
11	Personal eventual	8.368.018	0	8.368.018	0	0	0	0
1		8.368.018	0	8.368.018	0	0	0	0
01 122 20001	Lloguer de béns mobles	925.000	0	598.872	326.128	326.128	326.128	0
20	Lloguers	925.000	0	598.872	326.128	326.128	326.128	0
01 122 22001	Material ordinari no inventariable	209.109	0	-59.215	268.324	268.324	268.324	0
01 122 22602	Atencions protocol·làries i represent.	1.000.000	0	930.800	69.200	69.200	69.200	0
22	Material, subministraments i altres	1.209.109	0	871.585	337.524	337.524	337.524	0

<i>Partida</i>	<i>Títol CL Econòmica/Partida</i>	<i>Crèdit inicial</i>	<i>Modificació</i>	<i>Saldo disponible</i>	<i>Autoritzacions</i>	<i>Disposicions</i>	<i>Pagaments ordenats</i>	<i>Pagaments efectius</i>
01 122 23001	Dietes, locomoció i trasllats	150.000	0	150.000	0	0	0	0
23	Indemnitzacions per raó del servei	150.000	0	150.000	0	0	0	0
2	Despeses de béns corrents i de serveis	2.284.109	0	1.620.457	663.652	663.652	663.652	0
01 122 48001	Transferències a famílies	5.301	0	5.301	0	0	0	0
48	A famílies i institucions sense final.	5.301	0	5.301	0	0	0	0
4	Transferències corrents	5.301	0	5.301	0	0	0	0
01 122 64001	Inversions en mobilitari i estris	150.000	0	150.000	0	0	0	0
64	Inversions en mobilitari i estris	150.000	0	150.000	0	0	0	0
01 122 65001	Inversions en equip de procés de dades	588.890	0	0	588.890	588.890	0	0
65	Inversions en equip de procés de dades	588.890	0	0	588.890	588.890	0	0
6	Inversions reals	738.890	0	150.000	588.890	588.890	0	0
01 122 83001	Bestretes al personal	456.243	0	456.243	0	0	0	0
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	456.243	0	456.243	0	0	0	0
8	Actius financers	456.243	0	456.243	0	0	0	0
01 123 16005	Assegurances del personal	650.000	0	650.000	0	0	0	0
16	Assegurances i prestacions socials	650.000	0	650.000	0	0	0	0
1		650.000	0	650.000	0	0	0	0
01 124 83001	Bestretes al personal	0	0	-590.000	590.000	590.000	590.000	590.000
83	Concessió de préstecs i bestretes fora	0	0	-590.000	590.000	590.000	590.000	590.000
8	Actius financers	0	0	-590.000	590.000	590.000	590.000	590.000
Total exercici		219.474.681	-650.000	107.987.254	110.837.427	106.587.427	93.344.874	90.023.482
Total pressupost de despeses		222.131.837	-650.000	108.017.254	110.807.427	106.557.427	96.057.754	92.637.640

ESTAT DE SITUACIÓ DE DESPESES PENDENTS D'ANYS ANTERIORS
30 DE JUNY DE 1994

01.01. Parlament de Catalunya

	<i>Inicial</i>	<i>Pagaments ordenats</i>	<i>Pagaments realitzats</i>	<i>Anul·lacions</i>
Romanents 1992				
Capítol II	10.753.560	10.753.560	1.233.631	0
Capítol VI	106.813.854	106.813.854	38.607.670	0
	117.567.414	117.567.414	39.841.301	0

	<i>Inicial</i>	<i>Pagaments ordenats</i>	<i>Pagaments realitzats</i>	<i>Anul·lacions</i>
Romanents 1993				
Capítol I	40.074.318	40.074.318	10.074.318	0
Capítol II	56.570.411	56.374.814	47.799.652	195.597
Capítol VI	246.990.338	246.990.338	73.529.991	0
Capítol VIII	150.000	150.000	150.000	0
	343.785.067	343.589.470	131.553.961	195.597

01.02. Síndic de Greuges

	<i>Inicial</i>	<i>Pagaments ordenats</i>	<i>Pagaments realitzats</i>	<i>Anul·lacions</i>
Romanents 1993				
Capítol II	2.649.056	2.704.780	2.606.058	30.000
Capítol VI	8.100	8.100	8.100	0
	2.657.156	2.712.880	2.614.158	30.000

Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per a l'any 1995

El Ple del Parlament, després de debatre el Dictamen de la Comissió de Govern Interior relatiu al Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 1995, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament, d'acord amb el que estableix l'article 46.2. segon del Reglament, aprova el

Pressupost del Parlament de Catalunya i del Síndic de Greuges per al 1995

»1. S'aprova el Projecte de Pressupost del Parlament de Catalunya (servei 01 de la secció 01) per al 1995 per un total de 2.799.766.000 pessetes amb el detall que figura en el document annex número 1.

»2. S'aprova el Projecte de Pressupost del Síndic de Greuges per al 1995 (servei 02 de la secció 01) per un total

de 214.612.260 pessetes amb el detall que figura en el document annex número 2.

»3. Aplicar a les assignacions als diputats, a efectes d'increment, el mateix tractament que la Generalitat acordi per als alts càrrecs.

»4. Aplicar a les retribucions dels funcionaris, a efectes d'increment, el mateix tractament que acordi la Generalitat.

»5. Es proposa d'incorporar al text articulat de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1995 les disposicions addicionals següents:

»Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció 01 del pressupost del 1994 als mateixos capítols pressupostaris del pressupost del 1995.

»Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció 01 s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament, a mesura que aquest les demani.

»Tercera: La Comissió de Govern Interior pot acordar transferències de crèdit entre conceptes de la secció 01 sense limitacions, la qual cosa ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.»

PRESSUPOST DEL PARLAMENT DE CATALUNYA - EXERCICI 1995

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
CAPÍTOL I - REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
Article 10 - Alts càrrecs		
100 Retribucions bàsiques i altres remuneracions		690.000.000
100.01 Assignacions diputats	690.000.000	
Article 11 - Personal eventual		
110 Personal eventual		34.650.000
110.01 Retribucions bàsiques	29.700.000	
110.02 Altres remuneracions	4.950.000	
Article 12 - Funcionaris		
120 Retribucions personals		496.050.000
120.01 Retribucions bàsiques	370.000.000	
121 Retribucions complementàries		
121.01 Retribucions complementàries	82.650.000	
121.02 Altres remuneracions	2.300.000	
123		
123.01 Previsió augment retribucions	41.100.000	
Article 13 - Personal laboral		
131 Personal laboral temporal		8.800.000
131.01 Retribucions bàsiques	6.800.000	
131.02 Retribucions complementàries	2.000.000	
Article 15 - Incentius rendiment i activitats extraordinàries		
150 Incentius al rendiment		18.700.000
150.01 Productivitat	8.700.000	
151 Activitats extraordinàries		
151.01 Gratificacions serveis extraordinaris	10.000.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
Article 16 - Assegurances i prestacions socials		258.500.000
160 Quotes Socials		
160.01 Seguretat Social	102.400.000	
160.02 MUFACE	5.000.000	
160.04 Altres règims de previsió social	2.900.000	
160.05 Quotes Seguretat Social diputats	120.800.000	
160.06 Classes passives diputats	2.700.000	
160.07 Assegurances personal i diputats	12.600.000	
160.08 Previsió augment quotes Seguretat Social	8.100.000	
161 Prestacions socials		
161.02 Prestació complementària jubilació diputats	4.000.000	
TOTAL CAPÍTOL I	1.506.700.000	1.506.700.000
CAPÍTOL II - DESPESES DE BÉNS CORRENTS I SERVEIS		
Article 20 - Lloguers		19.600.000
200		
200.01 Lloguer de béns mobles	2.000.000	
200.02 Lloguer de fotocopiadores	14.000.000	
201		
201.01 Lloguer de béns immobles	3.600.000	
Article 21 - Conservació i reparació		45.765.000
210		
210.01 Despeses manteniment immobilitzat material	12.000.000	
210.02 Conservació i manteniment sistema informàtic	16.000.000	
210.03 Conservació aire condicionat	3.970.000	
210.04 Conservació parc mòbil	2.600.000	
210.05 Conservació sistema aliment.elèctrica inint.	985.000	
210.06 Conservació centraleta electrònica	750.000	
210.07 Conservació altra maquinària i equip	9.460.000	
Article 22 - Material, subministrament i altres		289.350.000
220 Material d'oficina		
220.01 Material ordinari no inventariable	11.000.000	
220.02 Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	5.400.000	
220.03 Material informàtic no inventariable	4.000.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
221 Subministrament de béns i serveis		
221.01 Aigua, gas, electricitat, calefacció i condic.aire	22.000.000	
221.02 Carburants	3.000.000	
221.03 Vestuari	3.100.000	
221.06 Altres subministraments	6.500.000	
221.07 Enregistrament i so	4.200.000	
222		
222.01 Comunicacions	21.000.000	
223		
223.01 Transports	3.300.000	
224		
224.02 Primes d'assegurances de parc mòbil	1.800.000	
224.03 Primes d'assegurances d'edifici, mobles i maquin.	4.800.000	
225		
225.01 Tributs	300.000	
226 Despeses diverses		
226.01 Canons: servei de bar-restaurant	10.000.000	
226.02 Atencions protocol·làries i representatives	17.000.000	
226.06 Hospital Clínic	1.200.000	
226.07 Formació i promoció	9.000.000	
226.08 Altres despeses diverses	10.000.000	
226.09 Relacions institucionals exteriors	5.000.000	
226.10 Publicacions obligatòries	39.000.000	
226.11 Publicacions voluntàries	5.000.000	
226.12 Despeses d'informàtica	52.000.000	
227 Treballs realitzats per altres empreses		
227.01 Neteja i sanejament	43.100.000	
227.07 Estudis i treballs tècnics	3.000.000	
227.08 Prestació altres serveis informàtics	1.500.000	
227.09 Serveis agències de notícies	3.150.000	
Article 23 - Indemnitzacions per raó del servei		304.500.000
230		
230.01 Dietes, locomoció i trasllats	16.000.000	
230.02 Conveni RENFE	700.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
231		
231.01 Altres indemnitzacions	500.000	
231.02 Indemnització als diputats	287.300.000	
Article 24 - Dotacions per a nous serveis		250.000
240		
240.01 Dotacions per a serveis de nova creació	250.000	
TOTAL CAPÍTOL II	659.465.000	659.465.000
CAPÍTOL IV - TRANSFERÈNCIES CORRENTS		
Article 48 - A famílies i institucions sense finalitat de lucre		521.300.000
481		
481.01 Assignacions als grups parlamentaris	517.300.000	
483		
483.01 Ajuts estudis i formació fills dels funcionaris	4.000.000	
TOTAL CAPÍTOL IV	521.300.000	521.300.000
CAPÍTOL VI - INVERSIONS REALS		
Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions		50.000.000
611		
611.01 Obres de condicionament de l'edifici	50.000.000	
Article 62 - Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge		5.101.000
621		
621.01 Programa microfilmació d'arxius	1.000.000	
621.02 Programa d'audiovisuals	1.000	
622		
622.01 Sistema de seguretat	1.000.000	
623		
623.01 Altra maquinària	3.100.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
Article 63 - Inversions en material de transport		5.200.000
631		
631.01 Adquisició vehicle	5.200.000	
Article 64 - Inversions enmobiliari i estris		28.000.000
641		
641.01 Adquisició de mobiliari	28.000.000	
Article 65 - Inversions en equips de procés de dades		20.000.000
651		
651.01 Pla informàtic	20.000.000	
Article 67 - Inversions en altre immobilitzat material		2.000.000
671		
671.01 Adquisició de llibres	2.000.000	
TOTAL CAPÍTOL VI	110.301.000	110.301.000
CAPÍTOL VIII - ACTIUS FINANCERS		
Article 83 - Concessió préstecs i bestretes fora del sector públic		2.000.000
831		
831.01 Bestretes	2.000.000	
TOTAL CAPÍTOL VIII	2.000.000	2.000.000
TOTAL PRESSUPOST 1995	2.799.766.000	

PRESSUPOST DEL SÍNDIC DE GREUGES - EXERCICI 1995

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
CAPÍTOL I - REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
Article 10 - Alts càrrecs		24.505.182
100 Retribucions bàsiques i altres remuneracions		
100.01 Retribucions bàsiques	9.885.234	
100.02 Retribucions complementàries	14.619.948	
Article 11 - Personal eventual		108.142.314
110 Personal eventual		
110.01 Retribucions bàsiques	89.027.114	
110.02 Retribucions complementàries	14.612.628	
110.03 Previsió diferències retribucions	4.502.572	
Article 15 - Incentius rendiment i activitats extraordinàries		4.925.000
150		
150.01 Productivitat	2.225.000	
151		
151.01 Gratificacions serveis extraordinaris	2.700.000	
Article 16 - Assegurances i prestacions socials		28.586.664
160		
160.01 Quotes Seguretat Social	26.579.185	
160.04 Altres règims de previsió social	315.000	
160.07 Assegurances del personal	762.208	
160.08 Previsió augment quotes Seguretat Social	930.271	
TOTAL CAPÍTOL I	166.159.160	166.159.160
CAPÍTOL II - DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS		
Article 20 - Lloguers		5.628.975
200		
200.01 Lloguer de béns mobles	600.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
201		
201.01 Lloguer de béns immobles	5.028.975	
Article 21 - Conservació i reparació		6.607.965
210		
210.01 Manteniment immobilitzat material	6.607.965	
Article 22 - Material, subministraments i altres		29.100.160
220 Material d'oficina		
220.01 Material ordinari no inventariable	1.700.000	
220.02 Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	547.239	
220.03 Material informàtic no inventariable	300.000	
221 Subministrament de béns i serveis		
221.01 Aigua, gas, electricitat, calefacc. i condic. aire	3.287.070	
221.02 Carburants	292.005	
221.03 Vestuari	189.000	
221.06 Altres subministraments	206.000	
222		
222.01 Comunicacions	2.500.000	
223		
223.01 Transports	1.000	
224		
224.01 Primes d'assegurances	440.000	
225		
225.01 Tributs	346.500	
226 Despeses diverses		
226.02 Atencions protocol·làries i representatives	762.200	
226.03 Publicitat i propaganda	1.000	
226.05 Reunions i conferències	800.000	
226.07 Formació i promoció	600.000	
226.08 Altres despeses diverses	540.000	
226.09 Publicacions	2.530.000	
227 Treballs realitzats per altres empreses		
227.01 Neteja i sanejament	6.796.146	
227.02 Seguretat	1.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
227.04 Postals	1.000	
227.07 Estudis i treballs tècnics	7.260.000	
Article 23 - Indemnitzacions per raó del servei		825.000
230		
230.01 Dietes, locomosió i trasllats	824.000	
231		
231.01 Altres indemnitzacions	1.000	
Article 24 - Dotacions per a nous serveis		1.000
240		
240.01 Dotacions per a serveis de nova creació	1.000	
TOTAL CAPÍTOL II	42.163.100	42.163.100
CAPÍTOL IV - TRANSFERÈNCIES CORRENTS		
Article 48 - A famílies i institucions sense finalitat de lucre		650.000
481		
481.01 Transferències a famílies	650.000	
TOTAL CAPÍTOL IV	650.000	650.000
CAPÍTOL VI - INVERSIONS REALS		
Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions		600.000
610		
610.01 Inversions en l'edifici	600.000	
Article 62 - Inversions en maquinària, instal·lacions i utillatge		300.000
620		
620.01 Maquinària, instal·lacions i utillatge	300.000	
Article 64 - Inversions en mobiliari i estris		240.000
640		
640.01 Mobiliari	240.000	

	<i>Total concepte</i>	<i>Total article</i>
Article 65 - Inversions en equips de procés de dades		3.000.000
650		
650.01 Equips de procés de dades	3.000.000	
Article 67 - Inversions en altre immobilitzat material		1.000.000
670		
670.01 Adquisició de llibres	1.000.000	
TOTAL CAPÍTOL VI	5.140.000	5.140.000
CAPÍTOL VIII - ACTIUS FINANCERS		
Article 83 - Concessió préstecs i bestretes fora del sector públic		500.000
830		
830.01 Bestretes al personal	500.000	
TOTAL CAPÍTOL VIII	500.000	500.000
TOTAL PRESSUPOST DEL SÍNDIC DE GREUGES	214.612.260	

**Designació dels diputats interventors
per al període pressupostari de 1995**

El Ple del Parlament, després d'estudiar la proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament designa diputats interventors per al període pressupostari de 1995 els Srs. Francesc Codina, del G. P. de Convergència i Unió; Josep Lluís Carod-Rovira, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Roc Fuentes, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya.»

(La sessió s'aixeca a dos quarts d'onze del matí i set minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 56.1

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Justícia, de Comerç, Consum i Turisme i de Benestar Social.

Ordre del dia

1. Presa en consideració de la Proposició de llei de les parelles de fet, presentada pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 18925) (BOPC, 228).

2. Presa en consideració de la Proposició de llei reguladora de les parelles de fet, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 21610) (BOPC, 260, 16409).

3. Presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de l'article 7.1 de la Llei 2/1990, del 8 de gener, de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (Idiada), presentada pel G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 19439) (BOPC, 233).

4. Debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre els Avals Concedits per la Generalitat de Catalunya a Grand Península, SA, presentada pels grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, Popular i Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 20601) (BOPC, 251, 15595).

5. Debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre la Política de Concessió d'Avals i Crèdits del Govern de la Generalitat, presentada pels grups parlamentaris Popular, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 20632) (BOPC, 251, 15595).

6. Debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Violència Infantil, presentada per una cinquena part dels diputats del Parlament, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 21687) (BOPC, 260, 16436).

7. Elecció de dos membres del consell d'administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (arts. 4.1 i 2 de la Llei 10/1983, del 30 de maig, de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya).

8. Designació dels Diputats que hauran de defensar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local (BOPC, 250, 15567).

9. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política interdepartamental d'igualtat d'oportunitats entre els homes i les dones, presentada per la diputada Sra. Imma Mayol, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 18614) (BOPC, 225, 14382).

10. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'educació de les persones adultes, presentada per la diputada Sra. Dolors Torrent i el diputat Sr. Magí Cadevall, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 18924) (BOPC, 228, 14518).

11. Interpel·lació al Consell Executiu sobre els propòsits de capteniment en matèries de carreteres, presentada pel diputat Sr. Manel Nadal, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 20354) (BOPC, 258, 15459).

12. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ensenyament d'adults, presentada pel diputat Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 18628) (BOPC, 225, 14383).

13. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el Tercer Món, presentada pel diputat Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 20656) (BOPC, 251, 15596).

14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre les emissores de ràdio, presentada pel diputat Sr. Joan Ignasi Elena i Garcia, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 20687) (BOPC, 251, 15596).

15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general d'assistència i orientació a les víctimes de delictes, presentada pel diputat Sr. Joan Oliart, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 20688) (BOPC, 251, 15597).

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el creixement de l'economia a Catalunya, presentada pel G. P. Popular (Reg. 20690) (BOPC, 251, 15598).

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre les barreres arquitectòniques, presentada pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (Reg. 20703) (BOPC, 251, 15598).

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de minusvàlids greument afectats, presentada per la diputada Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 20707) (BOPC, 251, 15599).

– Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

**Manifestació de condol per la mort
del senyor Joan Ventura i Solé**

Abans d'entrar en l'ordre del dia, vull fer memòria de l'il·lustre senyor Joan Ventura i Solé, recentment traspassat, que fou diputat d'aquest Parlament en la legislatura 1980 a 1984, la primera legislatura, i deixar constància d'aquesta manera del condol de la cambra.

D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple i també els noms dels

qui les han formulades. Aquesta llista està essent distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa aquesta presidència prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

Al mateix temps, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les preguntes seran substanciades a les deu hores del dia de demà, 6 d'octubre.

Presa en consideració de la Proposició de llei de les parelles de fet

El primer punt de l'ordre del dia és presa en consideració de la Proposició de llei de les parelles de fet, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya. D'acord amb l'article 107 del Reglament, es passa directament al debat.

Per a un torn a favor té la paraula la il·lustre diputada senyora Oranich.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya presentem a aquesta cambra, amb l'esperança –no gaire fundada, per altra banda– que aquesta cambra prengui en consideració una llei de parelles de fet.

És un tema que s'ha tractat durant molts anys en aquest Parlament, però entenem que avui és molt important que se'n torni a parlar, i en aquest sentit també tenim la satisfacció que no ha sigut només el nostre Grup el que l'ha presentat, sinó també el Grup Socialista ha presentat una llei similar a la nostra, perquè entenem que aquest és un tema de molta actualitat social. És un tema que justament aquests dies, des que vam presentar aquesta Llei, ho és encara més, perquè en els darrers dies hi han hagut sentències judicials que avalen les nostres consideracions, hi han hagut editorials dels diaris i hi ha hagut una forta discussió social al respecte d'aquests temes.

Cert és que fa un any, un any i escaig, en aquest mateix Parlament, en discutir la Llei de modificació del dret civil català es va parlar a bastament d'aquest tema; cert és també que en aquesta mateixa cambra, ja en els anys 87, quan es parlava de les lleis de successions en el dret civil català, també se'n va parlar a bastament, i per part del Grup de la majoria molt sovint es va dir que no s'hi estava d'acord i altres vegades s'ha dit, també l'any 87 i es va dir aquí fa un any, que aquest era un tema que segurament s'havia de legislar de manera més global i que ja se'n parlaria més endavant.

Bé, va passant el temps, tinc aquí i quan hem estudiat aquesta qüestió els diaris de sessions, de sessions plenàries de fa molts anys, concretament de l'any 87, que el diputat que portava aquesta qüestió en nom del Grup de la majoria, l'il·lustre diputat senyor Albiol, deia que no volien entrar aquest tema a la cambra d'amagatotis, sinó que ho volien fer amb una llei especial. Això se'ns diu cada vegada, però entenem que, d'alguna manera, aquest tema no entra mai en aquest Parlament i no es tracta mai, i durant aquest mateix any 1994 aquest és un tema de màxima actualitat.

Se'ns diu i s'ha dit moltes vegades que aquest és un tema que la societat –això es deia abans– encara no té prou assumit; s'ha dit que altres legislacions tampoc el tenen legislat. Un i altre tema no són certs; nosaltres creiem que aquest és un tema que la societat té assumit. Si veiem la darrera enquesta del CIS, no només a nivell de Catalunya sinó a nivell d'Estat, veiem que el 70,1% de la població de l'Estat espanyol considera que les parelles de fet haurien de tenir els mateixos drets que les parelles que no estan casades; el mateix Parlament europeu, en una recomanació de febrer d'aquest any, també recomana als estats membres que legislin sobre aquesta qüestió, i no només quant a les parelles heterosexuals, sinó també quant a les parelles homosexuals.

Darrerament s'han pronunciat els jutges, però és més, fins i tot a les darreres sentències del Tribunal Constitucional i fins i tot en aquella en què el mateix Tribunal Constitucional denega la pensió de viduitat a una dona que havia conviscut més de cinquanta anys amb el seu company, ens diu el mateix Tribunal Constitucional que, malgrat tot, creu legítim que s'ha de legislar en el tema de parelles de fet. I aquest... I també ens ho diu el mateix Tribunal Constitucional –i d'aquesta sentència ja vam fer esment fa bastants anys..., en el debat de l'any passat–, en una sentència d'11 de desembre de 1992, ens diu el Tribunal Constitucional que la família que protegeix la Constitució no és només una família legal de papers, sinó que són les persones el que protegeix i, per tant, el nucli estable de convivència.

Bé, aquest és un tema que se'ns pot dir i és possible que en els arguments que no sé ja d'on els podran trobar per dir que no..., en entrar en aquesta Proposició no de llei, l'argument fonamental, senyor Escudé –i vostè el sap perfectament–, és que vostès tenen majoria absoluta. I aquest és l'únic tema. No que ho creguin, perquè llegim contínuament declaracions dels seus propis diputats i d'altres diputats de la cambra que estan a favor d'aquest tema, i sabem perfectament que aquest és un tema de molts professionals del dret, que estan aquí en aquest Parlament, que contínuament ens trobem amb els problemes que tenen les persones perquè nosaltres no hem legislat en aquest tema.

Jo em pregunto –i de veritat apel·laria a la seva responsabilitat, perquè jo n'estic segura– quines seran les votacions, però jo sé també que molts dels diputats que hi votaran en contra, en el fons creuen que aquest tema s'ha de legislar, i no cal dir –i no és amagant-nos– que un dels diputats del Grup de la majoria, un gran jurista que coneix perfectament aquest tema, com és el senyor Jaume Camps, dimiteix una i altra vegada pel seu desacord que aquest tema no es porta a la pràctica.

I mirin, fa un any ens van votar que no a les esmenes que demanaven protegir les persones en aquestes situacions, fa exactament..., en començar la temporada del curs polític i escolar em venia una senyora que el seu company..., una família amb dos fills, que el seu company venia el que era el domicili familiar –si no li volen dir conjugal–; aquestes criatures han quedat al carrer sense absolutament cap protecció. Per què? Perquè en aquest Parlament hem aprovat una pro-

tecció al domicili familiar quan estan casats; quan no estan casats es veu que ni aquestes criatures ni aquestes persones que en formen part es considera que tenen dret a una protecció.

Ja sé que se'ns dirà que sí, ja sé que se'ns dirà que d'aquest tema se'n parlarà i vostès ho estan estudiant, i em consta que s'estudia; i a més, jo he de dir que després, quan es van produir fa un any i mig les primeres discussions a nivell públic d'aquest tema, concretament quan el senyor Jaume Camps va dimitir perquè estava en desacord amb les posicions del seu propi Grup a no admetre aquestes qüestions i va sortir a la premsa aquest tema, jo vaig llegir unes declaracions que em van donar molta esperança, del mateix honorable conseller senyor Isac, que li agraeixo la seva presència aquí en aquest tema, en què anava en una línia que jo podria subscriure absolutament les seves declaracions; i per tant, malgrat que avui diran que no, jo considero que potser el fet de tenir al capdavant un excel·lent jurista que coneix el dret civil català, un dia o un altre la societat els pressionarà suficient perquè legislem aquest tema.

Mirin, aquest és un tema que s'ha discutit molt al llarg de la història; podrien dir-nos arguments de tipus tècnic i podrien dir-nos arguments de tipus jurídic; n'hi poden haver molts, de tipus jurídic: que si en aquesta part del Projecte de llei de vostès no hi estem d'acord; que si aquesta no, que si aquesta sí... Mirin, avui estem tractant només la presa en consideració. Si realment vostès creguessin que aquest tema s'ha de legislar diguin que sí; vostès tenen després majoria absoluta; posin les esmenes que vulguin, fem ponència conjunta... El que passa és que la societat reclama que es legisli aquest tema. Que avui dia el tema és possible que passi sense pena ni glòria? A la llarga vostès hi hauran de legislar. Però molt em temo jo que quan vostès hagin de legislar d'aquest tema sigui perquè a nivell de Govern central ja s'hi hagi legislat.

No és cert que el tema de la parella de fet no es tracti en diferents aspectes legals. La parella de fet està considerada a nivell legal amb bastants aspectes: en el tema de l'adopció, en el tema de la relació personal, en el tema penal i molts altres temes, fins i tot en la recusació de jutges es té en compte la relació sentimental i de convivència entre dues persones; però quan a les lleis de dret civil català s'ha aplicat aquesta consideració, sempre ha sigut perquè a nivell d'Estat han anat més endavant. I a mi em dol molt que sigui així, perquè a nivell de dret civil, en general, en el que eren els drets fonamentals de les persones, Catalunya era capdavantera en aquest tema, i ara hem d'anar sempre a remolc del que faci el Govern central i, en tot cas, fer-ho perquè, és clar, se'ns obliga perquè la llei ja hi és.

Però aquí també se'ns han donat —i és possible que se'ns donin, no ho ignoro— tota mena d'arguments. Que aviat es farà, això ja ho sabem. El que passa és que, mirin, uns quants anys en la vida d'un país segurament és poc, però en la vida de les persones que necessiten aquesta protecció entenem que passa el temps i que això és ja urgent.

Mirin, hi ha una qüestió, també. Nosaltres no hem intentat regular la parella de fet com si fos matrimoni, això no és

així. Nosaltres només intentem que quan hi ha un conflicte entre les persones la llei l'ajudi a resoldre. No ens poden i no ens poden valdre els arguments que tan sovint es han donat: «Oh, si ja no volen que se'ls apliqui la llei..., si ho volien, que es casin.»

Miri, això ja ho deia fa quasi dos segles Napoleó, que per altra banda era absolutament reaccionari i el que no volia, doncs, era cap lligam a les qüestions extramatrimonials; per això ens prohibia —com saben vostès molt bé— la investigació de la paternitat, etcètera, i que la seva influència aquí a Catalunya no va arribar gaire, però en el dret espanyol sí que hi va arribar.

En Napoleó deia aquella famosa frase: «Si els concubins passen de la llei, la llei passa dels concubins.» Però, clar, dos segles després, pràcticament dos segles després, i a l'època actual, això ja no ens val. Com no ens val parlar de la gent militant, de no casar-se... Si no és això! Vivim en una societat on aquest és un fet social habitual, i la gent té uns problemes. Estem a l'Any Internacional de la Família; se'ns diu que es vol protegir la família, i hi estem absolutament d'acord. Però què és el que volem protegir? Uns papers? O volem protegir, per altra banda, les persones, les circumstàncies en què es troben les persones dins d'aquesta institució?

Jo entenc que el que nosaltres demanem un dia o altre serà per imposició social; serà per imposició social perquè, al cap i a la fi, només es pot legislar el que la mateixa societat demana. Però vostès, jo no ho acabo d'entendre, per què s'entesten a anar-ho endarrerint, endarrerint, endarrerint.

Mirin, en el nostre Projecte de llei només fem referència als temes estrictes de dret civil català; no entrem en els temes que podrien ser d'impostos, que podrien ser d'altres qüestions: entrem en els temes *estrictes* de dret civil català. És a dir, tema matrimonial, tema successori; són les úniques qüestions que toquem.

Parlem d'un registre que, alguns de vostès, ens deien: «Però per què un registre, si no hi tenim competències?» Mirin, això del registre m'és exactament igual. El registre, el posem en consonància amb el que els ajuntaments de nivell d'Estat, començant pel de Vitòria, i després molts dels ajuntaments de Catalunya, han fet exclusivament per pressionar el canvi legislatiu. Perquè, escoltin, entre juristes podem parlar..., el registre no serveix absolutament per res. Cada dia en els tribunals trobem convivències i no convivències, i no necessitem absolutament cap registre. Hi ha el padró municipal i hi ha tota mena de prova admesa en dret, inclosa la mateixa prova testifical dels veïns. Per tant, això del registre és una qüestió més d'ajudar que tot això canviï, però no és un tema per a nosaltres fonamental.

Quant a si tenim competències o no —i només faltaria que no tinguéssim competències!— per modificar i posar al dia el dret civil català, només faltaria que un govern nacionalista hagués d'esperar que això es legislés a nivell d'Estat! I només faltaria que es posessin objeccions que en el tema del dret successori i el tema de dret familiar, aquí, aquesta cambra no té competències, perquè, de les poques coses que te-

nim competències exclusives, les tenim en el tema matrimonial..., en el tema de dret civil català.

A més, mirin una qüestió: no és cert que no es consideri a nivell legal per res el tema de la parella de fet. Aquí hi ha la balança que oscilla de manera molt injusta. Quan algú està convivint en parella de fet, perd uns drets determinats, però en canvi no n'adquireix de nous. És a dir, un home o una dona –acostuma a ser una dona– que estigui cobrant del seu marit una pensió per desequilibri econòmic i passi a conviure amb parella de fet amb una altra persona perd automàticament la seva pensió –per tant, la llei negativament sí que considera la parella de fet–, però, en canvi, no adquireix cap dret nou en relació a la nova parella. I aquesta és una qüestió de fons. I aquesta és una qüestió que cada dia ens hi trobem.

Fa tres dies, l'editorial d'un dels diaris d'influència a nivell d'Estat era també sobre aquest tema. I un jutge ha dictat –ho he dit en començar– una sentència en aquest sentit, que sabem que acabarà al Constitucional i que segurament acabarà també perdent, encara que el Constitucional insta els governs que legislin en aquest sentit.

Mirin, vostès, evidentment, votaran el que creguin convenient, i estan en el seu dret; el que sí que crec és que perden una oportunitat històrica que avui, aquests dies, que això és un tema d'actualitat, el Parlament de Catalunya passi a votar unes qüestions que són de l'àmbit social, que la mateixa societat reclama d'una vegada. Els ho torno a repetir –són les xifres exactes, no se n'oblidin, del CIS de l'any 84–: el 70,2 –els he dit el 70,1 i era el 70,2–..., i llegeixo textual: «està d'acord que la parella heterosexual, no casada, hauria de tenir els mateixos drets que la casada».

Per tant, quan esperen fer-ho? Tinc aquí els diaris de sessions de fa pràcticament vuit anys que diuen que ja ho faran, que no ha de ser curt. Jo sé que avui perdran aquesta oportunitat d'entrar-ho a discutir. Sé que això és..., d'entrar..., la presa en consideració, lògicament, de la llei que parlem. Mirin, aquesta diputada, i el seu Grup, es consideraria ben pagada si s'entrés a discutir, per molt que després –per molt que després–, en ponència, canviessin les coses i potser la llei no fos tan àmplia ni afectés tantes persones com nosaltres voldríem ni les mateixes circumstàncies. Però, clar, el que ens dol de veritat és perdre aquesta oportunitat d'entrar-ho a discutir.

Jo espero, malgrat tot, que això hagi servit, no només aquesta Proposició que presentem, sinó també la d'algun altre grup, per remoure d'alguna manera aquest tema en les mateixes consciències que cal canviar la societat, que cal que les lleis s'adeqüin a la demanda social, que no podem tenir ja els mateixos arguments, que arguments, fins i tot, de tipus ideològic i confessional de determinats grups no poden absolutament estendre's a la resta de la societat, que estem en una societat que demana llibertat...

I per acabar dir també que, realment, avui dia, mirin, el que era el matrimoni, els papers formals, al llarg de la història varen tenir molta importància, quan el que importava era el que era la institució matrimonial en si, era els papers. Era absolutament al marge de si la gent volia viure, conviure

o s'estimava. Avui dia, a l'època actual, en què les persones són més lliures, que poden escollir amb qui viuen, amb qui es casen i amb qui es descasen i quin nombre de fills tenen, que s'intenti, a nivell legal, seguir amb una mena de discriminacions que atempten contra la llibertat de les persones perquè algú cregui potser que això està bé o que no està bé...

Mirin, va costar també molts anys aconseguir que el matrimoni civil tingués els mateixos drets que el matrimoni eclesiàstic, i, finalment, avui dia pràcticament ningú en una democràcia es pot plantejar això. També passarà en aquest tema. Espero jo que, sigui el que sigui la votació d'avui, això hagi servit per remoure les consciències, d'alguna manera, que això s'ha accelerar, aquesta discussió, i, ja que està aquí present, doncs, el conseller de Justícia, demanar-li que, si és cert que ho estan estudiant, en la línia de les seves mateixes declaracions, que jo comparteixo, tinguem una vegada aquí una llei que ens posi al nivell del que ens demana el mateix Parlament Europeu, una societat catalana més avançada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich.

(*El Sr. Escudé demana per parlar.*) Sí? Digui el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí. La senyora Oranich ha fet una referència a un company que en aquests moments és present, però durant la seva intervenció no era present, i, a l'empara l'article 65.2, voldria precisar que la senyora Oranich ha estat molt ecònoma en l'ús de la veritat, ja que ha dit en una ocasió que el meu company senyor Jaume Camps i Rovira era dimissionari, i una altra vegada ha dit que ha dimitit «una i altra vegada». A mi no em consta que el senyor Jaume Camps hagi dimitit, i poso en testimoni la Mesa, que és qui ha de rebre les dimissions dels diputats, sobre si això és així o no és així, i deixar constància purament d'aquest fet objectiu.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*La Sra. Oranich demana per parlar.*) Sí, la senyora...

La Sra. ORANICH: Molt breument, senyor president, i sobretot perquè el senyor Camps no hi era present. Jo el que he dit és el que van dir els mitjans de comunicació. Jo sé perfectament el que vol dir que un diputat dimiteixi o no. El que sí que és cert és que el senyor Camps es va negar a portar aquest tema perquè ell creia que s'havien de reconèixer, i així va sortir als mitjans de comunicació. Alguna de les vegades ni tan sols era jo en el Parlament. I aquest és el tema en què jo he volgut insistir: si dimitia o no. En la manera que el Grup de la majoria interna porta aquest tema jo no hi entro; per tant, ho retiraria, si el senyor Escudé així m'ho demana. El cert és que sabem, i sap l'opinió pública, que el senyor Jaume Camps no ha volgut portar aquest tema perquè en aquest cas coincideix amb el que es demana, i molt, ja en la Llei de successions i moltes altres qüestions.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich.

(*El Sr. Camps i Rovira demana per parlar.*) Sí, el se-

nyor... (*El Sr. Escudé demana per parlar.*) Per què demana la paraula?

El Sr. ESCUDÉ: Només per agrair les paraules de la senyora Oranich i dir que, si entrem uns i els altres en relacions internes dels grups parlamentaris, no acabariem mai.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. El senyor Jaume Camps es dona per alludit?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, no, d'alludit, no... (*Riasses.*)

El Sr. PRESIDENT: Per citat.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: No, no, jo volia excusar-me —ja ho he fet davant el portaveu del meu Grup—, volia excusar-me perquè estava aquí fora despatxant amb un company diputat temes del posterior ordre del dia i, per tant, no m'havia estat possible estar en la intervenció de la senyora Oranich.

Estic d'acord amb el que diu el meu portaveu: jo, de moment, de diputat no he dimitit, i és conegut i prou notori, i ho sap la senyora Oranich, perquè fa molts anys que fem d'advocat junts, i sap perfectament que jo sóc favorable a atorgar determinats drets a les parelles de fet —no un matrimoni paral·lel, però sí a atorgar determinats drets. Ara, no dubti el senyor president i la senyora Magda Oranich que jo votaré amb el meu Grup.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camps. Hi ha possibilitat d'un torn en contra. (*Pausa.*)

Sembla que hi ha alguna petició o insinuació a la presidència que s'acumulin aquesta...

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, per part nostra, desitjaríem, si el Grup Socialista, titular del segon punt de l'ordre del dia, no hi tingués objecció —crec que és un tema que va ser comentat favorablement en el si de la Junta de Portaveus—, per part del nostre Grup, per economia processal, preferiríem acumular el posicionament sobre els dos temes, que, si bé no són idèntics, són suficientment similars perquè nosaltres puguem emetre un parer conjunt.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Escudé. De totes maneres, hauríem d'escoltar els propietaris de la iniciativa parlamentària, que és el Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Sí, senyor president. Per part del Grup Socialista, no hi ha inconvenient a agrupar les dues proposicions de llei.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs així es farà, si els altres grups no hi tenen objecció. (*Pausa.*)

Presa en consideració de la proposició de llei reguladora de les parelles de fet

Doncs, per defensar la presa en consideració de la Proposició de llei reguladora de les parelles de fet, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Proposició de llei que avui presenta el Grup Socialista, reguladora de les parelles de fet, no és una proposició que neix ni del buit ni de la improvisació, tot al contrari: des de l'any 87, quan ja vam discutir la successió intestada, es va plantejar per primera vegada al plenari del Parlament la necessitat de reconèixer drets a les parelles de fet, i, per tant, és una qüestió que, a mesura que s'ha anat avançant en la modificació de la compilació del dret civil català, aquesta cambra l'ha tractat. L'any 87 ho tractàvem; quan vam veure el Codi de successions, l'any 91, ho vam tornar a tractar, i fa escassament un any, quan vam discutir la Llei reguladora de les relacions patrimonials entre cònjuges, també ho vam tornar a discutir.

Avui, evidentment, la diferència està que per part del nostre Grup, i abans per part del Grup d'Iniciativa per Catalunya, es presenta una regulació més global, no ja en aspectes més sectorials, com van ser les modificacions del dret civil català, i, per tant, aborda una part important de la nostra compilació.

El nostre Grup ho planteja per tres raons fonamentals, algunes de les quals ja han estat exposades anteriorment per la senyora Magda Oranich, però nosaltres voldríem aprofundir en aquestes qüestions.

La primera de les qüestions fa referència que avui, l'any 1994, estem convençuts que hi ha consens social —i, per tant, és una de les qüestions fonamentals a l'hora de legislar—, consens social a la societat catalana, i en general a la societat europea, per regular jurídicament les relacions de les parelles de fet. Qualsevol enquesta ho demostra clarament, que l'opinió pública és majoritària a aquesta regulació; la major part de les legislacions europees han avançat en aquesta direcció i hi estan treballant; el Consell d'Europa també té recomanacions en aquesta línia, i, a diferència de fa uns anys, hi ha una part important de la doctrina jurídica, hi han molts autors que s'inclinen definitivament per la necessitat de regular-ho.

I el que és més important: ja no és un tema estrictament teòric, sinó que la pràctica habitual ens demostra que la nostra societat és un estat on una part important d'aquesta forma part de la seva vida. Hi han parelles de fet no solament entre els joves, sinó entre moltes parelles de la nostra societat. I aquesta és una situació que es dona a bastament.

És evident que aquest ha estat un dels punts de diferència clara, i per tant ideològica, entre la dreta i l'esquerra, però nosaltres també estem convençuts que avui dia ja no es pot parlar clarament en aquesta qüestió de dreta i esquerra, sinó que hem d'anar més lluny: és una qüestió clarament transversal i que, per tant, es dona en els diferents sectors de la societat i, per tant, en qualsevol classe social.

I és evident que l'opinió que des d'un punt de vista doctrinal o teòric podem tindre sobre les parelles de fet —i, per tant, mentre es mou en el camp de la discussió ideològica hi han diferents parers— es trenca clarament quan veiem que la pràctica demostra que en tots els grups polítics, en tots els diferents sectors socials dels quals parlaven abans, ens tro-

bem amb persones que, en algun moment de la seva vida, es troben en aquesta situació.

Per tant, nosaltres voldríem, senyores i senyors diputats, que aquest Parlament legislés sobre una realitat social, que aquest Parlament abordés qüestions importants que en el passat –per exemple, l'època de la Generalitat republicana en algunes qüestions com el dret a l'avortament– aquest Parlament va ser pioner a l'hora de legislar i també ho ha estat, després, quan s'ha restablert la Generalitat, en altres qüestions que afecten altres camps; en concret, lleis mediambientals, lleis que fan referència a ordenació del territori, on aquest Parlament ha estat molt avançat en aquestes qüestions.

Per tant, nosaltres el que voldríem plantejar clarament és el debat de fons. És evident que és un moment molt oportú –estem celebrant l'any internacional de la família– i, per tant, la regulació de les parelles de fet té un sentit en aquest any. S'han donat molts arguments en plantejar el rebuig a regular les parelles de fet i, per tant, com que amb tota probabilitat es tornaran a plantejar, el nostre Grup es voldria avançar en aquesta qüestió i plantejar-ho clarament.

Des de diferents posicions, algunes polítiques, altres més jurídiques, es planteja clarament un interrogant: per què reconèixer drets a qui decideix conviure però es nega a formalitzar aquesta convivència, per tant, aquesta relació? Aquesta és la primera qüestió que voldríem abordar. I la segona, la que diu que la regulació de les parelles de fet porta, en un termini relativament curt, a la destrucció del matrimoni i, fins i tot, a la de la mateixa família.

El primer dels interrogants és una pregunta fins i tot coherent. El que succeeix és que les coses en aquests darrers anys han canviat molt. Abans la unió privada hi havia una necessitat clara que fos pública; aquesta necessitat de publicitat ha estat substituïda clarament avui dia; avui dia les persones, en funció dels seus drets, tenen en compte més el caràcter privat d'aquesta relació i, per tant, és un compromís més personal entre els membres de la diferent parella. Per tant, anem avançant cap a una unió privada que no es té necessitat que es faci pública. Podríem dir, fins i tot, a l'inrevés: que cada vegada volem que sigui més íntima i més privada. Per què s'està produint això? Per què aquest canvi en aquesta direcció de no donar publicitat a aquest tipus d'unio no formal? És evident, senyores i senyors diputats, que estem davant d'una mutació social; en aquests moments, el procés de modernització de la nostra societat..., hem passat d'una societat de famílies, on els drets s'atribuïen clarament al llinatge familiar –encara que és cert que el titular era el cap de família–, a una societat d'individus, on els drets pertanyen a cada membre personal i no al grup familiar. I aquest canvi transcendental es produeix per dues raons essencials: la primera, pels canvis que s'han produït en l'estructura de la propietat; és a dir, cada vegada queden menys famílies que disposin de patrimoni per transmetre a la seva descendència i, després, per tot el procés clar d'acceleració del treball personal, fonamentalment en el cas de la incorporació de les dones al treball i, també, en la lluita que

des de diferents sectors socials del feminisme s'ha produït en aquesta direcció.

Per tant, la primera constatació que podem fer és que la frontera en aquest camp entre la illegalitat i la legalitat cada vegada està més difuminada; per tant, és cada vegada més difícil parlar de legitimitat i d'il·legitimitat. I, per tant, jo crec que clarament –almenys així ho considera el nostre Grup– s'està produint una desmonopolització del matrimoni quant a aquest tipus de relacions i, per tant, entrem en una etapa diferent.

La segona qüestió que voldríem abordar és la que fa referència a la família. És obvi –jo crec que tothom ho pot constatar– que la família tradicional ha evolucionat molt en aquests darrers anys i, per tant, la identitat d'institució social primària i universal cada vegada la té menys; i al mateix temps està essent substituïda per un concepte molt més flexible i podríem també parlar clarament de multiforme entre les relacions de les persones. Per tant, nosaltres creiem que cada dia és més important concebre les relacions personals com una elecció deliberada entre una àmplia gamma d'opcions vàlides que tenen les persones. I nosaltres estem convençuts que aquestes noves llars que es van configurant i, per tant, les noves famílies no signifiquen clarament –i d'això no en tenim cap dubte– la mort de la família, sinó que segurament hauríem de parlar d'un renaixement familiar, un renaixement que sens dubte es dona en unes condicions diferents i amb unes opcions diferents. I la millor prova d'aquest renaixement familiar seria que les parelles que abans consideràvem informals, que teòricament rebutjaven el matrimoni per qüestions ideològiques o de consciència, o fins i tot d'orientació sexual, s'estan decidint clarament, cada vegada més, a reivindicar el seu ple dret legítim, a considerar-se famílies; és a dir, en un pla d'igualtat respecte a les parelles ja formalitzades.

Per tant, des del nostre punt de vista queda clar que cada vegada podem parlar menys de «la família», sinó de «famílies» formades amb models diferents i que és evident que no totes fins al moment tenen la seva traducció en el món jurídic. Per tant, la família ja no és un producte natural, sinó cultural, i per tant en aquests moments, en aquesta època històrica, podem parlar, segons les diverses cultures, de la creació de diferents models familiars.

El nostre Grup està convençut que, des d'un punt de vista constitucional i estatutari –per tant, des del punt de vista de bloc constitucional–, no hi ha cap dificultat per legislar sobre les parelles de fet. L'article 39 de la Constitució parla de la protecció de la família, però en cap moment parla de la protecció de la família matrimonial. Per tant, aquí queda clar que, a partir de l'article 39, hi ha un camp per legislar i no hi ha contradicció amb el que estem proposant. I el fet és que en nombroses lleis –i en el futur encara ho veurem més– s'accepta ja la parella de fet: en les lleis d'adopció, de tutela, en la Llei del dret d'asil, i dins de molt poques setmanes, quan el Congrés de Diputats aprovi la Llei d'arrendaments urbans, també s'admetrà per a aquesta llei la parella de fet.

Per tant, queda clar, des del nostre punt de vista, que no es pot imposar un model determinat —per tant, en aquest cas, l'únic model de convivència que seria el matrimoni—, perquè també l'article 14 de la Constitució especifica molt clarament que tots els ciutadans són iguals davant la llei i que no poden ser discriminats ni per raons de sexe, de raça, de religió, ni de naixement. I el nostre article 8 de l'Estatut d'Autonomia estableix que la Generalitat té l'obligació de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres considerem que tant la Constitució com l'Estatut emparen aquesta regulació. Nosaltres hem presentat una Proposició de llei reguladora que fixa tot un conjunt de drets i obligacions, fa referència al dret a l'habitatge, a la successió intestada, a la quarta vidual, a l'any de plor; és a dir, tots aquests aspectes que ja aquest Parlament va tractar a bastament en la modificació de la Compilació del dret civil. I ho fem al voltant de tres idees essencials: considerem parelles de fet la necessitat que hi hagi convivència —és el primer motiu. Que aquesta convivència sigui estable; per tant, nosaltres també fixem un període d'aquesta convivència; el fixem en dos anys, amb una excepció: quan hi hagi fills; i, per tant, des d'aquest punt de vista, el Grup Socialista considera que en aquests casos, evidentment, els terminis de convivència han de ser menors. Ho establim sense distinció de sexe, independentment de l'orientació sexual de les persones; creiem que aquest, també, és un aspecte essencial a l'hora de regular les parelles de fet. I, finalment, per no entrar en aquesta discussió que durant els darrers mesos s'ha plantejat al voltant de si els registres han de ser els mitjans de prova, introduïm una fórmula molt clara i és que qualsevol mitjà de prova —i més en dret— sigui el que es plantegi a l'hora de regular les parelles de fet. Creiem que aquest és un sistema molt més clar, molt més obert i que no planteja tantes dificultats com seria plantejar estrictament només un tipus de registre públic.

Per tant, des del punt de vista del Grup Socialista, hem volgut en aquest debat parlar, evidentment, dels aspectes que planteja la Proposició de llei, però anar una mica més enllà del debat; un debat que estem convençuts que té molt a veure amb el dret a la diferència, amb el pluralisme personal i social i, també, amb una part fonamental dels drets i de les llibertats. És evident que aquest debat té una forta càrrega ideològica —ja he dit al començament que ha estat una línia clara de la divisòria entre la dreta i l'esquerra—, però que també, amb tota probabilitat, avui dia aquest debat supera a bastament el camp, la frontera entre la dreta i l'esquerra i, per tant, obre noves possibilitats a l'hora de mantenir posicions al voltant de la regulació de les parelles de fet.

Avui la votació és molt clara, les posicions al voltant d'aquesta qüestió ja s'han manifestat als mitjans de comunicació —per tant, el Grup de la majoria hi votarà en contra—, però el nostre Grup està convençut de dues qüestions. La primera, que aquest Parlament acabarà legislant sobre les parelles de fet. És evident que del que no estem tan segurs

és que aquesta potestat legislativa que té aquest Parlament es faci sobre l'actual majoria o amb una majoria diferent. Però del que estem convençuts és que finalment aquest Parlament legislarà. I també estem convençuts que si en aquest Parlament, a diferència d'altres votacions sobre qüestions que també afecten els drets i les llibertats —i, per tant, estem parlant de dret de família—, es deixés votar en consciència, segurament avui hi hauria una majoria diferent i aquestes proposicions de llei tirarien endavant.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra? No sollicitant cap grup el torn en contra passem a la fixació de posició.

El Grup Parlamentari Popular? Té la paraula el diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, senyores i senyors diputats, és evident que la convivència de fet és una realitat social sense regular a la qual cal donar resposta mitjançant una formulació jurídica no discriminatòria; i no discriminatòria no vol dir, pel Grup Parlamentari Popular, que la regulació universal per a tots els supòsits sigui la que nosaltres creiem més adequada.

El fet és que el mateix títol de les proposicions de llei a debat tenen una visió, des del nostre punt de vista, una mica pessimista, i els grups proposants no esperen pas que prosperin; doncs, si s'aprova una llei que reguli la convivència de fet ja serà convivència de dret. És a dir, els convivents tindran drets hereditaris, a rebre aliments, que es consideri contribució a les despeses convivencials el treball realitzat per qualsevol dels membres de la parella en interès de la casa, que la contribució a la professió o empresa de l'altre membre de la parella pugui donar dret i obtenir una compensació en acabar la convivència, quan, per raó de la dita contribució, s'hagi generat una situació de desigualtat patrimonial entre el seu patrimoni i el de l'altre membre de la parella de fet, etcètera.

És a dir, un marc de drets idèntics als que es deriven de contraure matrimoni, i els heterosexuals ho poden fer. L'article 32 de la Constitució disposa que l'home i la dona tenen dret a contraure matrimoni amb plena igualtat jurídica. Però quan es fixen drets, tot emparant jurídicament una realitat existent, també es fixen obligacions, i ben segur que part del col·lectiu que ha optat per aquest tipus de convivència ho ha fet, precisament, perquè no vol tenir unes obligacions a les quals es pot obligar mitjançant el matrimoni. No vol obligar-se al pagament de pensió en el supòsit que es trenqui la convivència ni vol tenir obligacions hereditàries ni de cap tipus. La qual cosa no obsta que tinguin la voluntat de viure junts, que és un àmbit de la llibertat individual que tots estem d'acord que s'ha de respectar absolutament.

Si arribem a legislar aquesta matèria, preveiem una minsa acollida i poc entusiasme dels que haurien de beneficiar-se'n. Per una altra banda, tal com estan plantejades les proposicions de llei, quan en el padró municipal ja no cal dir quin tipus de parentesc uneix les persones que comparteixen un habitatge i amb els terminis que es proposen per re-

conèixer la convivència de fet de dos o tres anys, ens podríem trobar situacions absurdes com dos estudiants que comparteixen el pis mentre dura la carrera, és a dir cinc anys, i sense voluntat de ser parella esdevindrien com a tal.

Per tant, s'ha de fer una regulació —com deia a l'inici de la meua intervenció— molt acurada i ajustada a allò que realment pot ser objecte de regulació i demanda de la societat. És imprescindible trobar una forma que no indueixi a error. Però aquesta seguretat obligarà —o obligaria— a unes proves o requisits que no creiem que siguin acceptades pels que han escollit aquest tipus de relació.

És evident que el principi de protecció a la família recollit a l'article 39 de la Constitució en virtut del qual els poders públics asseguruen la protecció social, econòmica i jurídica de la família, ha sofert canvis importants ja que el concepte de família s'ha anat modificant. Ens trobem cada cop més amb famílies monoparentals, amb famílies que procedeixen de dissolucions matrimonials i del trencament d'unions de fet anteriors. I aquest nou model de família ha de ser també objecte de protecció, no només de la nostra carta magna sinó de la legislació que la desenvolupa.

El Grup Parlamentari Popular va votar en contra de les esmenes presentades per diferents grups parlamentaris al Projecte de Llei de modificació de la compilació en matèria de relacions patrimonials entre cònjuges que introduïen disposicions relatives a l'ordenació de les relacions patrimonials a les parelles de fet perquè consideràvem en aquell moment —i seguim considerant-ho ara— que es tracta d'una matèria que ha de tenir una regulació pròpia producte d'un profund estudi dels nous nuclis convívencials diferents a la família tradicional i no anar introduint de forma erràtica en lleis sectorials aquesta figura atípica en altres temps no molt llunyans.

Considerem que la importància de la matèria per la transcendència que té la mateixa institució familiar, sigui aquesta matrimonial o no matrimonial, requereix el nomenament d'una ponència conjunta per tal que el Parlament de Catalunya ofereixi als ciutadans una regulació producte dels treballs de totes les forces polítiques amb representació parlamentària que reculli les demandes de tota la societat i no només les demandes d'alguns sectors d'aquesta societat.

En el supòsit que aquesta presa en consideració no es retiri per part dels grups proposants en favor del nomenament d'una ponència conjunta, el nostre Grup Parlamentari hi votarà a favor, recolzant la minsa capacitat d'iniciativa legislativa que tenen els grups parlamentaris de l'oposició en aquesta cambra, tot puntualitzant, com ja es veurà en el tràmit d'esmenes, si prosperen aquestes dues iniciatives, que la parella de fet que per al Grup Parlamentari Popular pot ser objecte de regulació és sempre la parella heterosexual. També aportarem esmenes que fixin els requisits clars i precisos perquè la convivència de fet generi en aquest supòsit drets i també obligacions.

A l'acabament de la meua intervenció m'adono —o així m'ho sembla— que he pecat d'optimista.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Abans no he advertit que el senyor Reguant demanava la paraula. La té ara per fixar posició.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per fixar posició, en primer terme deixi'm que feliciti els grups d'Iniciativa per Catalunya i del Partit Socialista per l'oportunitat i la valentia que han tingut en portar a aquesta cambra el tema de la legislació de les parelles de fet o la presa en consideració d'aquesta Proposició no de llei.

Crec que la senyora Oranich i el senyor Abelló han fet una exposició molt acurada dels continguts del tema, tant des d'un punt de vista jurídic com sociològic, i, per tant, poc s'hi pot afegir més en aquest sentit.

El vot d'aquest diputat serà favorable a la presa en consideració perquè votar en contra no faria altra cosa que desnonar o contradir l'article 39.1 de la Constitució de l'Estat i l'article 8 de l'Estatut de Catalunya, que assenyala la Generalitat com la institució que ha de promoure la igualtat i la convivència entre els individus i els grups on aquests es reuneixen.

El tema, socialment, és punyent i —com deia la diputada Oranich— el 70,2% de la població està a favor que es legisli aquesta cosa. I el legislador no pot restar mut eternament davant d'una problemàtica social creixent i evident.

Després veurem el resultat que sortirà en la cambra, que tothora ens haurem de preguntar com pot ser que, si individualment considerats els diputats de la majoria —em refereixo als de Convergència— estarien d'acord en aquesta línia, resulti una votació negativa. Quina és la mà que domina, que fa anar contra el que és la lògica i el sentit comú i la igualtat social els diputats de la majoria? M'agradarà escoltar el seu posicionament, què és el que ens saben explicar en aquest cas.

Recordin per això que quan David Cooper escriu *La mort de la família* no fa més que constatar que aquesta institució que els governs del món volen impulsar i protegir tothora i moment, i també el Govern de la Generalitat, resulta que va perdent pes social i en no legislar en aquest sentit no es fa altra cosa que incrementar el conflicte a voltes de manera innecessària.

És per això que el renaixement de la família hauria de contemplar, en primer terme, l'aprovament d'aquesta cambra de la presa en consideració d'aquestes dues proposicions no de llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Morera.

EL Sr. MORERA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquest Parlament sembla condemnat, bàsicament a causa del bloqueig permanent de la majoria, a tractar sovint alguns temes de reconeguda transcendència tant nacionals com socials.

Un d'aquests temes, de vessant social, podríem dir que malauradament recurrent, és el de les parelles de fet. Fou en ocasió de la discussió del codi de successions que aquest

Parlament va tractar per primera vegada, jo diria, seriosament aquest tema. Però també fou en aquest primer debat parlamentari que des de la majoria es feren les primeres promeses que, com no podria ser d'altra forma, el temps va tenir cura de desmentir.

L'altre gran assalt va tenir lloc en la reforma de la Compilació de dret civil, en l'apartat de règim econòmic entre els cònjuges. Va ser en aquest moment que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana va entendre, no per oportunitat partidista o electoral sinó per estricte interès legislatiu i compromís social, que era el moment idoni per aconseguir que aquesta cambra reconegués la realitat de les també anomenades famílies no matrimonials i, al mateix temps, les equiparés als efectes econòmics i patrimonials a les famílies matrimonials.

I avui, senyores i senyors diputats, arribem al que podríem dir el tercer assalt d'aquest combat parlamentari amb la presentació de dues proposicions de llei sobre les parelles de fet. La primera, d'Iniciativa per Catalunya, presentada el maig, i la segona, del Grup Socialista, presentada quatre mesos més tard.

Nosaltres, des del Grup d'Esquerra Republicana, entenem que aquesta qüestió s'ha d'enfocar, fonamentalment, en dos principis cabdals per aquesta institució que tractem. La primera és el del reconeixement d'aquest fenomen, i la segona, el de l'equiparació o assimilació amb les unions matrimonials.

La primera, de si mateixa, un fenomen socialment molt estès; ja abans s'han aportat unes dades estadístiques que així ho confirmen i, en tot cas, per la simple constatació de la realitat de casa nostra, tothom ha d'estar d'acord que aquest és un fenomen a bastament estès, i perquè la funció bàsica de qualsevol Parlament, a més a més, és la d'adaptar les lleis als canvis socials ocorreguts.

La segona, la de l'equiparació, és perquè també és obligació del legislador protegir els membres més febles d'aquestes parelles. Hem protegit fa relativament poc amb l'aprovació de la modificació de la compilació els, podríem dir-ne, membres més febles, en situació més feble, de les unions matrimonials. Per què no ho podem fer amb les parelles de fet?

Els problemes sobre els drets sobre els habitatges familiars, els problemes sobre la retribució al membre que ha treballat per a l'altre, etcètera, passen, es produeixen exactament igual en les anomenades parelles de fet. I perquè també es demana, hi ha una demanda social evident i creixent de forma absolutament constant; dos exemples: molts advocats, la majoria d'avocats que es dediquen a temes, a qüestions civils, etcètera, es troben, d'un temps cap aquí, d'haver de tractar qüestions de parelles de fet, d'aquells membres de les parelles de fet que, en trencar-se aquesta relació convivencial perden o no tenen absolutament cap dret com podrien tenir en les unions matrimonials. I també, com una mostra d'aquesta consciència social, és la campanya que s'ha articular als ajuntaments que, en el cas de Catalunya jo diria que de forma força protagonista l'ha

dut a terme Esquerra Republicana, i en què molts ajuntaments de Catalunya, per tant, de diversos grups o de diversos colors polítics, han aprovat crear registres de parelles de fet per tal que el reconeixement d'aquesta realitat social avanci i aprofundeixi a casa nostra.

I arribats a aquest punt, sorgeix de nou, en aquesta cambra, si precisament aquesta cambra té competències per legislar sobre aquest tema. Nosaltres ja vam dir, en ocasió de l'esmena a la totalitat de la reforma de la Compilació, que enteníem que evidentment aquest Parlament tenia competències. Els últims indicis o de les últimes conclusions que diversos tribunals hi han donat en aquest sentit i sobretot també de diversos doctors en dret civil, les aportacions que han fet han estat precisament en aquest sentit: que el Parlament de Catalunya té la possibilitat —jo diria: té el deure— de desenvolupar el dret civil català i també, en aquest sentit, s'hauria de fer.

També ho reconeixia —i jo ho recomano a les senyores i senyors diputats que encara no l'hagin llegit— el dictamen del Consell Consultiu que també, en ocasió d'aquella reforma, es manifestava en aquest sentit i deia explícitament que el Parlament de Catalunya té competències per legislar sobre les parelles de fet.

El mateix article 39 de la Constitució ja s'ha dit aquí que en regular la protecció a la família no fa esment ni concreta quin tipus de família, i, en tot cas, això ja és indicatiu. I també declaracions d'alguns membres del Govern —i arribat aquí he d'aprofitar l'avinentsa per felicitar i agrair la presència del senyor conseller de Justícia en aquest debat; ens agradaria que en debats semblants els responsables polítics, per tant, els consellers, també hi fossin i, en tot cas, que quedi constància de l'agraïment del Grup d'Esquerra Republicana d'aquesta presència—, però, com deia, declaracions dels membres del Govern en el sentit que era possible, era viable legislar sobre les parelles de fet.

Sigui com sigui, nosaltres som del parer —que és un parer majoritari— que aquest Parlament sí que és competent per legislar en aquest sentit. Una altra cosa és que puguem tenir diverses opinions respecte a la forma, que, al meu entendre, només n'hi hauria dues de possibles: una la que va emprar Esquerra Republicana, és a dir, en ocasió de la reforma de la Compilació de dret civil català pel que fa a les relacions patrimonials entre cònjuges, equiparar les unions matrimonials amb les no matrimonials, i una altra és la que presenten avui els grups d'Iniciativa per Catalunya i el Grup Socialista. Jo entenc que les dues són absolutament possibles, factibles, legals i jo diria que complementàries. Les dues, per tant, haurien, necessitarien tirar endavant.

Jo, ja per acabar, i a tall de conclusions, moltes de les coses a les quals em volia referir ja les vaig dir al seu dia, en aquell segon assalt que va tenir lloc per la reforma del dret civil català. Entenem que cal destacar tres aspectes generals: un és el del reconeixement d'aquesta situació, que no hi és o no hi pot ser en cap altre sentit si aquest Parlament no es manifesta explícitament i de forma contundent en aquesta matèria, que pot fer-ho de les dues formes —de les dues for-

mes—, i en això discrepo amb el senyor conseller de Justícia, amb unes declaracions que va fer fa uns set o vuit mesos, a un mitjà de comunicació, en el sentit que el Parlament no tenia potestat per reconèixer-ho. Jo, el que he de dir, en tot cas, és que sigui de forma explícita o implícita, sigui amb la forma d'una llei separada, amb un cos legal separat, com és el que ens porten avui les propostes d'Iniciativa i del Grup Socialista, o bé sigui reformant —com sembla que finalment aniria el tarannà de la Conselleria— alguna llei actual, com podria ser la Compilació en matèria de relacions patrimonials, tant d'una forma com l'altra, implícitament o explícitament, el reconeixement hi és, i això és indubtable, i això s'ha de tenir en compte.

També un altre principi —això ho he dit al començament de la meua intervenció— seria necessari per aconseguir l'assimilació en les relacions patrimonials —en la resta, vertaderament, no pertoca, però—, en l'assimilació de les dues unions, tant les de les parelles de fet com les de les parelles matrimonials, perquè els casos són els mateixos, les situacions són les mateixes i jo, per tant, discrepo de l'opinió que ha manifestat aquí el Grup del Partit Popular, perquè, evidentment, qui opta de forma voluntària per una convivència sense documents o sense papers, ho pot fer al principi, però al llarg de la vida d'aquesta parella es produeixen relacions econòmiques que, agradi o no, hi són, i que això, al llarg del temps, en una convivència més o menys perllongada, produeix situacions injustes d'una de les parts de la parella, i això el Parlament de Catalunya no ho pot obviar, i és necessari que articuli una legislació que hi faci front.

I per últim —ja ho vaig manifestar en aquella ocasió, i ara hi haig de tornar, i amb això acabo, senyor president—, que això permetria, al meu entendre, revalorar el paper d'aquest Parlament. Són moltes les discussions que últimament hem tingut i que han centrat el debat en el fet del paper que hauria de tenir el Parlament de Catalunya. Si se seguís —ja s'ha dit aquí— la línia que va encetar el Parlament de Catalunya a l'època republicana, d'una legislació progressista, d'una legislació que reflectia els problemes socials d'aquest Parlament, evidentment que hauria de fer-ho. Però, al mateix temps, indistintament de l'orientació ideològica que es pugui tenir, aquell Parlament..., i aquest hauria de fer exactament el mateix, hauria de, senzillament, portar aquí, debatre i votar allò que està passant en la societat catalana. Si el Parlament de Catalunya aprovés o entrés a debatre una llei d'aquest tipus no faríem res més que reconèixer, que avançar-nos, que regular allò que ja està passant a la societat catalana.

És per tot això que he expressat i que, per tant, ja es pot interpretar el sentit del nostre vot, que votarem favorablement tant l'una com l'altra preses en consideració de les iniciatives presentades.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Morera. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Llibert Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, senyores i senyors diputats, les argumentacions que els il·lustres defensors de les proposicions de llei, tant d'Iniciativa per Catalunya com socialista, han fet, han constituït una al·legació emotiva, important, interessant, sobre el fet de les parelles de fet, valgui la redundància de la paraula, que és realment un fet social que cal estudiar i que cal estudiar en profunditat, en detall, per tal que quan s'arribi a aquell aspecte que és competència d'aquest Parlament —que no és únicament i exclusivament fer un debat de qüestions genèriques més o menys ideològiques o conceptuals, sinó entrar en els aspectes jurídics que tindran influència sobre el futur d'aquestes persones—, s'hi pugui entrar en profunditat i en detall. Jo em voldria cenyir, per tant, al contingut d'aquestes dues proposicions de llei, perquè em fa l'efecte que són il·lustratives de tota una sèrie d'aspectes a considerar i que hem volgut considerar, però que potser el nostre Grup discrepa quant al detall i la profunditat de la consideració que aquí s'esmenta.

Per exemple, el Grup d'Iniciativa per Catalunya en l'article primer defineix què és una parella de fet, i diu: «La parella que hagi conviscut en unió estable durant un temps mínim de tres anys ininterrompudament, o durant un temps inferior, si existeixen fills comuns, constitueix una família no matrimonial.» Per tant, és una afirmació absolutament rotunda i normativa. El Grup Socialista, en la seva Proposició de llei, no va tan enllà, però diu que, als efectes del previst en aquesta Proposició s'entén per parella de fet «la formada per aquella persona que conviu maritalment o en una relació anàloga d'afectivitat amb una altra persona, de forma ininterrompuda durant el període mínim de dos anys o durant un temps inferior, si existeixen fills comuns o n'han adoptat durant la dita relació». El cert és que, amb la rotunditat d'aquesta definició del que és una parella de fet, les dues proposicions de llei van més enllà del que fins i tot avui dia l'ordenament vigent estableix per al matrimoni, perquè és evident que, quan una parella es casa, el que compta per dir que allò és matrimoni, en l'ordenament civil, és la manifestació de voluntat dels dos contraents, i el jutge n'és un simple testimoni; testimoni que acreditarà aquell fet social i que hi donarà, després, una validesa registral. I val a dir que, fins i tot amb el matrimoni canònic que reconeix la nostra ordenació succeeix exactament el mateix, i no per imperatiu civil, sinó fins i tot per imperatiu canònic: els qui es casen són les dues persones que manifesten la seva voluntat de casar-se, i el sacerdot n'és testimoni, amb capacitat que, després, això es tradueixi en efectes civils.

Per tant, sembla ser que amb aquests dos primers preceptes que acabo de llegir introduiríem un aspecte imperatiu absolutament innovador en la legislació actual que ens regeix. Diria que el respecte a la manifestació de voluntat, allò que aquella parella de fet vol ser, ho decideixen les dues persones que conviuen. El sentit que li volen donar són elles qui ho determinen, i, a més a més, no cal oblidar que aquelles dues persones que conviuen es poden trobar en situacions molt diverses en funció de la seva pròpia condició personal.

O bé són dues persones que, per conviccions, diguem-ne, ideològiques de signe molt divers, podent-se casar, no tenint cap impediment per fer-ho, no ho han volgut fer; posició absolutament respectable, fins i tot avui dia que el vincle matrimonial és molt més senzill d'eliminar que no ho era pas abans –però, malgrat això, continuem amb aquesta posició, absolutament respectable–, o aquelles altres persones, també respectables, les circumstàncies personals de les quals els impedeixen de casar-se perquè hi ha un impediment legal de molt divers ordre que ho impedeix. Per tant, són dues situacions completament diferents i que cal tractar, potser, d'una forma matisada i diferenciada, eh?

El que sí que és cert és que en el cas, concretament, que hi hagi impediments legals, és evident que, si hi són, poden en molts casos afectar tercers i, per tant, aquí no podem obviar el fet registral que la senyora Oranich deia: «Nosaltres ho demanem aquí, però no és un fet essencial.» Evidentment, si es vol donar un estatus jurídic a la parella de fet, el fet registral no es pot obviar, i s'hi ha de trobar la fórmula adequada. Purament i exclusivament per la funció que fan els registres públics: de garantia davant de tercers. Avui dia, en l'ordenament jurídic vigent, els matrimonis s'acrediten a través del registre civil, i el registre civil, per la legislació que és vigent, és on es fa constar l'estat civil de les persones. Qualsevol tercer que vulgui saber aquella situació per efectes patrimonials o d'altra índole, i que puguin afectar una determinada persona, anirà al registre civil a informar-se'n. Per tant, si hi ha d'haver una altra inscripció registral diferent a la del registre civil, la primera qüestió és veure com això es coordina, de tal manera que s'assegurin aquelles garanties jurídiques, en definitiva, que s'estableixi la mínima seguretat jurídica que ha d'existir per a tothom: per als afectats i per als tercers.

Evidentment, la proposta que aquí es fa, les experiències que es poden haver fet a nivell municipal, que algun il·lustre intervinent n'ha fet menció, no resolen aquest problema; no resolen aquest problema, que és un problema que, d'altra banda, difícilment aquest Parlament pot resoldre perquè, per precepte constitucional, segons l'article 149.1, norma vuitena de la Constitució, l'ordenament dels registres públics és competència exclusiva de l'Estat. Per tant, caldrà sol·licitar en qualsevol cas que es resolgui aquest fet per donar aquella seguretat que s'ha de donar a tothom. Sobretot quan, després de fer aquesta manifestació rotunda del que són les parelles de fet, es concreta exactament el que es desitja per a elles: el que es desitja per a elles sobretot en aquestes dues proposicions de llei són aspectes patrimonials; aspectes patrimonials molt amplis, des de la successió intestada, la quarta vidual..., ja se n'han anat enumerant. Com deia un il·lustre company de Grup, es podria pensar en un matrimoni paral·lel. Bé, no creiem que aquesta sigui la solució més adequada per resoldre aquesta problemàtica. Primera, per respecte a la llibertat de les persones per saber realment què volen fer quan conviuen; segona, perquè creiem que s'ha de donar un tractament diferenciat al fet del matrimoni, amb un reconeixement social a través de la inscripció en el registre

civil, que s'opinarà sobre la seva evolució o sobre la seva transformació, la seva vigència, el que es vulgui, però que avui dia des d'un punt de vista jurídic, i el mateix Tribunal Constitucional així ho acredita, encara mereix un tractament diferenciat del que es pugui donar a les parelles no matrimonials.

Per tant, si això és així, valdrà la pena d'aprofundir amb una certa congruència en tot l'ordenament jurídic català, per començar, i aquell altre que, en definitiva, ens afecta. I, com ja sap el senyor Saura, això no és qüestió de simple esmena, sinó de tot un estudi aprofundit, d'una congruència important.

Des d'aquesta perspectiva, el Govern de la Generalitat ja ha pres iniciatives d'introduir alguns aspectes que directament fan referència a situacions molt concretes i molt precises que poden afectar les parelles de fet. Des del que ja reconeix el Codi de filiacions, que no fa en absolut cap mena de diferència entre fills matrimonials i no matrimonials, al fet de la capacitat de les parelles de fet d'adoptar, i evidentment això, quan es parla aquí del fill comú d'aquesta parella de fet, ja salva moltes de les situacions d'indefensió en què es pugui trobar bé sigui el fill, bé sigui la mare o el pare que tenen la seva guarda.

Però, evidentment, si cal completar des d'un punt de vista de legislació precisa allò que faci referència a situació d'indefensió no solament del fill, sinó d'aquell membre de la parella que es trobi en un moment determinat desprotegit des d'un punt de vista patrimonial, tot això –i ha estat manifestació reiterada del Govern de la Generalitat que així es feia i que així es farà–, tot això s'haurà d'integrar de forma congruent en tot el contingut del nostre ordenament jurídic, introduint totes aquelles manifestacions de diferenciació de situacions que són diverses dintre de la pròpia parella de fet i que no es pot desconèixer, i que en canvi aquí, en aquestes proposicions de llei, no hi és recollit.

I en segon lloc també preveient tot això com s'incardina perquè no hi hagi collusió de drets, com per aquesta mateixa Proposició de llei –tant del Grup Socialista com del Grup d'Iniciativa per Catalunya– es podria trobar que una persona pogués tenir en un moment determinats drets en funció del seu matrimoni encara existent amb una persona de la qual no s'ha separat i drets en funció de la convivència que té amb una altra persona.

Aquestes qüestions elementals sembla ser que requereixen aquesta integració, i per totes aquestes motivacions el Grup de Convergència i Unió s'oposarà a la presa en consideració d'aquestes dues proposicions de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cuatrecasas. Es passa a la votació de la presa en consideració. Votació conjunta, les dues? (Pausa.) Conforme?

Doncs, vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La presa en consideració de les esmentades proposicions de llei ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

**Presa en consideració de la Proposició
de llei de modificació de l'article 7.1
de la Llei 2/1990, del 8 de gener,
de l'Institut d'Investigació Aplicada
de l'Automòbil (Idiada)**

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de l'article 7.1 de la Llei 2/1990, del 8 de gener, de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (Idiada), presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. D'acord amb l'article 107 del Reglament, es passa directament al debat. Per un torn a favor, té la paraula el diputat senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, honorable president. Senyores diputades i senyors diputats, en el decurs de la meua intervenció intentaré argumentar de la manera més entenedora possible els motius que han dut el nostre Grup a posar a la seva consideració la necessitat de modificar la Llei de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (Idiada), aprovada per aquest Parlament a finals de l'any 89 i promulgada el 8 de gener del 90, és a dir fa prop de cinc anys.

Concretament els volem proposar de modificar la composició del seu Consell d'Administració, regulat en l'article 7 d'aquesta Llei. Quins són, doncs, els motius que ens han determinat a proposar-los aquesta modificació? Esquemàticament, senyores diputades i senyors diputats, en primer lloc aconseguir un major grau de satisfacció dels objectius que vàrem encomanar a aquest Institut amb l'aprovació d'aquella Llei ara fa cinc anys; en segon lloc, aconseguir un major rigor i rendibilitat dels recursos econòmics importants que hi estem esmerçant, i en tercer lloc optimitzar també al màxim l'impacte territorial que ha tingut i que té aquest Institut en el lloc on està ubicat.

El nostre Grup està convençut que amb la modificació d'aquest Consell d'Administració que els proposem aquests importants aspectes que els hi he assenyalat podrien millorar-se molt substancialment.

Concretament, i pel que fa a la necessitat que l'Institut millori radicalment la seva utilitat per a la indústria, la nostra indústria d'automoció, vostès saben que l'Idiada va ser creat amb l'objectiu de contribuir al progrés de la indústria de l'automoció instal·lada a Catalunya, ja que era evident que l'increment de l'intercanvi comunitari mundial posaria en dificultats aquelles empreses que no assolissin ràpidament la capacitat de desenvolupar els seus propis productes i de garantir-ne la seva qualitat.

També vostès saben, senyores diputades i senyors diputats, que això havia d'afectar d'una manera molt especial a la fabricació de components, la indústria auxiliar, per diferents raons. En primer lloc –i això és molt important–, perquè els constructors o els fabricants de vehicles –fabricants finals– tenen una major capacitat, lògicament, de recerca i desenvolupament i tenen els seus laboratoris suficientment preparats, segurament, per poder estar al marge o, en qualse-

vol cas, que aquest Institut no els fos bàsic per ells. I en segon lloc, perquè la tendència dels fabricants de vehicles a la subcontractació de peces i parts del vehicle era cada cop més acusada, és a dir que cada cop hi hauria una major exigència de capacitat de recerca i desenvolupament per part dels constructors cap als fabricants de components, és a dir cap a la nostra indústria auxiliar, l'única –juntament amb la indústria també de motocicletes i ciclomotors– que encara té una important participació de capital autòcton o de casa nostra, és a dir l'única que té encara un accionariat que en moltes empreses encara és molt important a l'hora de preses de decisions, em refereixo a catalanes, en canvi, al contrari dels fabricants d'automòbils, que el cent per cent –com vostès saben– són de capital de fora de casa, de capital forà.

Calia, doncs, esperar que l'activitat i les inversions de l'Idiada s'orientessin certament a bastir una eina útil al fabricant, però d'una manera molt prioritària i molt principal per a nosaltres calia que aquestes inversions, aquesta orientació de l'Idiada anés encaminada cap a la nostra indústria més autòctona i més genuïna, la fabricació de components.

Mal o bé, al nostre parer, el Consell Executiu entenem que s'ha equivocat; nosaltres tenim la percepció que de les inversions i instal·lacions de l'Idiada s'han prioritzat aquelles que poden ser útils en primera instància a aquesta indústria final de l'automòbil –que ja hem dit que per altra banda també té ja les seves pròpies instal·lacions– en detriment de la indústria auxiliar de components, i això per nosaltres ha estat gravíssim.

Les dades de què disposem de les pròpies memòries de l'Institut, de l'Idiada, ens confirmen això. Està demostrat que mentre els laboratoris que tenen un ús per als constructors tenen una ocupació molt per sota del mínim desitjable, en canvi, als de components no s'acaben la feina; per tant, això ens corrobora que és aquest sector el que s'havia de prioritzar.

Així mateix, els programes d'inversió en noves instal·lacions, malauradament, continuen amb aquest mateix error de direcció que nosaltres entenem. Continua el Consell Executiu de la Generalitat, al nostre entendre, prioritzant aquelles inversions més atenent aspectes emblemàtics que els interessos reals prioritaris actuals de la nostra indústria en aquest sector, la indústria auxiliar, en aquests moments. I això ha estat i és un error, un greu error, quan la perspectiva de futur claríssimament anava que el constructor final arribi a construir un màxim de 30% i en canvi traspassi al de components un 70% de tot el vehicle, tendència que també s'està produint –com vostès saben– a les motocicletes i els ciclomotors.

En definitiva, entenem que el nostre Govern, el Govern de la Generalitat, ha dut a terme a l'Idiada una política totalment desencertada. Un error, per altra banda, que estem pagant, i l'estem pagant car, senyores i senyors diputats; un error que ha impedit a l'Idiada jugar a fons el paper que al nostre entendre hauria pogut realitzar prioritzant la seva tasca –com he dit– al subsector auxiliar d'automoció.

Els resultats no poden ser més decebedors, i són aquests: del 1990 al 1994 la indústria auxiliar de l'automòbil a Catalunya ha perdut cinc punts en relació amb el total de la fabricació espanyola, és a dir que, si l'any 89 estava en un 30% de la producció total espanyola, estem enguany, any 93, a finals —dades del mateix Departament d'Indústria—, a un 25%. I això és més greu, si cap, senyores i senyors diputats, quan la mateixa indústria espanyola ha anat perdent quota de mercat en relació amb les altres indústries internacionals, és a dir ha passat d'una *ratio* d'un 58% de producció que podia destinar al consum de la indústria podríem dir espanyola, fabricant d'automòbils, pràcticament, l'any 93, a un 46%; per tant també ha perdut presència en la seva globalitat.

Estic convençut, senyores diputades i senyors diputats, que la presència al Consell d'Administració de l'Idiada de representants dels diversos subsectors que componen la indústria d'automoció hauria corregit de forma molt favorable l'absència de política industrial del Consell Executiu de la Generalitat en aquest Institut.

Anem a un altre aspecte: els recursos econòmics. Parlàvem de rigor econòmic. També en aquest aspecte entenem que l'Institut reclama urgents canvis en el Consell d'Administració. Concretament, pel que fa al cost de les inversions, hem passat d'un pressupost, l'any 89, que preveia un cost total de les inversions del projecte de 3.014 milions a una estimació feta pel Consell Executiu a una resposta a aquest diputat el juny d'aquest any mateix que deia que ens costaria al final, les inversions, 12.136 milions, sense una explicació prou convincent. Estem parlant de 9.000 milions. Per una part, se'ns diu perquè no estava previst abans tot el cost de les pistes de proves; en canvi, quan repassem tots els números, senyores i senyors diputats, veiem que en les liquidacions de pressupostos que se'ns donen de forma totalment molt poc homogènia, això en tot cas pujaria com a màxim 3.626 milions de pessetes. Per tant, les dades que se'ns donen no són homogènies i la seva presentació varia any rere any i no tenen una explicació clara que pugui justificar aquests 9.000 milions de diferència entre un projecte inicial i el projecte que se'ns diu que al final arribarà a costar.

Però pel que fa a les despeses d'explotació la cosa també és molt greu, i cal que hi facin atenció les senyores i els senyors diputats. Concretament, hem de dir que en el període 90-94 hem passat de tenir unes despeses d'explotació cobertes amb serveis propis de l'ordre d'un 44%, l'any 90, a una cobertura de despeses per serveis propis del 16%, o sigui que hem baixat moltíssim la cobertura amb serveis propis d'aquest Institut de les seves despeses d'explotació. Així, no és estrany que hagi hagut de destinar en aquests quatre anys —millor dit, del 90 al 94 serien cinc anys— del pressupost de la Generalitat, hem hagut de subvencionar l'explotació —no la inversió, que ja és a part i ja els n'he parlat—, l'explotació d'aquest Institut amb 3.522 milions de pessetes. Molt ens temem que en aquest moment ni el Consell Executiu sap quant arribarà a costar aquest Institut. Per a nosaltres, lamentablement, és així. Per això diem que també la gestió

econòmica reclama urgents canvis en aquest Consell d'Administració.

Deia també que eren bons aquests canvis del Consell d'Administració per millorar l'impacte territorial que estan suposant aquestes instal·lacions, concretament les implicacions de tot ordre que han ocasionat aquestes instal·lacions als municipis de Santa Oliva, la Bisbal del Penedès i Banyeres fa necessari tenir una molt major atenció a les administracions municipals d'aquests municipis. S'han trencat un conjunt de vies intermunicipals que connectaven internament aquest territori substituint-lo per un camí perimetral sense condicions acceptables. Els ciutadans, per altra banda, d'aquests municipis es temen que es prenguin decisions d'ubicar instal·lacions en aquest Institut de manera que puguin afectar de forma notòria l'aquífer de la zona que abasteix d'aigua pràcticament bona part de la comarca.

No es pot seguir, al nostre entendre, prenent decisions que impacten econòmicament, socialment i ecològicament aquest territori sense haver fet l'esforç de consensuar-les amb els legítims interessos territorials de la zona. Per això també creiem que seria bo incorporar a aquest Consell d'Administració la Mancomunitat d'Albornar, que agrupa aquests municipis.

Senyores diputades, senyors diputats, és per tots aquests motius que he anat argumentant que fem aquesta proposta de modificació del Consell d'Administració de l'Institut. Es tracta, en definitiva, que al Consell d'Administració, és a dir l'òrgan de govern de l'entitat, hi siguin presents els representants dels sectors econòmics, socials i institucionals més afectats. Es tracta d'aconseguir la major corresponsabilització econòmica, social i institucional en la marxa i el futur de l'Idiada, més enllà, òbviament, dels organismes de consulta. Ja sé que hi són, però per altra banda estan demostrant que no acaben de funcionar i estan molt poc desenvolupats.

Per això proposem que es modifiqui la composició del Consell d'Administració, avui integrat exclusivament per membres de la nostra Administració i un vocal de la Politècnica, antic fundador, com vostès saben, d'aquest Institut, i que hi afegim les següents representacions. En primer lloc, una vocalia representant els fabricants d'automòbils i vehicles industrials —és lògic, hi han de ser, els fabricants finals—, per continuar, lògicament, aportant el que puguem per arrelar aquestes indústries a Catalunya —és evident que hem de fer-ho. Una altra vocalia representant dels fabricants de motocicletes i ciclomotors —és evident que també han de ser-hi per ajudar també a arrelar a Catalunya aquest sector, que representa actualment un 50% de tot el sector espanyol. Una vocalia representant de la indústria auxiliar i de components, a la qual ja he fet referència, per ajudar-los, lògicament, a dominar la tecnologia necessària d'aquest producte i també per estimular la seva associació per poder fer front, lògicament, a aquest mercat obert al qual estem inserits. També proposaríem un vocal representant de les empreses de serveis de l'automòbil, i aquest és molt important, perquè vostès saben que, per exemple, la indústria de reparació té molt a aprendre en aquest Institut, té molt també a investigar per

a millorar les seves capacitats i millores tècniques de reparació del vehicle. Això és molt important, quan, per exemple, a Espanya, de cada cotxe usat se'n compren dos de nous —per exemple, a Alemanya això és al revés: es compren dos cotxes usats per un de nou—, i amb les mesures que hem posat a nivell de Ministeri d'Indústria, els plans Renove, segurament aquest mercat tindrà un gran increment. Cal ajudar la indústria, el sector de reparació de l'automòbil, també, a situar-se en condicions òptimes per poder tirar endavant aquest treball que se li apropa i que ja té; és evident que la seva presència a l'Institut permetria també una utilització per a aquest sector. Com també voldríem que hi fos aquest sector representant de les empreses de serveis de l'automòbil, perquè la indústria de desballestament també té molt a aprendre en aquest Institut per millorar l'aprofitament dels residus que deixen aquests cotxes quan van a parar al seu desballestament. També pretendríem que hi hagués una vocalia representant de les centrals sindicals més representatives de Catalunya, perquè lògicament puguin participar, puguin corresponsabilitzar-se tant del futur com del mateix arrelament d'aquest sector a casa nostra. I finalment, també voldríem una vocalia representant de la Mancomunitat de l'Albarnar —ja els ho he explicat, aquesta Mancomunitat que agrupa aquests tres municipis— perquè la seva presència permetés optimitzar l'impacte territorial, des de tots els punts de vista, que està generant aquest Institut en aquelles contrades.

Aquesta és la proposta que el Grup Socialista posem en consideració de vostès, senyores diputades i senyors diputats, una proposta que pretén estimular modestament una concertació d'esforços en el sector de l'automoció a Catalunya, per millorar la seva capacitat competitiva dels diversos subsectors que la componen i també per aprofitar al màxim aquests anys de represa econòmica que s'albiren també per a aquest sector i que tots veiem a venir d'una forma especial, ja dic, en aquest sector.

Estem convençuts que amb aquestes incorporacions al Consell d'Administració de l'Idiada aconseguiríem els tres objectius que els he proposat abans: un major grau de satisfacció, per part de la nostra indústria més genuïna, de la utilització d'aquesta eina; també aconseguiríem un major rigor en la gestió dels recursos econòmics que hi hem..., i que estem esmerçant, i també aconseguiríem un millor impacte territorial de les seves instal·lacions.

És per això que posem a la seva consideració aquesta proposta, una presa en consideració que, si vostès la volen estimar, lògicament obriria un procés d'esmenes que ben segur que l'enriquirien. Per tant, i per això, demanem, doncs, el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Hi ha possibilitat de torn en contra. (*Pausa.*) No sol·licitant-lo ningú, passem a la fixació de posició dels diferents grups, per ordre de menor a major. El senyor Reguant vol intervenir?

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per anunciar el vot favorable a aquesta presa en consideració, perquè entenc que els arguments donats pel diputat senyor Riera no fan altra cosa que tendir a fer unes modificacions d'addició, sense suprimir-ne cap, al Consell d'Administració de l'Idiada, i, per tant, la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de l'article 7.1 de la Llei que regula l'Idiada, només pretén que optimitzar els objectius, i per tant els recursos, millorar l'impacte territorial i, sobretot, millorar la indústria auxiliar, i això s'aconseguiria, en fi, es garantiria millor si realment es prengués en consideració i es pogués esmenar, naturalment, aquest article d'aquesta Llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista ens presenta a debat la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de l'article 7.1 de la Llei 2/1990, anomenada de l'Idiada. Aquesta Llei és el ressò d'una imperiosa necessitat a casa nostra per tal de donar un salt quantitatiu i un salt qualitatiu a la indústria de l'automòbil i a la indústria dels components. Avui, la indústria automobilística constitueix el primer sector industrial català: a Catalunya hi ha empreses, tant auxiliars, de components, com d'automòbils, amb tecnologia pròpia, i, tal com es fa esment en l'exposició de motius —com molt bé ha dit l'il·lustre diputat senyor Riera—, malgrat tot la crisi actual que pateix el sector ha posat en relleu que cal millorar l'adequació dels objectius d'aquest Institut i les prioritats en les seves inversions, adequant-les, evidentment, a les necessitats de les indústries del sector.

És aquest motiu el que ens porta avui a debat aquesta presa en consideració de la modificació del Consell d'Administració, per tal d'ampliar-ne la representació en el Consell, amb més vocals, que representin tots els sectors; com deia: les centrals sindicals, la dels fabricants, la indústria auxiliar i de serveis, així com un vocal de la Mancomunitat de l'Albarnar. Nosaltres creiem que aquest vocal de la Mancomunitat de l'Albarnar, amb representació en els tres municipis afectats per la instal·lació de les quatre-centes hectàrees de terreny i més de 12.000 milions de pessetes d'inversió en un complex de pistes de proves i laboratoris adreçats a la investigació en el camp de la indústria..., que tots recordarem que van ser inaugurades el maig d'enguany part de les infraestructures, doncs, dues pistes —la de l'alta velocitat i la de soroll— de les vuit pistes que ha de tenir aquest complex, a més d'alguns edificis, com són la torre de control i els tallers privats de lloguer per als usuaris de les pistes. D'altres ja funcionaven, entre elles els laboratoris de motor, d'emissions, els contaminants, els de components, d'acústica i vibracions. Entre les dependències que encara falten acabar i construir, hi ha l'edifici principal, les pistes de fatiga, la rampa tot terreny i de frenada, la plataforma dinàmica i el laboratori de xoc, tot previst perquè estiguin acabades dins

l'any 96. Això sí que fa que el muntant pressupostari, com molt bé deia l'il·lustre diputat, dels 3.000 i escaig de milions es converteixi en 12.000, i són perquè es pugui acabar dins de l'any 96.

Evidentment, la realització i l'envergadura d'aquest projecte posa de manifest la voluntat de contribuir a la competitivitat i millorar la nostra tecnologia de les indústries catalanes i, evidentment, també, a la captació de noves indústries del sector de fora de Catalunya, perquè puguin venir a fer les proves dins del nostre complex a Catalunya.

La Llei 2/90 pretén prestar un servei tecnològic eficaç a la indústria radicada a Catalunya. El Grup Popular creiem que és bo que els sectors més significatius d'aquesta indústria automobilística, dels components i auxiliars, de personal especialitzat en tot aquest tema, siguin presents en el Consell d'Administració, i és per això que expressem la voluntat que prosperi aquesta Proposició de llei donant suport a la presa en consideració, votant favorablement.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Per anunciar que el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya votarà favorablement la presa en consideració, per les raons que abans s'han exposat, que fem nostres. El que passa és que durant molt temps en aquest país ens hem dedicat a parlar d'inversions, ens hem dedicat a explicar o se'ns ha explicat que es feien coses; queda un segon capítol, i és veure si aquestes coses funcionen, si aquests coses compleixen els objectius per als quals van ser creades i si, a més a més, després de tantes crides a la racionalitat, a la productivitat, a la competitivitat, etcètera, s'apliquen també aquests criteris en el funcionament de les coses que depenen directament de l'Administració.

Aquest diputat en aquests moments no coneix exactament les xifres de què l'il·lustre diputat senyor Riera parlava quant a l'explotació. Si són certes, cap dels representants de les empreses de tots aquests sectors estaria en aquests moments aguantant la presidència del Consell d'Administració respectiu: segur que hi hauria hagut un cop d'estat dintre del Consell d'Administració per a substituir-los a tots. Realment, hi insisteixo, jo no en tinc el coneixement, però estic en la confiança del «coteig» que ha fet l'il·lustre diputat, i, per tant, és evident que és necessari no ja una ampliació d'aquest Consell d'Administració, sinó un sisme que d'alguna manera trenqui la inèrcia i la tendència que es porta en aquests moments i enfoqui cap a una altra banda, entre altres coses perquè els recursos públics vol dir que són de tots, i, per tant, hem d'esperar i aspirar que tinguin la màxima rendibilitat. Nosaltres estem d'acord a ampliar el conjunt de sectors que d'alguna manera en poden ser beneficiats o subsidiaris.

I, finalment, jo voldria fer un esment de la possibilitat d'incorporar un representant de la Mancomunitat de l'Albarnar. És evident que, a vegades, moltes vegades, i sobretot

quan parlem de grans instal·lacions, les administracions municipals queden en una situació molt difícil i d'inferioritat de condicions. Primer, fins i tot, vull dir, si són entitats locals grans, perquè aquí no hi han les mateixes competències urbanístiques que a la resta de l'Estat; som un país que estem en pitjors condicions que la resta de municipis. Però és que, a més a més, hi ha moltes vegades la tendència simplement a considerar els ajuntaments, vull dir, allò..., com un mal menor o com un obstacle que cal suportar al més estoicament possible, i moltíssimes vegades no es compleixen les obligacions de demanar llicències i, per tant, la possibilitat que des de les administracions locals s'hi pugui incidir. Per tant, nosaltres entenem que això seria objectivament bo, que des del Consell d'Administració pogués estar-se molt més al corrent de tota la gestió de tots els programes, que des de dintre també es forçés la possibilitat que els municipis..., els quatre —em deien— municipis que integren la Mancomunitat, doncs, poguessin, en aquest sentit, fer sentir la seva veu, i que, per tant, es modifiqués aquesta actuació.

És per aquest conjunt de raons que nosaltres, tal com deia fa un moment, votarem favorablement la presa en consideració.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Dir que el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya està d'acord tant amb l'esperit que ha expressat el diputat Riera com, en definitiva, amb la modificació que proposa de l'article 7.1, referent a la composició del Consell d'Administració de l'Idiada.

L'objectiu d'aquesta modificació, com s'ha dit —i per això dèiem amb l'esperit—, ultrapassa, fins a cert punt, les finalitats que ha expressat el senyor Riera, que podem estar-hi totalment d'acord, que es veuen fins i tot ultrapassades per la modificació que aquí proposem. Hi estem d'acord tant amb l'esperit com amb aquesta modificació concreta, però creiem que per part del Govern caldrien, fins i tot, altres mesures, no només que superen, com ha dit també el senyor Riera, l'àmbit de l'Idiada, per reactivar i reorientar un sector vital, un subsector, en aquest cas, com és el cas de l'automoció. Creiem que convertir l'Idiada en un instrument eficaç per a aquest subsector, que està afectat per una crisi important i un estancament important..., creiem que és necessari.

L'ampliació que proposa aquí el senyor Riera, i el Grup Socialista, l'ampliació d'aquest Consell d'Administració, especificant en aquest cas quin tipus de fabricants hi han de ser, especificant no només els fabricants directes, o els que formen part com a clients de l'Idiada, sinó també tant els de serveis com els de components i auxiliars, creiem que també és necessari, com aquest aspecte de la investigació que ja quedava reflectit en el punt 7.1 de la Llei de què pretenem la modificació, tant de la Universitat Politècnica com del Laboratori General d'Assaigs. Creiem que és necessari, ho repeteixo, estem d'acord amb l'esperit, estem d'acord amb la modificació, però creiem que, evidentment, la intenció i els

objectius que ha palesat el senyor Riera no només es veuran reflectits en aquesta modificació.

Creiem, doncs, que és necessari, en un sector afectat d'una crisi, una crisi estructural, creiem que és necessari, vital per a Catalunya, no només, ho repeteixo, per a aquestes empreses concretes que tots coneixem, de marques ja llegendàries, sinó per a tota la xarxa d'empresa auxiliar i de serveis, que avui dia es poden veure afectats amb un gran nombre de treballadors i un gran nombre de famílies a Catalunya, i sobretot també per aquell concepte que moltes vegades el Departament d'Indústria i el mateix Govern de la Generalitat oblidem, que és el de competitivitat, i que és un sector estratègic que cal potenciar i millorar.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Bota.

El Sr. BOTA: Molt honorable president, senyores i senyors diputats, l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil va ser creat l'any 1971 com una unitat estructural de la Universitat Politècnica de Catalunya. La Llei 2/1990, aprovada el 8 de gener per aquest Parlament, va adscriure l'Idiada al Departament d'Indústria i Energia, entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, que ha d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat. Aquesta estructura respon a la necessitat de tenir l'autonomia funcional necessària com a entitat de servei a la indústria de l'automòbil i de mantenir el caràcter d'eina de la política industrial de la Generalitat.

L'Idiada és un centre de suport a la indústria de l'automòbil, els objectius del qual són la recerca, l'assaig i la planificació, la formació i la investigació, el control de qualitat, l'homologació i la col·laboració amb altres entitats públiques i privades, especialment amb la Universitat Politècnica de Catalunya. És, doncs, un complex de laboratoris i pistes de proves pensat tant per als fabricants d'automòbils com per als fabricants de parts i components. Les instal·lacions, que ocupen unes quatre-centes hectàrees, estan ubicades a l'Albarnar, municipis de Santa Oliva, Albinyà, la Bisbal del Penedès i Banyeres del Penedès. Les àrees de treball de l'Idiada són tres: l'àrea d'enginyeria, l'àrea de laboratoris i la de pistes.

L'àrea d'enginyeria està pensada per donar, precisament, suport tècnic a les petites i mitjanes empreses de parts i components, desenvolupament de productes amb tasques de disseny, construcció i assaig, molt estretament relacionades amb els usuaris. Els aspectes més remarcables d'aquestes àrees són: el disseny i l'anàlisi d'estructures, molt especialment relacionades amb el tema dels autobusos, emissions contaminants, dinàmica vehicular, seguretat, estudis d'acústica i vibracions.

L'àrea de laboratori està organitzada en una sèrie de departaments: laboratori de motors, el de components, el d'emissions contaminants, que disposa d'unes instal·lacions a nivell internacional, el laboratori d'acústica i vibracions, i, finalment, el laboratori de xoc de vehicles, inclòs en aquesta

primera fase, que properament surt a concurs i està previst que sigui operatiu l'any 1996. Pel que fa referència a parts i components, estan dotats per provar cascots, seients, ancoratge, cinturons de seguretat, para-xocs, retrovisors, fars, recobriments de portes, caixes de direcció assistida, amortidors, pedals, etcètera. Pel que fa a homologacions, d'acord amb la normativa europea, dels Estats Units i del Japó, cal que siguin coneixedors que l'Idiada té totes les habilitacions necessàries per homologar en el sector de l'automoció.

Finalment, hem de parlar de les pistes de proves. És bàsic que els fabricants de parts i components puguin disposar d'unes instal·lacions de diferents pistes. En aquests moments ja disposem de la pista d'alta velocitat, que és la bàsica de tot complex de pistes de proves. Està en fase de construcció la pista de fatiga, que és una pista pavimentada amb llambordes, i la plataforma dinàmica, amb unes pistes amb rampes de diferents inclinacions, destinades a provar camions i autobusos, dels quals tenim diverses indústries significatives al nostre país. Per acabar de completar la primera fase, quant a pistes de proves, es farà la pista de sorolls, que complementa molt bé els assaigs de vibracions en laboratori, i la pista de terra per als vehicles tot terreny.

La inversió, senyor Riera, aquí, evidentment, que en els números no coincidim, i li ho explicaré: la inversió, tant per als laboratoris com per a les pistes de proves descrites anteriorment, representen una inversió de recursos propera als 12.200 milions de pessetes, que tenen evidentment —ja ho sap vostè— el suport dels programes de la Comunitat Europea, concretament del Feder. Aquí hi ha la diferència, perquè vostè va fer una pregunta al Govern, amb data 31 de maig, li va ser contestada el 21 de juny: la diferència del que estava pressupostat inicialment, que eren 11.500 milions de pessetes, ha passat, per les qüestions de les pistes —i jo aquí tinc la contesta que li fan—, a 12.130 i escaig milions de pessetes. Per tant, el més que s'ha invertit han sigut uns 600 milions de pessetes.

En facturació, el 60% de la facturació actual és de fabricants d'automòbils, mentre que el 40% correspon a fabricants de parts i components. L'any 93 s'ingressaren 165 milions de pessetes; per a l'any en curs, es preveuen uns ingressos de 250 milions de pessetes. S'està assolint, per tant, les previsions pressupostàries.

Vostè també sap, senyor Riera, que dintre de les previsions d'ingressos de les empreses privades hi havia un pressupost, que s'està aconseguint. És a dir, a partir que les antigues instal·lacions de Sant Andreu de la Barca passen aquí perquè estaven realment col·lapsades, es marca pressupostàriament un nivell d'ingressos, que anualment es va incrementant i es van aconseguint. Per tant, és previsible que, dintre dels propers anys, sigui autosuficient.

En la proposició de llei es parla d'adequar els objectius i prioritzar la inversió. Pel que hem explicat anteriorment, nosaltres estem en la direcció correcta per tal que l'Idiada sigui una eina important tant per als fabricants d'automòbils com per als fabricants de parts i components, amb la seguretat que s'ha aplicat amb eficiència els recursos esmerçats.

Quant a la proposta de modificació del nombre de membres del Consell d'Administració, que ha presentat el Grup Socialista, hi votarem negativament per les raons següents. Primer, es tracta d'una llei aprovada l'any 1990 que està en ple desenvolupament i no hi ha motius substancials per modificar-la. Segon, el sector de l'automoció està plenament representat en el Consell Assessor, segons preveu l'article sisè de la llei. I tercer, l'augment a quinze membres del Consell d'Administració, que no és altra cosa que transformar el Consell Assessor, no milloraria pas l'eficàcia de l'Idiada.

Per tot això, votarem negativament.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bota.

Passem seguidament a la votació.

Senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb la presa en consideració, es volen posar dempeus?

Els que no hi estiguin d'acord?

Els que s'abstinguin?

La presa en consideració ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

**Proposta de resolució per la qual es crea
la Comissió d'Investigació sobre els Avals
Concedits per la Generalitat de Catalunya
a Grand Península, SA**

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre els Avals Concedits per la Generalitat de Catalunya a Grand Península, SA, presentada pels grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, Popular i Socialista al Parlament de Catalunya.

Per presentar la iniciativa, té la paraula el diputat senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, juntament amb els altres grups de l'oposició, ha presentat aquesta sol·licitud de creació d'una comissió d'investigació amb relació a l'ús, a la utilització que s'ha fet dels avals concedits a Grand Península, SA, que, com tots recordem, va ser a partir de llei aprovada pel Parlament de Catalunya el 30 de juny de 1992, una llei específica per a aquests avals, amb un màxim de 10.000 milions de pessetes per a l'empresa adjudicatària de la construcció del centre recreatiu turístic a Vila-seca i Salou; avals que s'havien de destinar necessàriament al producte de les operacions de crèdit, avalades per finançar la inversió corresponent al centre.

El motiu fonamental que ens porta a demanar la creació d'aquesta comissió d'investigació són els fets que s'han produït, la utilització que s'ha fet, com a mínim, de 1.000 milions de pessetes d'aquest aval, durant dos mesos d'aquest

any –concretament, des del 31 de desembre de l'any passat fins al 28 de febrer–, que han portat a posar en perill el projecte, que han portat a posar dificultats a la liquiditat a l'empresa Grand Península, SA en benefici, precisament, de l'empresa Grand Tibidabo, del senyor Javier De la Rosa.

Per tant, és molt convenient explicar tot aquest procés, què ha passat i quin ha estat durant aquests mesos l'actuació del Govern de la Generalitat per, a partir d'aquí, poder veure la necessitat de crear aquesta comissió d'investigació, veure l'oportunitat de crear-la i, en definitiva, els objectius que ha de tenir aquesta comissió.

Com diem, el 31 de desembre del 93, 1.000 milions de pessetes es passen a un compte a la Caixa de Tarragona, un compte afectat, precisament, per garantir operacions de l'empresa Grand Tibidabo, del senyor De la Rosa, per garantir la liquiditat d'aquesta empresa, en detriment i en perjudici –tota vegada que és un compte afectat– de la liquiditat del projecte de Grand Península de la construcció del parc de Vila-seca i Salou, que tots sabem –i recordem perfectament– les dificultats en què es trobava precisament en aquells mesos, que, fins i tot, van arribar a haver de comportar una modificació radical de tot el seu accionariat.

Bé, aquesta és una qüestió que l'opinió pública va conèixer a partir del mes de març, que se'n van fer ressò els mitjans de comunicació, que va comportar que nosaltres, que el nostre Grup Parlamentari presentés tot un seguit de preguntes per ser contestades en comissió, en què es posava sobre la taula aquestes irregularitats i, curiosament –i curiosament–, ni es va convocar immediatament la comissió, tal com nosaltres demanàvem, però sobretot –però sobretot–, curiosament, malgrat que això era una cosa que sortia als mitjans de comunicació i es coneixia, nosaltres rebem el mes de maig l'auditoria de la Conselleria d'Economia i Finances, de la Intervenció General, que diu, en síntesi, que aquí no passa res, que això no existeix, que això no es produeix..., no es parla d'aquesta utilització dels 1.000 milions de pessetes. Nosaltres hem d'insistir a demanar la resposta a les nostres preguntes en comissió, tal com hem formulat, i el 22 de juny es produeix la compareixença del conseller, es produeix l'explicació del conseller, en què tampoc es reconeixen aquests fets, i és a partir de les proves evidents que nosaltres ja tenim que això s'ha produït, que el conseller, aleshores, en aquesta compareixença, diu que naturalment que és possible que això sigui veritat, que es faran les investigacions pertinents immediatament. Es reconeix que el que nosaltres dèiem és veritat. Hi ha un nou informe de la Intervenció General de la Generalitat que diu ja que sí, que és veritat, que efectivament hi ha hagut aquesta utilització dels 1.000 milions de pessetes per a aquesta finalitat, que han posat en perill el projecte, que la Caixa de Tarragona –la Caixa de Tarragona– ha certificat falsament el caràcter d'un compte: ha dit, el 26 de gener, que el compte era de lliure disposició, i diu, el 27 de juny, que el compte no és de lliure disposició, que el compte estava afectat. Diu l'informe de la Intervenció General, per justificar l'actuació del Govern de la Generalitat, que, és clar, com que la Caixa de Tarragona

va fer un certificat amb dades falses, l'auditoria d'Arthur Andersen, naturalment, no va poder recollir aquesta situació i, correlativament, la Generalitat, el Govern de la Generalitat, tampoc. Per tant, si el Govern de la Generalitat aquí no ha tingut coneixement d'aquesta situació, és perquè li han amagat, és perquè li han falsejat dades des de l'empresa Grand Península fins a la Caixa de Tarragona.

Bé, en qualsevol cas —en qualsevol cas—, resulta extraordinàriament sorprenent que el Govern de la Generalitat no hagi pogut arribar a esbrinar abans, malgrat que sortia a la premsa, malgrat que nosaltres ja ho vam posar sobre la taula el mes de març, aquesta situació. I això, des del nostre punt de vista, comporta forçosament una, com a mínim, negligència del Govern de la Generalitat, i podríem anar més enllà, podríem pensar fins i tot que pot haver-hi connivència en això. Per què? Home, perquè resulta que el dia 22 de juny això encara no és coneix, però en canvi immediatament ja surt una nota dient que sí, de la Conselleria, que això és veritat. En canvi, encara no es tenen les dades de la Caixa de Tarragona. Aleshores, s'hi insisteix i la Caixa de Tarragona certifica en un sentit radicalment contrari. Per què no es va plantejar tot això en el mes de març? Per què tot això s'ha hagut d'esperar que les evidències fossin tan paleses que no hi hagués manera d'esquivar-les, d'ometre-les?

Nosaltres pensem que totes aquestes qüestions fan absolutament imprescindible la creació d'aquesta Comissió d'investigació perquè —hi insisteixo— el mateix informe actual de la Generalitat diu que això ha pogut posar en perill el projecte; això ha posat en evidència, ha posat en dificultats la liquiditat de Grand Península; això ha anat en benefici d'una empresa del senyor De la Rosa que res té a veure amb el projecte. I tot això s'ha fet amb una caixa, amb una caixa d'estalvis que falsifica documents, que en un moment determinat certifica per a una auditoria, per a la Generalitat en darrer terme, uns documents sobre el caràcter d'un compte que en un altre moment ho certifica en un sentit contrari, i tot això resulta que, bé, que aquí no passa res. Què ha passat amb la Caixa de Tarragona? Què ha passat amb aquestes certificacions? Quines són les actuacions que ha empès el Govern de la Generalitat?

És clar, que no se'ns digui que això és una qüestió dels tribunals perquè, efectivament, pot ser una qüestió dels tribunals. Però ha actuat la Generalitat de Catalunya? En quin sentit, en quin sentit s'ha actuat en relació amb aquestes qüestions? És evident que en cap. Per tant, nosaltres pensem que continua sent absolutament imprescindible analitzar tot aquest procés amb detall, analitzar l'actuació del Govern amb detall, analitzar les seves responsabilitats amb detall, veure quan s'ha tingut coneixement, veure tots aquests documents des d'una comissió.

I, és clar, aquí s'han utilitzat i s'utilitzen arguments —perquè el senyor Escudé ja ens avisat per la premsa que aquesta Comissió la rebutjaran—, s'utilitzen arguments que van des de dir: «Home, nosaltres tenim molt poques facultats.» Això no és cert. Nosaltres, en virtut del que diu l'article 40 del Reglament en relació amb el Govern de la Generalitat, en

relació amb les institucions públiques a Catalunya, nosaltres tenim facultats, nosaltres podem exigir compareixences, nosaltres podem exigir documents, nosaltres podem fer-ho i hem de fer-ho. Jo diria que en aquest cas nosaltres, el Parlament de Catalunya té no el dret, sinó l'obligació de fer-ho. Té l'obligació de crear aquesta Comissió perquè, a més a més, a aquells particulars que estan íntimament relacionats amb aquest tema, en virtut del que preveu la Llei de finances de Catalunya, el Govern de la Generalitat té el dret a exigir també tot un seguit de documents i tot un seguit de dades per poder assegurar, per poder garantir el bon ús d'aquests avals. I per tant, la Comissió d'investigació té aquestes facultats, té aquestes possibilitats que preveu —com dic— el nostre Reglament.

Però, a més a més, la seva necessitat és evident. Tot aquest cúmul d'irregularitats que s'han produït, que han posat en perill el projecte, que han fet que en un moment determinat la seva liquiditat estigués en greus dificultats —i això ho ha de reconèixer, ho ha de reconèixer l'informe de la Generalitat que hem rebut el mes de juliol, en clara contradicció, naturalment, amb el que havíem rebut en el mes de maig, però que ho ha hagut de reconèixer en aquest informe—, tot això fa que sigui absolutament imprescindible aquesta Comissió d'investigació.

Hi ha un altre argument que se'ns utilitza i que realment a nosaltres ens sembla del tot inacceptable. S'ha dit i es diu: «Home, però el projecte tira endavant, és un projecte molt important per a Catalunya i tot això ho hem de celebrar, ho hem de valorar i, en definitiva, això és el que compta.» És evident que el projecte és important, que el projecte tira endavant, però això s'ha de fer amb els paràmetres de l'Estat de dret. És a dir, aquest argument portat a l'extrem ens portaria a considerar que les actuacions d'un conegut director general de la Guàrdia Civil, que segurament va fer més casernes que s'havien mai en un període semblant a la història d'Espanya, també podrien ser bones i no caldria pas ni investigar-les perquè, efectivament, les casernes s'han fet.

Efectivament, el projecte del parc tira endavant i joestic convençut que es farà. Però si hi han hagut, i hi han hagut irregularitats importantíssimes, actuacions del Govern de la Generalitat que comporten que nosaltres ens veiem obligats, una vegada més —lamentant-ho—, a haver d'exigir la dimissió del conseller, que no és el que es votarà avui, però que, efectivament, si ja nosaltres l'any 92, que ens vàrem quedar sols en aquesta petició, consideràvem que la política d'avals del Govern de la Generalitat feia absolutament imprescindible el canvi del conseller, avui malauradament el fet, el cúmul de fets —aquests i els que després podrem tractar amb més deteniment amb la següent proposta de creació de comissió que es discutirà— fan que, malauradament, a part de demanar aquesta Comissió d'investigació, que pensem que és una obligació d'aquest Parlament, ens veiem també en la necessitat de demanar una vegada més la dimissió del conseller.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Hi ha possibilitat de torn en contra? No essent així, passem a la fixació de posició pels grups parlamentaris.

El senyor Reguant, vol intervenir?

El Sr. REGUANT: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, breument, però, encara que baixi a aquesta tribuna, però em penso que el tema té una magnitud que s'ho val.

En síntesi, el diputat Roc Fuentes, que ha fet l'argumentació de la demanda de la creació d'aquesta Comissió, en síntesi venia a preguntar aquests 1.000 milions de pessetes que l'Institut Català de Finances, junt amb 9.000 milions més, dona al senyor De la Rosa, a Grand Península, vull dir, quin ús se n'ha fet? Per què ha servit aquesta cosa?

Miri, l'argumentació feta per vostè, senyor diputat, em sembla que va molt més enllà fins i tot del que vostè ha dit, perquè d'alguna manera resulta que el que en altres latituds són comissions d'investigació *ipso facto*, fins i tot les presideix la majoria –per exemple, no?–, aquí resulta que són rebutjades sistemàticament totes les comissions d'investigació.

Miri, el tema que avui ens porta a aquí a parlar d'aquesta qüestió no és tant tampoc l'ús d'aquests 1.000 milions de pessetes, que ja el portaveu de la majoria manifesta mitjançant la premsa que a última hora els 1.000 milions de pessetes és quelcom que està bé, que l'ús que se n'ha fet està bé. Vostè ho diu aquí, senyor Escudé; vostè manifesta...

També el senyor president ja diu que no hi haurà cap tipus de comissió d'investigació. Per què? Perquè els governs europeus han deixat de costat «actituds alegres», entre cometes –diu el president de la Generalitat–, d'anys anteriors i que el Govern de la Generalitat no seria una excepció en aquest cas. Què vol dir en això de deixar a banda «actituds alegres»? «Actituds alegres», què és el que vol dir?

Mirin –i per acabar–, les comissions d'investigació en aquest tema són absolutament imprescindibles per garantir el sentit democràtic d'aquesta cambra, o bé aquest estarà en qüestió; i estarà en qüestió per una cosa: perquè resulta que els assalariats de tot l'Estat, les capes mitjanes de tot l'Estat sofreixen l'impacte de declaracions absolutament mancades de solidaritat –diguem-ne– i la transparència pel que fa a la gestió dels recursos públics és absent.

No es tracta tant, senyor conseller, de com han anat les coses en aquest cas, però la *vox populi*, el rumor, que no és llei ni s'ha prendre tampoc en consideració, els atribueix a vostès un tipus de relacions amb el senyor De la Rosa que justificarien el guany que tindria el Govern de la Generalitat. És a dir, no es tracta que..., el guany que té Grand Península amb l'aval s'entén clarament quin és i el benefici que té el Govern és que Grand Tibidabo van endavant, anirà endavant; però aquest no és l'objectiu ni la finalitat del Govern; només se'n beneficia el senyor De la Rosa, d'aquest tipus d'aval. I, en canvi, en canvi, les veus de la gent menys informada que la majoria de vostès, informada com jo, d'alguna

manera sí que parla de relacions, de compromís nepòtic, de relacions que sap tothom però que ningú reconeix i que d'alguna manera justifiquen aquest tipus d'accions, que l'única cosa que fa el diputat Roc Fuentes és que es creï una comissió perquè, blanc sobre negre, es doni transparència absoluta en temes que són de gestió de diner públic i que d'alguna manera, de manera sistemàtica, vostès es neguen que aquesta llum es faci; és en aquest cas, en d'altres casos, que ara jo no m'hi referiré.

Però, en qualsevol cas, mentre vostès no estiguin disposats, amb la majoria absoluta que tenen, a facilitar transparència, que això va més enllà de la majoria absoluta que vostès tenen, i donar llum transparent a la població de què fan amb els diners públics de l'Institut Català de Finances, dels avals amb el senyor De la Rosa, mentre vostès no facin això, vostès estan mancant a un principi democràtic primari quan s'exigeix a la població grans restriccions de tot tipus i l'ús del diner públic no està clar, senyor conseller, senyores i senyors diputats.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, quan lo conseller d'Economia i Finances va comparèixer a la comissió parlamentària corresponent lo 21 de juny de 1994 va afirmar, en resposta reiterada a diferents intervencions de l'oposició, va afirmar que la possible utilització de 1.000 milions de pessetes de Grand Península com a garantia d'un crèdit concedit a Grand Tibidabo requeria una nova verificació –així s'ha fet– per a determinar si efectivament s'havia produït utilització incorrecta de l'aval de la Generalitat de 10.000 milions de pessetes, límit aprovat per este Parlament.

Per consegüent, i després de molt de temps, canvi de postura del conseller senyor Alavedra –positiva, per suposat–, però en tot cas si l'acció de control per part dels grups parlamentaris de l'oposició... –i de justícia és reconèixer l'acció d'Iniciativa per Catalunya i la major insistència del diputat senyor Saura–, si no s'hagués exercitat este control de manera persistent i documentada avui encara lo Govern de Convergència i Unió no hauria mogut un dit per a reconsiderar un fet que per la seva envergadura afecta la credibilitat i la legitimitat dels polítics en lo seu conjunt. Me refereixo al principi de transparència en la utilització de recursos públics i me refereixo també a l'aplicació de mesures legals, en tot cas mesures correctores, contra aquells que premeditadament per inducció o per consentiment puguin vulnerar les lleis que en este cas aprova el Parlament de Catalunya.

Lo 31 de desembre de 1993 van tenir dues operacions concertades, van tenir lloc dues operacions concertades entre Grand Península i la Caixa d'Estalvis de Tarragona. Les operacions van ser simultànies. La primera consisteix en cinc transferències de 200 milions de pessetes cada una abonades al compte de dipòsit número 100/2, titular Grand Península, SA; i la segona, simultània –com he dit–, també el mateix 31 de desembre: cinc ordres irrevocables de compra

de pagarés d'empresa, casualment pagarés de Grand Tibidabo, exactament per la mateixa quantitat; objectiu: garantir liquidesa o finançament a Grand Tibidabo per 1.000 milions de pessetes, a la millor —diem nosaltres— com a virtut cristiana de compartir la misèria amb els més necessitats. És a dir, lo 31 de desembre de 1993 lo Chase Manhattan Bank abona un crèdit a Grand Península de 5.000 milions de pessetes, avalat per la Generalitat, i, el mateix 31 de desembre, transferència del Chase Manhattan Bank al compte 100/2 de Grand Península, de Caixa de Tarragona, per 1.000 milions de pessetes, curiosament en cinc impositcions de 200 milions de pessetes cada una.

Les cinc ordres de compra de pagarés d'empresa, firmades pels apoderats de Grand Península, no tenien data; les sis cartes dels mateixos apoderats, amb ordre irrevocable de col·locació de pagarés, porten data 31 de desembre, i la carta de dos consellers de Grand Península confirmant les ordres anteriors porta data 30 de desembre.

Només això, només lo detall de les dates determina que els apoderats i els consellers de Grand Península són uns irresponsables que actuen com a *chapuceros* aficionats. Mai en la vida!, mai una carta de confirmació de compra de 30 de desembre, mai pot ser anterior a la carta d'ordre de compra de 31 de desembre, en este cas de 1993. Però és que a més lo 24 de febrer de 1994 la Caixa de Tarragona concedeix un crèdit hipotecari a Grand Península, casualment lo concedeix per 1.000 milions de pessetes, casualment s'abona el 3 de març i casualment lo mateix 3 de març s'adquireixen pagarés per 1.000 milions de pessetes.

Crido l'atenció de les senyores i senyors diputats a la data de valor que s'aplica als moviments de les partides del compte 100/2 de Caixa de Tarragona. Lo 31 de desembre del 93, valor 31 de desembre del 93, s'abonen cinc impositcions a termini per un total de 1.000 milions de pessetes. Lo 3 de març, valor 3 de març, es carreguen per mediació de transferència 1.000 milions de pessetes. Lo compte queda a zero en les seves valoracions correctes. Lo 6 d'abril, valor 3 de març, s'abonen cinc impositcions per 1.000 milions de pessetes, i el 6 d'abril, valor 28 de febrer, apareixen cinc reintegraments en efectiu per un total de 1.000 milions de pessetes.

No em refereixo al Govern amb aquesta afirmació, però sí que vull dir, des d'esta tribuna, que este fet és una xaranga patrimoni de poques vergonyes, insòlit des de qualsevol opinió. El mes d'abril s'assenten operacions al compte 100/2 amb valor del mes de febrer i amb valor del mes de març. En tot cas, molt de compte amb aquest 6 d'abril que fins ara no ha sortit perquè —com després demostraré— és la data més significativa de tot un entramat que pot afectar el mateix conseller d'Economia i Finances.

Però és que, a més, tot això significa: primer, que la transferència bancària té un seguiment transparent a partir de quan observa forçosament un número de compte d'origen i un número de compte de destí, la transferència, número de càrrec i número d'abonament. Segon, que el reintegrament, a diferència de la transferència, només té un compte d'ori-

gen o de càrrec i sempre és en efectiu, és a dir, la pista del reintegrament desapareix en passar l'operació per caixa. Tercer, que mentre per dates de valor van desaparèixer 1.000 milions de pessetes durant tres dies, per dates d'assentament —que és la real— van desaparèixer 1.000 milions de pessetes durant trenta-quatre dies, del 3 de març al 6 d'abril. Quart, que en tota la documentació que aporta l'informe de la Intervenció General no apareix la fotocòpia d'estos cinc reintegraments per caixa en efectiu ni apareix cap comentari en este informe relatiu a este fet. I cinquè, que s'ha de requerir immediatament la Caixa de Tarragona per esbrinar qui va firmar estos reintegraments en efectiu per caixa, per què es van utilitzar aquests 1.000 milions de pessetes en efectiu durant tres dies i d'on van sortir los 1.000 milions de pessetes en efectiu que es van ingressar tres dies després. Parlem sempre de dates de valor.

Per consegüent, entre el 31 de desembre del 93 i el 3 de març de 1994, Grand Península desvia 1.000 milions de pessetes a la compra de pagarés d'empresa, pagarés de Grand Tibidabo, quan l'operació temporal per mesos, per dies o per hores, vulnera la llei i la finalitat de l'aval concretat per a inversions del centre recreatiu de Vila-seca i Salou.

De manera constatada, doncs, l'operació en qüestió abona totes les sospites de falta de transparència en la seva instrumentalització, de mentida i de falsedat en el lliurament de documents, de l'ocultació de dades a la Intervenció General de la Generalitat i de mala fe en les facultats dels apoderats de Grand Península que, per limitació de les seves atribucions, van fraccionar les operacions en cinc de 200 milions de pessetes davant la impossibilitat d'ordenar-ne una de sola per 1.000 milions de pessetes.

I si no n'hi havia prou amb estes cafreries, lo dia 10 de gener de 1994, com s'ha dit abans, en una sol·licitud formal denominada confirmació bancària, la Caixa de Tarragona afirma que el saldo que apareix en el compte 100/2 de 1.000 milions de pessetes, diu que és de lliure disposició. Cinc mesos més tard, lo 27 de gener de 1994, lo director general de la Caixa de Tarragona afirma per escrit tot lo contrari: que el compte 100/2 de 1.000 milions de pessetes no és de lliure disposició sinó que es tracta d'un dipòsit afectat i, per consegüent, indisponible. Amb paraules més clares: falsificació de documents.

Si entre el 31 de desembre del 93 i el 3 de març del 94 Grand Península desvia 1.000 milions de pessetes de la compra de pagarés de Grand Tibidabo, la descripció cronològica dels fets que veurem a continuació és una aventura pròpia d'insensats aventurers que només es pot resoldre amb la constitució d'una comissió parlamentària d'investigació que tingui la valentia d'arribar fins a les últimes conseqüències.

Ja veuran lo perquè, a Convergència i Unió, el conseller d'Economia i Finances i el president de la Generalitat, ja veuran per què els interessa vetar la constitució d'aquesta comissió d'investigació.

Lo 18 de febrer de 1994 —cronologia dels fets— lo conseller d'Economia, senyor Alavedra, compareix a la Comissió

d'Indústria, Comerç i Turisme per anunciar la pèrdua de pes de Javier De la Rosa en lo projecte en qüestió i, com a contrapartida, anuncia la participació de FECSA i de Pearson i la possible incorporació de la Caixa com a màxima solvència en la creació del centre recreatiu.

Lo 25 de març de 1994, los mitjans de comunicació informen del desviament de 1.000 milions de pessetes a negocis particulars de Javier De la Rosa per mediació de pagarés de Grand Tibidabo.

Lo 24 de març, un dia abans de publicar lo desviament d'estos 1.000 milions de pessetes a través dels mitjans de comunicació, dimiteix Alfonso Maristany, conseller delegat de Grand Península i cunyat de Javier De la Rosa.

Continuant amb lo 25 de març de 1994, lo Govern de Catalunya anuncia una inspecció sobre la utilització de l'aval de 10.000 milions de pessetes en favor de Grand Península i conseqüent amb la denúncia que han fet los mitjans de comunicació. I el 6 d'abril de 1994 –molt de compte amb esta data, lo 6 d'abril de 1994– i sense haver conclòs la inspecció ordenada, lo conseller d'Economia i Finances, senyor Macià Alavedra, ja anuncia, ja anticipa que no s'ha produït cap desviament de 1.000 milions de pessetes. Com és possible una afirmació anticipada d'esta naturalesa lo dia 6 d'abril quan encara s'estava revisant la documentació objecte del desviament de 1.000 milions de pessetes?

Lo 6 d'abril de 1994, quan lo conseller parla públicament, coincideix amb lo dia que al compte 100/2 de Caixa de Tarragona se comptabilitzen cinc impositcions per 1.000 milions de pessetes amb valor 3 de març i es comptabilitzen los famosos reintegraments per caixa per 1.000 milions de pessetes, amb valor 28 de febrer.

És a dir, la tramoia era perfecta només en aparença. Si passa desapercebuda la data de l'assentament 6 d'abril, si passa desapercebuda la data de valor 28 de febrer i 3 de març i si passa desapercebut lo concepte de reintegrament per caixa en efectiu, probablement podrem neutralitzar qualsevol tipus de sospita. Doncs, bé, nosaltres ho sentim molt, honorable senyor conseller. Vull expressar públicament la meua convicció personal que el conseller d'Economia i Finances coneixia perfectament tot l'entremat d'aquesta lamentable operació de 1.000 milions de pessetes. Per això entenem que, al marge d'afrontar les responsabilitats que es derivin de la seva actuació com a membre del Govern, la petició de la seva dimissió és una postura que avui expressa el Grup Popular desgraciadament i en relació amb el conseller d'Economia i Finances, formulada anteriorment per diverses accions que afecten l'àmbit de les seves competències.

Ara resulta –i acabo, senyor president– que el Departament d'Economia i Finances se sent alliberat en virtut de dos dictàmens jurídics que ha confiat amb càrrec a la famosa partida d'estudis i treballs tècnics, partida de dubtosa justificació. És curiós com de manera polida i acurada aquests informes jurídics amb les seves conclusions desvinculen l'Administració de la Generalitat de qualsevol responsabilitat, resolen lo respecte escrupolós del Govern de Catalunya a les exigències de les lleis, destaquen com a víctima la In-

tervenció General per l'ocultació d'antecedents, assenyalen que el problema, si existeix, existeix en tot cas i es planteja entre Caixa de Tarragona i Grand Península, i, per últim, diu este informe que, en virtut del principi d'unitat de caixa, no és vàlida l'afirmació que la compra de pagarés s'executés amb recursos procedents del préstec avalat per la Generalitat. Ja ho veuen, senyores i senyors diputats, dos advocats requerits a instàncies del conseller demostren i desmunten tota la parada d'allò que nosaltres tenim perfectament documentat.

Ara lo que correspon és donar les instruccions oportunes al senyor Granados perquè TV3 en els seus informatius destaquí dos elements fonamentals: primer, menysprear com sempre i ridiculitzar l'oposició, i en segon terme, manipular la intel·ligència dels ciutadans per a justificar que dos informes jurídics avalen lo rigor polític del Govern quan se tracta d'administrar recursos econòmics.

Estos informes no resisteixen una anàlisi comparativa i per demostrar la seva inconsistència em referiré a una de les seves deduccions més expressives. La conclusió sisena d'un dels dictàmens jurídics afirma rotundament, com he dit abans, que, en virtut del principi d'unitat de caixa, ningú pot assegurar que la compra de pagarés s'executa amb recursos procedents de l'aval de la Generalitat. «Lo diner és un bé fungible» –diu aquest informe– «que perd la identificació física quan s'integra a l'actiu social.» D'acord, si ningú pot assegurar la procedència d'uns recursos i si el diner és un bé fungible que perd la seva identificació física, com és possible que la pàgina 21 del mateix informe jurídic assegura que la compra de pagarés s'executa amb recursos procedents d'un crèdit hipotecari obtingut per Grand Península? No havíem quedat, segons este informe, que el principi d'unitat de caixa invalida qualsevol asseveració respecte a la procedència dels diners? A quin interès respon esta contradicció en un mateix dictamen jurídic?

I és que el problema no s'acaba ni amb dos informes jurídics, com a mínim discutibles i qüestionables, ni s'acaba tampoc amb la reconeguda solvència dels actuals accionistes del centre recreatiu.

Primerament, aquests informes no constitueixen ni en la forma, ni en lo fons, ni en la seva naturalesa, un element determinant des del punt de vista jurídic ni molt menys vinculant, des del punt de vista polític.

En segon terme, lo problema és de naturalesa qualitativa ja que ningú amb dos dits de front i amb dos dits de sentit comú pot fer abstracció del trànsit de riscos que va generar en lo seu dia l'arravatament inconfessable de compartir inversions amb aquells que han intervingut en aquesta vergonyosa operació.

I per últim, expressar la preocupació per un Govern que manté l'oposició frontal a constituir una comissió d'investigació que conjuntament reclamen quatre grups parlamentaris a pesar de les evidències.

Si això és així, no creguin que se'n sortiran tan fàcilment, per més majoria absoluta que tinguin, per més president que parli i per més TV3 que desinformi, la polèmica quedarà

servida, les iniciatives i les investigacions obriran lo camí de l'enfrontament parlamentari i, el que és pitjor, inevitablement traslladarem al carrer la falta d'honorabilitat i d'honradesa d'alguna persona concreta i traslladarem al carrer la dubtosa solvència i transparència d'alguna institució vinculada a una estranya operació dominada, esta operació, des de l'exterior per l'impudor indecorós de qui són uns bandolers irresponsables. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, el dia 7 d'abril de 1994 aquest diputat que els parla tenia l'honor de fer una interpellació al Govern sobre parcs recreatius. En aquella interpellació, anunciada uns dies abans, vam posar damunt d'aquesta estrada aquest lamentable assumpte dels 1.000 milions.

Aquella interpellació va merèixer dues respostes, una aquí, per part del conseller de Turisme, i l'altra als passadissos, per part del conseller d'Economia. En una de les primeres respostes del conseller de Turisme, se'ns deia que ja ho aclariríem, i en una altra de les respostes, el conseller d'Economia ens deia que no havia passat res, que era fals que s'haguessin desviat 1.000 milions.

Els diputats senyor Fuentes i senyor Curto ja n'han fet la cronologia, però, aquí, en aquest Ple, el dia 7 d'abril, ja es va posar damunt la taula que hi havia hagut una desviació de 1.000 milions; no només la premsa el 25 de març sinó en aquesta cambra, en aquest Ple, ja se'n va parlar.

Doncs bé, el Departament d'Economia i Finances no va sol·licitar efectivament un estudi sobre aquest famós compte 100/2 de Caixa de Tarragona fins al 21 de juny, quan en una comissió d'aquesta cambra es van posar damunt la taula papers que demostraven documentalment allò que nosaltres aquí havíem dit oralment.

Aquest dictamen encarregat pel Departament d'Economia i Finances el 21 de juny diu coses que en un país políticament normal haurien fet trontollar moltes cadires. Primer diu que s'ha comprovat –i ens ho adjunta en fotocòpia– que una institució de crèdit, Caixa d'Estalvis de Tarragona, diu mentides. I no diu mentides en anuncis televisius o en prospectes de propaganda sinó en les seves informacions al Govern i a empreses audidores que fan auditories per encàrrec oficial. Informacions falses; no errònies: falses.

Segon. Aquell mateix informe d'aquell mateix departament diu que l'afectació dels fons que significa el famós compte 100/2 podia posar en perill la continuïtat del projecte. Ho diu: «en perill la continuïtat del projecte». Aquell famós projecte que ens van vendre com a tan important com la Barcelona 92, i el podia posar en perill, «perquè s'exposava» –diu l'informe– «a trobar dificultats de liquiditat en el moment en què s'hagués de pagar els proveïdors de la inversió realitzada», pàgina 16 –perquè no m'ho invento, és allí.

També diu, aquest mateix informe del Departament, que l'«afectació va ser ocultada tant als auditors com a la Gene-

ralitat», i diu, textualment, que «aquesta afectació va impedir prendre les mesures oportunes que haurien tingut per objecte mantenir les expectatives de liquiditat de l'empresa». És a dir que haurien tingut per objecte actuar contra aquest compte.

En dates molt properes els grups parlamentaris vàrem rebre dos dictàmens, als quals ha fet esment el senyor Curto, dictàmens que nosaltres també hem trobat contradictoris; a més a més, el primer dels quals, amb certa voluntat de rentar-se les mans, utilitza frases com «sembla ser que...», «amb els documents que ara tenim podem afirmar que...», i d'una manera, així, que fins i tot, dels seus autors s'intueix que no volen acabar de parlar clar, però se'ns torna a dir que hi ha hagut operacions no transparents i voluntàriament ocultades; que hi ha hagut immobilitzacions temporals de fons procedents del préstec avalat, ho diu el primer dictamen, el dels senyors José María Gassó i Enrique Alcántara García, i diu, aquest mateix dictamen, que l'ocultació té una importància transcendental no tan sols pel que significa –que ja és greu, el que significa, hi afegim nosaltres–, sinó també –i hi insisteix el dictamen– perquè impedeix el desenvolupament concret de la funció fiscalitzadora.

El segon dictamen, del senyor Magín Pont, afegeix que tant Grand Península, SA com la Caixa d'Estalvis de Tarragona van amagar, primerament, i van facilitar informació errònia després, i que Grand Península, SA va deixar ombres en la seva manera de procedir. (*Remor de veus.*) Fins i tot en aquestes conclusions –perquè els dos dictàmens coincideixen a tenir conclusions favorables a l'actuació del Govern–, per un cantó, a nivell jurídic, nosaltres discrepem, però, en tot cas, com vostès saben, hi ha accions iniciades per a aquest tema, i seran les instàncies jurídiques qui diran si jurídicament era correcte o incorrecte; nosaltres considerem que era incorrecte. També hi ha consideracions polítiques, que són les que avui volem tractar aquí, perquè és la nostra feina –és la nostra feina–, és la nostra obligació i el nostre deure, utilitzant llenguatges coneguts.

La conclusió tercera del mateix primer informe, del qual el senyor Curto llegia la sisena, diu que «la fiscalització efectuada per la Intervenció General s'ajusta als preceptes que conté la Llei de finances», perquè, d'aquesta circumstància ocultada, «no se n'ha tingut coneixement fins al final del mes de juny d'enguany». Què feia, aquest diputat, el 7 d'abril, aquí? Per a qui parlava? Com es pot dir que el Govern no n'ha tingut coneixement fins al final del mes de juny d'enguany? De què serveix el Ple d'aquesta cambra? De què serveix? (*Remor de veus.*)

Doncs, bé, nosaltres ens fem unes preguntes que ens agradaria que fossin respostes; nosaltres tenim una resposta ara, però nosaltres hem demanat, al costat d'altres grups de l'oposició, la comissió d'investigació perquè, si hi ha altres respostes, arribar-hi. Nosaltres tenim unes respostes. Les preguntes són senzilles i clares: el Govern va controlar efectivament, en tot moment, l'ús de l'aval? No. El Govern va actuar ràpidament davant les denúncies d'afectació de fons de Grand Península a un finançament que no reunia les con-

dicions de liquiditat indicades? No. El Govern ha actuat contra l'antiga empresa concessionària per haver posat en perill la continuïtat del projecte? No. El Govern ha actuat contra l'empresa concessionària per haver ocultat l'afectació? No. El Govern ha actuat contra l'antiga direcció de Caixa de Tarragona –fixin-se vostès que hi ha «antigues direccions», en tot el que estem parlant, i «noves direccions», no deu ser per casualitat...–, el Govern ha actuat contra l'antiga direcció de Caixa de Tarragona per haver facilitat la informació falsa i haver col·laborat, consegüentment, a l'ocultació de l'afectació? No. Per què? Per què el Govern investiga tard? Per què el Govern no actua contra qui l'enganya, sigui una caixa, sigui una empresa? Per què el Govern no actua contra qui el mateix Govern diu que posa en perill aquest famós projecte? I, arribats aquí, la història ens permet, de vegades, facilitar. Estem parlant de Grand Península; per tant, ja no parlem de Port Aventura. Ens pensem estalviar qualsevol retret de dir que nosaltres posem pals a la roda de projectes; el projecte ara es diu Port Aventura, va molt bé, contínues visites d'autoritats, a més a més, així ho testifiquen, va molt bé..., i estem parlant ara de Grand Península, de Grand Tibidabo, i, per tant, demanem un cop més que no es vulgui, ara, amagar el que estem dient.

Només per això i per les respostes que tenim –que són respostes que, a més a més, traïem d'informes i de dictàmens–, nosaltres tenim molt clar que s'ha d'investigar el que ha passat. Si no s'investiga també tenim molt clar que només pot ser per un motiu –que només pot ser per un motiu–: perquè cada vegada sortien coses pitjors. Només pot ser aquest motiu.

Aleshores, lamentablement, nosaltres creiem que aquest seguit de «nos» que hem respost a aquestes preguntes simples que hem fet..., i en podríem fer moltes més, però aquestes, simples, si no es vol anar a la seva investigació, tenen també una conseqüència: l'exigència de responsabilitats a aquelles autoritats que han permès la no-actuació contra això; si més no, la no-actuació. No diré jo ara que han permès que això passi, perquè possiblement molts de nosaltres i molts també de vostès poden pensar que ho han permès; però, si més no, han permès que no s'hi actuï en contra, i aleshores, com a conseqüència, l'exigència de responsabilitats. I una exigència de responsabilitats, primera, que és la dimissió del conseller d'Economia i Finances; que és primera, perquè nosaltres creiem que aquest cas, com altres casos que també tenen a veure amb comportaments de l'Institut Català de Finances, les responsabilitats no s'han d'acabar només en el senyor Alavedra. Però, en tot cas, si no ens deixen anar més enllà de l'assumpte, i si l'assumpte és aturar tots aquests fets aquí, des del nostre Grup, i amb la màxima cordialitat, li demanaríem, senyor Alavedra, que dimiteixi.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Carnicer.

El Sr. CARNICER: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquest punt de l'ordre del dia s'ha plantejat a partir de la petició de quatre grups parlamentaris d'aquesta cambra de constatar la necessitat que es creés una comissió d'investigació a l'entorn de l'ús efectuat per l'empresa Grand Península, SA –abans Tibigardens, i actualment Port Aventura– d'un aval concedit per la Generalitat en funció d'una llei aprovada per aquest Parlament per un import global de 10.000 milions de pessetes. Les persones que han intervingut davant meu han fet un relat suficientment exhaustiu del tema i dels seus detalls com perquè jo em pugui estalviar de fer-lo i, en tot cas, el que faré és resumir-lo, perquè, sintetitzant-lo, segurament també aportarem una mica de claredat al debat.

Hi ha el que podríem dir, en terminologia segurament més jurídica que política, uns «fets provats». Fet provat és que al llarg de l'any passat el Consell Executiu va avalar, d'acord amb la Llei aprovada per aquest Parlament, un conjunt de préstecs a l'empresa Grand Península, SA; l'import viu d'aquests préstecs avalats ha estat d'un total de 10.000 milions de pessetes, i que la condició d'aquesta garantia era que el producte de l'operació d'aquest préstec, l'operació avalada, es destinés únicament i exclusivament a finançar la inversió corresponent al centre recreatiu de Vila-seca i Salou.

Segons un primer informe efectuat per la Intervenció General de la Generalitat –que porta data..., crec que és del 12 o el 14 d'abril–, allí es permet veure, en analitzar l'estat de la tresoreria, que durant el període que va del 31 de desembre del 93 al 28 de febrer del 94, Grand Península, SA va mantenir un saldo inactiu, a la Caixa de Tarragona, de 1.000 milions de pessetes. I en l'anàlisi que es fa de la situació de la tresoreria en el mateix informe el 31 de desembre del 93 ja apareix una quantitat qualificada com a «inversió financera temporal», sense que això, en el primer informe, en l'informe del mes d'abril, mereixi cap tipus de comentari.

Posteriorment, apareixen notícies de premsa en les quals hi ha indicacions de l'ús de fons provinents de fons de Grand Península cap a l'adquisició de pagarés de Grand Tibidabo, SA, i fins i tot es parla en alguna informació de premsa d'algun préstec destinat a subvenir les necessitats de tresoreria de Grand Península a causa que l'ús d'aquests diners s'havia fet servir per pal·liar la tresoreria de Grand Tibidabo. Ens trobem, doncs, amb un segon fet provat, que és que ja en el primer informe hi havia indicis de l'ús incorrecte que es feia de 1.000 milions de pessetes, però aquests indicis ni tan sols es comentaven.

És en la compareixença efectuada el passat 22 de juny per l'honorable conseller d'Economia i Finances, on va informar la Comissió en relació amb el projecte del parc recreatiu de Vila-seca i Salou, destacant essencialment en l'informe dos aspectes: primer, el canvi de l'accionariat i els seus efectes positius; segon, defensant l'ús correcte de l'aval de 10.000 milions de pessetes, justificant que tota la quantitat avalada s'havia destinat a la construcció del parc recreatiu i que, per tant, no hi havia cap tipus d'incorrecció; és durant aquesta compareixença –i per part dels diferents

grups parlamentaris que vam intervenir en el debat— que es va posar en dubte la correcció de l'ús de l'aval. En concret, dels 1.000 milions abans esmentats, donats el seu caràcter d'ús limitat i la seva coincidència en el temps amb les altres activitats financeres de Grand Península, SA, cal dir que en aquell moment l'honorable conseller va manifestar que no tenia informació sobre aquest tema i que investigaria el que havia passat, i que en tornaria a informar la cambra.

Posteriorment, el 12 de juliol, en portes d'una sessió de la Diputació Permanent en la qual s'anaven a plantejar les raons d'urgència per resoldre els dubtes que planaven sobre aquesta qüestió, el Parlament rep un segon informe de la Intervenció General, del qual essencialment es pot deduir, primer, que els 1.000 milions no eren de lliure disponibilitat, tal com s'havia afirmat en l'anterior informe, sinó que estaven afectats per uns pagarés d'empreses del grup de Grand Tibidabo, SA; per tant, amb finalitats totalment alienes a les quals estava condicionada la concessió de l'aval.

En aquest informe, entre la documentació que justifica el perquè de les anteriors afirmacions i el perquè de les noves afirmacions, les discrepàncies entre el primer informe i el segon informe, hi havia tot un conjunt de documentació dels avals de Grand Tibidabo, del seguit de pagarés de 200 milions de pessetes, i igualment també un conjunt de certificacions incorrectes —falses, com es podria dir— o, com a mínim, que falsejaven la realitat del que estava succeint a l'interior de les finances de Grand Península. I, finalment, ens trobem en el plenari d'avui discutint la conveniència o no d'aquesta comissió d'investigació.

De tots aquests fets, evidents i per nosaltres no discutibles, podem treure, creiem, algunes conclusions: una primera, i encara que no sigui estrictament objecte d'aquest tràmit, del tràmit que avui estem substanciant, el nostre Grup vol felicitar-se pel fet del nou accionariat; que no es torni a dir —i el senyor Bargalló en algun moment ho ha dit—, que no es torni a dir en cap cas que nosaltres posem pals a les rodes, com se'ns va dir en determinada comissió, al projecte del parc. Ens felicitem del nou accionariat; ens felicitem que el projecte del parc recreatiu de Vila-seca i Salou estigui ara en mans d'uns gestors que ens mereixen molta més confiança que els anteriors, estem molt més tranquils en aquest moment que no estàvem abans. Però al mateix temps hem de lamentar que aquests canvis en la propietat de l'accionariat s'hagin degut més a elements externs, a pressions externes, que no pas al propi convenciment del Consell Executiu que aquest canvi era necessari.

Segona conclusió. Els procediments emprats per la Conselleria per controlar l'ús que es fa dels avals concedits per la Generalitat i la seva aplicació a les finalitats previstes són clarament insuficients —tal com s'ha demostrat—, són totalment ineficaços. Ho han demostrat en el cas de detectar el mal ús que des de l'empresa a la qual s'havia concedit l'aval s'ha donat d'aquests 1.000 milions, malgrat fins i tot els indicis que oferia el fet de la seva classificació com a inversió temporal i de les informacions que havien sortit en els mitjans de comunicació durant els mesos de març i abril.

Aquest, doncs, seria, des del nostre punt de vista, un primer motiu molt clar, si vostès volen fins i tot més tècnic que polític, per justificar la comissió d'investigació: que permetés, d'una banda, esclarir quins han estat els mecanismes emprats per enganyar l'Administració i per impedir el control que l'Administració tenia l'obligació de fer, i a més a més, segurament, també, per esbrinar quines poden ser les alternatives que caldria considerar per tal d'evitar que uns fets semblants es tornessin a produir.

Tercera conclusió, potser avançant-me a alguna de les afirmacions que pugui fer el senyor Escudé en la seva rèplica: crec que hem de dir que és evident que aquest Parlament, aquesta cambra, no es podrà considerar satisfeta amb una nova explicació del conseller d'Economia i Finances en una sessió informativa, que ens consta que té demanada. I entenem que no ens podem considerar satisfets des del moment en què s'ha evidenciat que el conseller, la Generalitat, la Conselleria, desconeixien alguns dels elements vitals del que ha estat tot aquest procés. Per tant, cal portar a terme l'anàlisi dels fets a partir d'un major aprofundiment.

La comissió d'investigació és, doncs, també necessària perquè davant de l'opinió pública i d'aquesta cambra quedi totalment aclarit el que ha passat i qui són els responsables d'aquest mal ús, i que d'aquesta responsabilitat se'n derivin les conseqüències que corresponguin i sota l'autoritat de qui correspongui. I, això, encara que hagi estat —com es deia fa un moment— per un període de mesos, dies o hores. En altres circumstàncies, ningú podria assegurar que tot això hagués passat sense que ningú se n'assabentés i, per tant, amb unes conseqüències també totalment imprevisibles. En el límit —tal com es diu en la conclusió sisena de l'informe emès pel Departament d'Economia i Finances—, l'operació descrita podria haver posat en dificultats la liquiditat i la solvència de l'empresa i la continuïtat del projecte. Estem, doncs, tots d'acord que estem davant d'un fet que podia haver estat molt greu: ara cal que reaccionem, amb les conseqüències oportunes.

Finalment, una darrera conclusió —potser una mica lateral per nosaltres—: que també cal explicar a l'opinió pública el perquè de l'estranya vinculació, i que fins i tot en alguns moments a nosaltres ens ha semblat veneració, que des del Govern de la Generalitat es té amb relació al senyor Javier De la Rosa. Aquest estrany i nefast personatge apareix barrejat amb el president Pujol des del dia que aquest el va col·locar com a exemple del que havia de ser un empresari català. Després han vingut els problemes amb KIO, la desfeta del Grup Torras, que veu avui dia perillar la seva existència, la desaparició dels estalvis i les inversions d'un gran nombre de petits accionistes en el que és actualment l'empresa Grand Tibidabo, i tot aquest desgavell de relacions amb el senyor De la Rosa acaben amb l'ús fraudulent de diners públics procedents d'un aval de la Generalitat.

Recentment, a primers del mes de juliol, encara podem trobar noves declaracions del president de la Generalitat defensant l'actuació del senyor De la Rosa. Nosaltres volem manifestar que no tan sols no estem d'acord amb aquestes

declaracions, sinó que a més considerem necessària també aquesta comissió d'investigació, per desvincular totalment i públicament les activitats econòmiques de la Generalitat amb les del senyor De la Rosa..., o per no desvincular-les, per aclarir quin possible..., quin tipus de relació pugui haver-hi.

Per acabar, senyores i senyors diputats, en un moment en què tots hem d'intentar posar llums i taquígrafs a l'activitat política, seria lamentable, considerariem totalment lamentable, que aquesta cambra no respongués adequadament a allò que la societat avui ens reclama a tots.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carnicer. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ens trobem en aquest moment tramitant una petició de quatre grups de la cambra en el sentit de proposar-nos la creació d'una comissió d'investigació.

Jo no els voldria cansar (*remor de veus*) —i no ho faré, no ho faré; no, senyora Martí, no ho faré— explicant fil per randa els molts motius que hem anat explicant en aquests darrers anys sobre la nostra crec que molt fonamentada oposició a la creació de comissions d'investigació. No ho faré, perquè, hi insisteixo, ho he estat dient una pila d'anys, encara no fa tres mesos —el dia 13 de juliol, a la Diputació Permanent— ho vaig tornar a repetir, per tant no ho faré.

Ara, el que sí que no puc resistir durant uns instants la temptació és..., escolti, vostès són testimonis privilegiats d'aquesta afirmació meua, en el sentit... Com es pot fer una comissió d'investigació autèntica, freda, objectiva, si ja ens trobem que la petició ha anat seguida, abans d'investigar absolutament res, hipotèticament, que diversos grups de la cambra ja han començat, com a aperitiu, demanant la dimissió del conseller responsable del ram? I hi ha algun altre grup que —més sensatament, crec— no ha fet això, però en canvi ja ens ha explicat les conclusions —m'ha semblat entendre— que tindria aquesta comissió d'investigació. Però bé, en definitiva, sobre això és sobre el que ens hem de posicionar: comissió d'investigació sí, comissió d'investigació no.

Per a què serveix —formalment, si més no— una comissió d'investigació? Ja sabem tots, políticament, al nostre país, per a què serveixen, moltes vegades, dissortadament, també, les comissions d'investigació. Però, formalment —i és d'això del que hem de parlar—, per a què serveix una comissió d'investigació? Una comissió d'investigació serveix per clarificar els fets controvertits: hi ha desacords i, per tant, dir, doncs, «farem una comissió que investigui a veure realment quins són els fets.»

És aquest el cas, aquí, avui? De cap manera. De cap manera. Tots vostès han anat explicant, fil per randa, mimèticament uns dels altres —en algun cas, com el senyor Josep Curto, amb un detall absolutament micromètric— tots els fets existents, fets que nosaltres no hem negat. Fets que avui s'han explicat, però que el dia 13 de juliol, d'una forma en-

cara més contundent, en la Diputació Permanent, un dels oradors, el representant en aquell moment d'Iniciativa per Catalunya —i llegeixo: *Diari de Sessions*, sèrie D, número 2, del 13 de juliol—, va dir: «Ahir a la tarda, casualment ahir a la tarda, el conseller d'Economia i Finances ens ha tramès als grups parlamentaris un informe...», etcètera. Diu: «Aquest informe, que és un informe exhaustiu, que té tota mena de documentació, corrobora absolutament totes les denúncies que vam formular.» Aquest és un informe que va elaborar —i s'ha dit *ad nauseam*— la Intervenció General de la Generalitat. Tot el que vostès diuen que ha passat, i que nosaltres en cap moment hem negat, surt del coneixement propi, d'investigacions específiques, però també surt, exactament, d'aquest informe, d'aquesta investigació, feta per la Intervenció General de la Generalitat, la Intervenció General. L'informe de la qual, per decisió personal i directa del conseller del ram, va ser tramès a la fiscalia, per al cas que hi haguessin hipotètiques responsabilitats a l'entorn d'aquest tema.

Per tant, primer fet, primer element: aquesta comissió d'investigació no cal, al nostre criteri, perquè no cal investigar fets controvertits, perquè tots, absolutament tots, estem d'acord en els fets.

Segon punt. Segon punt... Amb això ja hauríem d'acabar, però, és clar, aquí vostès... (*remor de veus*), evidentment, vostès han valorat —i ho respecto—, han valorat d'una manera determinada aquestes actuacions; nosaltres les valorem d'una altra manera. Una comissió d'investigació no és per escatir qui té raó o no té raó, com es pot fer això, sobre unes valoracions específiques que fa cadascú. Per això jo no entenc massa la crítica que s'ha fet en l'intent de racionalització, d'objectivització, que ha fet el Departament d'Economia i Finances, dient: «Ecoliti, nosaltres tenim uns punts de vista, però no defensem els nostres punts de vista: ho hem encarregat a uns experts.» Això es va dir, i el dia 28 de juliol tots els grups de la cambra vam rebre un voluminós treball, que jo pensava postillar, però que en atenció a l'hora que és, i que, en definitiva, en sentit negatiu, però molts —concretament el senyor Curto i el senyor Bargalló— han comentat..., no ho faré, però en definitiva això és un fet existent i que tots coneixen, i que es mantenen amb uns acords tècnics, amb unes signatures determinades. El senyor Magí Pont i Mestre, el senyor Josep Maria Gassó Vilafranca, el senyor Enrique Alcántara-García Irazoqui fan uns dictàmens, uns dictàmens jurídics... Un dictamen jurídic pot donar peu a un altre dictamen jurídic, evidentment —des que el món és món, doncs, es pot opinar diferentment sobre una mateixa matèria—, però, com a mínim, senyors de l'oposició, tan digne i respectable és un dictamen d'un tècnic com un dictamen d'un altre tècnic. Amb una particularitat: que —i perdonin-me— qui critica els dictàmens d'aquests tècnics no són uns altres tècnics, sinó uns senyors diputats (*remor de veus*), la suficiència jurídica dels quals no sé..., no sé si hi estan d'acord. (*Forta remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci. No té la paraula, senyor Curto.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor... (*Persisteix la remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, doncs, per no avalotar persones que no volen sentir dictàmens tècnics, no els els llegiré, però els tenen a la seva disposició des del dia 28 de juliol, i fins avui ningú ha dit..., ningú ha aportat una proposta alternativa.

Tercer element i últim, senyores i senyors diputats, i potser, més que de cara als membres del Parlament presents aquí..., perquè crec que, sincerament, de tot el que s'ha explicat fins ara, el ciutadà de carrer no entendrà gran cosa... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci. (*Persisteix la remor de veus.*) Senyor Curto, que no em faci prendre una decisió, eh?

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Bé, aleshores, per dir-ho ras i curt, i a mi em sembla que entenedor per al ciutadà català, què és el que ha passat aquí? En definitiva, nosaltres creiem que el 14 d'abril del 94 –i se n'ha parlat molt– l'interventor general de la Generalitat va emetre un informe d'auditoria sobre la utilització dels crèdits concedits pel Chase Manhattan Bank, per un import de 10.000 milions de pessetes, a Grand Península, avalats per la Generalitat i destinats a inversions en el conjunt recreatiu de Vila-seca i Salou.

Aquest informe, que examina l'auditoria externa efectuada per l'empresa Arthur Andersen a Grand Península Societat Anònima, així com la comptabilitat de l'empresa, arriba a la conclusió que els crèdits han estat destinats a inversions en el conjunt recreatiu en construcció. Diu específicament que les quantitats invertides són les següents: fins al 31 del XII del 91, 6.309 milions; fins al 31 de desembre del 92, 19.190, i fins al 31 de desembre del 93, 27.208 milions.

En l'auditoria consta que, en aquesta data –31 del XII del 93–, Grand Península Societat Anònima tenia dipositats 1.000 milions de pessetes a la Caixa de Tarragona. La Caixa, en data 26 de gener del 94, havia comunicat per escrit a Arthur Andersen que aquest saldo era de lliure disposició. En el mes de juny, informacions arribades a la Conselleria creaven la sospita que aquest dipòsit havia servit com a garantia d'una operació aliena a la construcció del parc. Davant d'això, el conseller d'Economia i Finances, en data 21 de juny, va ordenar a l'interventor general i al cap de l'assessoria jurídica del Departament que efectuessin una investigació en aquest extrem, fruit de la qual és aquest informe de la Intervenció General de la Generalitat, al qual tots vostès han fet referència i que crec que ningú ha desmentit cap dels extrems d'aquest informe. La investigació va concloure amb aquest informe, emès el dia 7 de juliol, en el qual es posa de manifest que, malgrat la comunicació de la Caixa de Tarragona en el sentit que el saldo era de lliure disposició, hi havien sis cartes de dos apoderats de Grand Península, Societat Anònima, donant ordre irrevocable que el destí del dipòsit era la col·locació de sis pagarés, dels qual es va donar ordre de compra sense data, és a dir, que aquest

dipòsit estava efectivament afectat a la possible compra de pagarés. No obstant –i aquest és el tema clau–, els pagarés es van comprar el 3 de març amb el producte d'una altra operació, el producte d'un crèdit hipotecari concedit el dia 24 de febrer del 94, i el dipòsit va quedar lliure i es va utilitzar per a pagar proveïdors de la construcció del parc, fins a aquestes quanties que hem explicat de 27.000 milions de pessetes.

Podria, amb paraula aliena, valorar positivament l'actuació del Govern de la Generalitat (*remor de veus i rialles*), la curiositat del seu capteniment (*remor de veus*), però comprendran, senyores i senyors diputats, que un ambient interessat de desqualificació i de no escoltar no permet continuar explicant quina és la realitat de les coses, o, millor dit, quina és la interpretació, al nostre criteri, perfectament vàlida, crec, de quina ha estat la realitat de les coses, realitat sobre la qual tots nosaltres hem estat d'acord, i per aquest motiu –per aquest motiu–, nosaltres ens oposarem a la creació de la comissió d'investigació.

Debat polític, intent d'erosió política... Tot el que vulguin. Al senyor Martí Carnicer, que feia referència a la meua rèplica, doncs, perquè no sigui dit li faré una mica de rèplica. Diu: «Estava prevista una reunió...» Efectivament, suposo que tothom sap que el dia 19 del mes que som hi haurà no una, no, tres sessions informatives, amb una duració possible de dotze hores, en les quals tots nosaltres podrem debatre políticament sobre els fets reals amb el conseller d'Economia i Finances.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyora i senyors diputats. (*Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé.

Acabat el debat, es procedeix a la votació. (*El Sr. Fuentes demana per parlar.*) El senyor Fuentes per què demana la paraula?

El Sr. FUENTES: A la presidència, un minut, per una contradicció documental. S'ha citat com a autoritat aquests informes del senyor Gassó...

El Sr. PRESIDENT: Té un minut per a la contradicció.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies. Només per llegir l'última conclusió de l'informe del senyor Gassó, que ha estat citat com a autoritat definitiva, perquè la conclusió setena diu: «Aquest dictamen s'ha elaborat sobre la base de l'auditoria que la Intervenció General va practicar el dia 14 d'abril del 94» –és a dir, la primera, la que deia que no passava res–, «que, a més, ha actuat sobre les dades proporcionades per Arthur Andersen. Ens reservem la possibilitat d'introduir manifestacions complementàries a la vista del propòsit exposat per Arthur Andersen d'emetre un nou informe d'auditoria sobre els comptes anuals de Grand Península, SA, amb la nova informació» –subratllo això– «sobre la indisponibilitat del compte corrent.»

És a dir, que en realitat el que ens està dient aquest informe és que no ha tingut en compte, precisament, l'element essencial que discutíem avui.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor... Passem a la votació.

Les senyores diputades i els senyors diputats que estiguin d'acord amb la constitució de la Comissió d'Investigació, es volen posar drets?

Les i els que no hi estiguin d'acord?

Abstencions?

La proposta de constitució de la Comissió d'Investigació ha quedat rebutjada per 49 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda, se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de dues del migdia i set minuts.)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Vintró.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

**Proposta de resolució per la qual es crea
la Comissió d'Investigació sobre la Política
de Concessió d'Avals i Crèdits
del Govern de la Generalitat**

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre la Política de Concessió d'Avals i Crèdits del Govern de la Generalitat, presentada pels grups parlamentaris Popular, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya. Algun proponent? *(Pausa.)* Té la paraula l'illustre diputat senyor Curto i Casadó.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, conseqüent amb l'Informe de fiscalització que la Sindicatura de Comptes va elaborar, relatiu als crèdits i avals concedits per l'Institut Català de Finances des de 1986 a 1992, conseqüent amb este Informe, lo Grup Parlamentari Popular vam considerar que, en virtut de les irregularitats inicials fetes públiques per la mateixa Sindicatura, se feia necessari promoure una verificació de tots los expedients per esbrinar qui eren les persones físiques titulars de les societats anònimes beneficiàries d'estos crèdits i d'estos avals, i esbrinar també per què quasi 3.000 milions de pessetes se troben en situació d'impagats, en morositat o en execució judicial. Tot això, al marge de les conclusions de la mateixa Sindicatura, que no entra, la Sindicatura, a considerar determinades vinculacions que avui tornarem a posar al descobert, determinades cartes de recomanació, vergonyoses des del punt de vista moral i ètic, i determinades actuacions polítiques i administratives que nos van conduir, al Grup

Popular, a presentar la corresponent denúncia al fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb la finalitat que es practiquin les diligències pertinents per aclarir uns fets en tant que poguessin tindre transcendència penal.

Donada la naturalesa del nostre treball a l'interior de l'Institut Català de Finances, i donada la conseqüència d'índole gravíssima, per l'envergadura de les irregularitats esbrinades, tres grups parlamentaris de l'oposició, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya i Grup Popular, amb lo suport manifestat del Grup Socialista, hem sol·licitat la creació d'una comissió d'investigació per tal de donar contingut polític no a l'Informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes —i que ningú s'equivoqui—, sinó contingut polític a l'informe i a la investigació d'un grup parlamentari que reclama que, en virtut d'uns antecedents perfectament documentats, los implicats en estos crèdits i avals hagin de comparèixer davant d'una comissió per afrontar la seua responsabilitat respecte a les irregularitats en la instrumentació, en l'execució i en la concessió.

Se tracta, com de seguida demostrarem, d'un dictamen elaborat pel Grup Popular que, per complementari però diferent, no apareix a l'Informe de la Sindicatura de Comptes. I, per consegüent, emparar-se avui des de la majoria en les conclusions de la Sindicatura per a denegar una comissió d'investigació seria tant com utilitzar els criteris ordinaris dels síndics de comptes en un dictamen extraordinari que no té res a veure amb la seua tasca de fiscalització.

Per les conseqüències posteriors, siguin prudents a no mesclar la Sindicatura de Comptes en qüestions que no afecten la seua competència. En tot cas, ja veurem quina és la reacció al carrer amb relació a l'amiguisme, al clientelisme i a l'«enxufisme» que de manera habitual practica este Govern, i anem a veure immediatament si les raons són «fundades» o no per a constituir una comissió d'investigació en l'àmbit parlamentari que nos correspon.

Mora Piel, SA, crèdit de 135 milions de pessetes. A l'agost del 91, l'informe de l'analista de l'Institut Català de Finances acaba amb una sola conclusió: «Lo risc amb aquesta empresa és molt elevat». Dos anys després, el juliol del 93, l'empresa sol·licita una moratòria de les quotes del 93. A l'agost del 93, i conseqüent amb la sol·licitud d'esta moratòria, l'Àrea de Seguiment de l'Institut Català de Finances va elaborar un informe amb les següents conclusions: «Conclusions: l'empresa no ha complert tots los pagaments previstos; companyia en suspensió de pagaments teòrica; fons de maniobra negatiu de 496 milions de pessetes; la *ratio* d'endeutament ha pujat del 91 al 92; pèrdues de l'exercici del 92, 350 milions de pessetes; los recursos propis han disminuït fins a 254 milions de pessetes». I, a pesar d'este informe negatiu, trenta dies després, l'Institut Català de Finances modifica el venciment del crèdit de quatre a vuit anys.

Tipel, SA, crèdit de 135 milions de pessetes. Lo 6 de setembre del 91 l'informe tècnic de l'Institut Català de Finances arriba a la següent conclusió: «Sense l'aportació de

garanties reals», diu, «l'operació es considera de risc molt elevat». Sis dies després, l'Institut Català de Finances concedeix lo crèdit a Tipel sense l'aportació de les garanties reals o hipotecàries exigides en lo seu mateix informe tècnic.

Tots sabem l'actual situació de Mora Piel, SA i de Tipel, SA, i tots sabem quins són los membres dels respectius consells d'administració.

De l'empresa Pedro Espinós –crèdit de 15 milions de pessetes en execució judicial– i de l'empresa Electrònica Bertran –crèdit de 335 milions de pessetes, societat declarada en fallida i arrest domiciliari del conseller delegat– s'ha negat a aquest diputat l'accés a la informació i documentació per part de l'Institut Català de Finances.

Prensa Catalana, Diari *Avui*, crèdit de 150 milions de pessetes. Crèdit concedit a una societat on un dels vocals és ni més ni menys que el mateix president de l'Institut Català de Finances, senyor Jordi Planasdemunt, en lo seu dia. Se tracta d'un crèdit que tres dies abans de sol·licitar-se curiosament ja estava aprovat pel Consell Executiu de la Generalitat: sol·licitud del crèdit, 23 de gener; acord del Consell Executiu, 20 de gener. En sol·licitar major informació, l'Institut Català de Finances manifesta a este diputat que no la volen exhibir i que no la poden facilitar.

Acabados Pirineos, SA, crèdit de 58 milions de pessetes. Amb lo número de registre d'entrada 1639, apareix un escrit dels accionistes justificant la sol·licitud d'este crèdit: «*Para poder crear una barrera hipotecaria sobre nuestros bienes y para que se encuentren con un muro impenetrable, solicitamos este crédito*». Crèdit impagat i en execució judicial.

Gran Colmado, SA, crèdit de 13 milions de pessetes. Informes confidencials d'agència desfavorables. Crèdit recomanat pel director general de Comerç i Consum, en escrit registre de sortida 6352, registre d'entrada 359: «Estem molt interessats», deia el director general, «en una resolució favorable de la sol·licitud d'aquest crèdit, atès el caràcter de l'establiment projectat i les personalitats que hi han interessades. Vostre atentament, Pere Carbonell». Crèdit impagat i en execució judicial.

Geiver, SA, crèdit de 50 milions de pessetes. Crèdit denegat per l'Institut Català de Finances el 28 de maig de 1989. Dos mesos després de la seva denegació, lo 24 de juliol de 1989, escrit de la Direcció General de Política Financera de la Conselleria d'Economia i Finances de la Generalitat, registre de sortida 5234, registre d'entrada 1149: «Senyor director general de l'Institut Català de Finances: Benvolgut amic, el conseller em diu que convindria aprovar una operació de crèdit a favor de Geiver, SA, sempre que aquesta empresa fes una ampliació de capital fins a 30 milions de pessetes...», «immobilitzat...», etcètera, etcètera. «Cordialment, signat: Francesc Xavier Ruiz del Portal». Resultat: crèdit aprovat; crèdit impagat, 50 milions de pessetes en execució judicial i empresa desapareguda.

Frihcn, SA: crèdit de 40 milions de pessetes; telefax número 4873787 del conseller de Governació; número de registre d'entrada 2112; destinació: Jordi Planasdemunt.

«Benvolgut amic, per indicació del conseller t'adjunto còpia de la sol·licitud de préstec posant de manifest el seu interès per aquest tema.» Crèdit impagat i en execució judicial.

SITMA, SA: crèdit de 70 milions de pessetes. El mes de novembre del 90, lo director de l'Institut Català de Finances té coneixement de dos fets irregulars: primer, que l'empresa ha deixat de liquidar l'amortització de setembre i, segon, que els accionistes li han advertit personalment que preveuen tancar l'empresa en un termini immediat. És a dir, el novembre del 89 concessió del crèdit; el novembre del 90, incompliment d'amortització i advertència de tancament, i el març del 91, quatre mesos després, renovació del crèdit, que passa de quatre a vuit anys. Crèdit impagat i en situació de morositat.

Textil Montserrat: crèdit de 75 milions de pessetes. Conclusions de l'informe econòmic i financer elaborat pel mateix Institut Català de Finances: «Conclusions: manca de liquidesa, fons de maniobra negatiu, empresa descapitalitzada, garantia oferta insuficient, fiabilitat del balanç discutible.» I, a pesar de tot, se li concedeixen 75 milions de pessetes. Crèdit impagat i en execució judicial.

Etoan, SA: crèdit de 75 milions de pessetes; Coveran, SA, crèdit de 135 milions de pessetes, i Port del Comte, SA, crèdit de 50 milions de pessetes. A les tres empreses apareix lo mateix accionista i el mateix administrador gerent: Esteve Montaña Tabasa. A l'expedient consta un informe del mateix Institut Català de Finances que literalment afirma: «Convé no entrar en riscos amb aquesta societat.» I a més apareix un informe confidencial que adverteix lo següent: «El senyor Montaña és una persona que no li costa gaire embarcar-se en crèdits que després té moltes dificultats per retornar.» Los tres crèdits, per 260 milions de pessetes, impagats i en situació de morositat.

Geralai, SA: crèdit de 93 milions de pessetes. Conclusions de l'informe tècnic de l'Institut Català de Finances, que consta a l'expedient: «Conclusions: té un problema greu de liquidesa, té problemes per pagar la nòmina d'abril. De tota l'exposició se desprèn que la present operació de crèdit és de risc molt elevat.» A pesar de l'informe, se li concedeixen 93 milions de pessetes. Resultat: crèdit impagat i en execució judicial.

Manufactures Pons: crèdit de 53 milions de pessetes. L'informe confidencial assenyala literalment: «*El 30 de noviembre de 1989 presentó solicitud de suspensión de pagos al Juzgado número 2 de Manresa. Las referencias consultadas indican que debido al estado actual de suspensión de pagos su cuenta debería ser tratada al contado*.» Paralelamente, l'informe tècnic de l'Institut Català de Finances arriba a una única conclusió: «El risc amb aquesta empresa és alt.» És a dir, el novembre del 89, sol·licitud de suspensió de pagaments al Jutjat número 2 de Manresa; el setembre del 90, informe confidencial d'agència negatiu; el mateix setembre del 90, informe negatiu de l'Institut Català de Finances, i l'octubre del 90, concessió del crèdit de 53 milions de pessetes. *Avui*, societat en suspensió de pagaments, crèdit impagat i expedient en execució judicial.

Sedagodón –l'últim exemple–: aval de 125 milions de pessetes. Conclusions de l'informe tècnic de l'Institut Català de Finances d'11 de juny de 1992: «Conclusions: les dades s'han anat deteriorant en cada exercici, les vendes se redueixen, els resultats se deterioren, la situació financera es complica, l'operació es considera d'alt risc.» Resultat: crèdit de l'aval impagat, aval en execució judicial i empresa en suspensió de pagaments.

Estos són, senyores i senyors diputats, alguns dels lamentables exemples, i així fins a 124 expedients de naturalesa similar. Com deuen haver comprovat, he tingut especial cura en esta sessió parlamentària a evitar pronunciaments directes respecte al nom i cognoms de persones físiques que pertanyen a la política catalana, tot ells diputats i regidors de Convergència i càrrecs rellevants de la mateixa Presidència de la Generalitat, involucrats en la concessió d'estos crèdits, alguns crèdits de gran quantia, en situació d'impagats i en procés d'execució judicial.

Tot això no mereix una comissió d'investigació? Una institució que va ser presidida i dirigida per un condemnat a set anys de presó per estafa no mereix una comissió d'investigació? De manera anticipada, lo portaveu del Grup de la majoria ja ha anunciat –també ho ha fet lo president de la Generalitat– que votaran en contra de la creació d'esta comissió d'investigació. Són instruccions que s'han de complir, sobretot quan se tracta de donar cobertura, com han vist en estos informes, a les vergonyes del mateix Govern.

Jo també de manera anticipada he anunciat que tornaré a presentar-me –sol·licitud que ja està presentada– a les dependències de l'Institut Català de Finances per a revisar los crèdits i avals de l'exercici de 1993 i, dit sigui de passada –també he presentat la sol·licitud–, me presentaré a les dependències de la Conselleria d'Economia i Finances per a verificar la utilització de la famosa partida d'«Estudis i treballs tècnics», esta vegada assistit per experts economistes i advocats, a l'empara de la Sentència del Tribunal Constitucional que el meu Grup Parlamentari va guanyar al Govern de Convergència i Unió.

Almenys amb estos antecedents –i acabo, senyor president–, que per documentats estos antecedents determinen que existeixen gravíssimes irregularitats, lo Grup Parlamentari Popular, en la seva part corresponent, sotmet a la consideració de la cambra la creació urgent d'una comissió parlamentària d'investigació i, a la vegada, reitera, primer, la petició del cessament immediat del director de l'Institut Català de Finances; en segon terme, reitera el Grup Popular la petició de suspensió cautelar de tots los membres de la Junta de Govern de l'Institut Català de Finances en l'exercici de les seves funcions, i, per últim, reitera la dimissió irrevocable del conseller d'Economia i Finances, honorable senyor Macià Alavedra. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. Hi ha possibilitat d'un torn en contra. (*Pausa.*) No sol·licitant-lo ningú, passem als grups parlamentaris perquè fixin posició. Senyor Reguant, vol intervenir?

El Sr. REGUANT: Sí, senyor president. No, tan sols per anunciar el vot favorable a la creació d'aquesta comissió, per raons òbvies després de l'escoltat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, jo he estat temptat també de dir el que deia el senyor Reguant; és a dir, per raons òbvies i després del que ha dit el senyor Curto, potser no caldria afegir gran cosa més.

En qualsevol cas, jo sí que crec que val la pena, de tota manera, fer una mica de resum de les qüestions que ja ha apuntat també el senyor Curto. I és que, el que se'n desprèn, de les seves paraules, i sobretot dels fets que ha posat sobre la taula, és que l'Institut Català de Finances ha estat absolutament desvirtuat. La política de la Generalitat de crèdits i avals ha servit exactament i serveix exactament per al contrari del que ha de ser la seva funció i la seva finalitat, amb actuacions que jo crec que podem qualificar d'escandaloses. No podem oblidar que la seva funció ha de ser ajudar l'economia productiva del país, ajudar aquelles empreses viables però amb dificultats, amb els mecanismes adients que estan establerts legalment i reglamentàriament; per tant, ser un instrument important de política econòmica del Govern de la Generalitat, però, naturalment, amb el compliment de les garanties, de les premisses, de les cauteles, també de les incompatibilitats establertes per l'estat de dret.

I ens trobem exactament amb tot el contrari; és a dir, ens trobem amb una vulneració permanent, amb una vulneració constant de les condicions legals i reglamentàries: s'incomplixen els requisits quant a les garanties, quant a la viabilitat, quant al caràcter que han de tenir els avals. Per tant, aquest és un primer exemple, dels que ha posat el senyor Curto, és un primer resum: és que es produeix sistemàticament una vulneració d'aquestes condicions legals i reglamentàries.

Però, alhora, això comporta també una malversació de molts milions de pessetes de diner públic. Per què? Home, perquè aquests cabals, que s'haurien d'utilitzar, que es podrien utilitzar per millorar, per potenciar, per reforçar la nostra economia, per reforçar les nostres empreses, s'utilitza ni més ni menys que per ajudar un empresari a l'hora de tancar, complint funcions que potser ha de complir ell de la seva butxaca o, en tot cas, organismes establerts ja per cobrir aquestes situacions, o en molts casos, d'una manera clara i concreta, per practicar sistemàticament el clientelisme, el favoritisme partidista en empreses estretament vinculades a Convergència Democràtica de Catalunya.

Alhora, tot això, com no podria ser d'altra manera, va acompanyat d'una manca de transparència i d'informació. Tots coneixem –almenys tots els que ho hem hagut de patir– no ja les dificultats per aconseguir que s'informi públicament de moltes d'aquestes qüestions, sinó les dificultats –a vegades gairebé insalvables– que ens trobem per poder ac-

cedir als expedients, per poder accedir a la informació, per poder accedir a totes aquestes qüestions que són absolutament necessàries per complir la nostra tasca com a parlamentaris.

Però és que jo crec que aquesta comissió d'investigació que demanem, si no estigués prou justificada per totes aquestes qüestions que hem plantejat, encara n'hi hem d'afegir una altra, i n'hi hem d'afegir una altra perquè avui és absolutament obligat fer-hi referència: no podem nosaltres passar per alt que ja ha estat condemnat el senyor Planasdemunt; el senyor Planasdemunt ja ha estat condemnat per estafador i, amb independència que aquesta sentència es pugui recórrer i pugui ser en el seu moment ferma i ara no ho sigui, el cert —el cert— és que aquest Institut, aquest instrument de política econòmica de la Generalitat ha estat en mans, ha estat dirigit, ha estat controlat..., el que s'ha encarregat d'aplicar la política de la Generalitat en aquest àmbit ha estat una persona que avui està condemnada per estafador. I se'm dirà: «Home, sí, però això ha sigut per les seves activitats privades; això no ha sigut per les seves activitats públiques. És a dir, aquest senyor» —i se'ns ha dit molt clarament— «privadament, doncs, efectivament, amb el diner privat tenia no ja aquesta manca de respecte, sinó aquesta actuació delictiva, però era extraordinàriament curós amb el diner públic.» Bé, aquesta, realment, és una afirmació que no seré jo pas, precisament, qui digui que no és, almenys teòricament, possible; és a dir, que una persona pugui tenir unes actuacions privades a les seves hores lliures, naturalment, de defraudació, d'estafa als ciutadans que depositen en ell la seva confiança, però que, en canvi, sigui extraordinàriament curós en les seves tasques públiques.

En qualsevol cas, això ho volem comprovar, i no solament ho volem comprovar, sinó que existeixen responsabilitats polítiques al més alt nivell en el nomenament d'aquesta persona, en el manteniment d'aquesta persona en aquest lloc quan ja era incompatible i, a més a més, responsabilitats per no haver-lo destituït de manera fulminant quan es van plantejar aquestes qüestions davant del jutjat, en lloc de defensar-lo fins a extrems jo crec que absolutament inconcebibles, sobretot estant com estava això en mans de la justícia, a la qual s'ha de deixar actuar, i naturalment tenint en compte la presumpció d'innocència a favor dels que es troben en aquesta situació, però que avui ja no pot jugar a favor d'aquest senyor, perquè, encara que la sentència no sigui ferma, ja ha estat condemnat.

Per tant, tot això no pot quedar d'aquesta manera. Aquestes són qüestions extraordinàriament greus, que forçosament imposen la necessitat de crear aquesta comissió. I —el senyor Curto també ho ha dit— és evident que tots aquests fets han de comportar necessàriament que es materialitzin, que es concretin, que es portin a la pràctica amb resultats concrets les responsabilitats polítiques. El senyor Planasdemunt, algú l'havia nomenat, algú no el va destituir, algú el va mantenir en el seu lloc quan era absolutament incompatible, i després s'ha vist que, a més a més, com dic, aprofitava si més no les seves hores lliures per a aquestes activitats.

Tot això ha de comportar, com a mínim, com a mínim, la dimissió del conseller corresponent. I crec que avui, encara que amb retard, a l'Estat espanyol tenim exemples que com a mínim han portat a aquest reconeixement de responsabilitats i a la dimissió dels responsables, a la dimissió dels que havien nomenat les persones col·locades amb aquesta tessitura.

Per tot això nosaltres insistim en la necessitat de crear aquesta comissió i insistim, també, en la necessitat que es produeixi la dimissió del conseller d'Economia i Finances.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Fuentes. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya ha presentat, conjuntament amb els dos grups que ens han precedit, aquesta Proposta de resolució conscients de la necessitat de posar llum o clarificar allò que en aquests moments algú podria definir d'opac o, si més no, de fosc.

Els dos grups que ens han precedit, el Grup Popular i el Grup d'Iniciativa per Catalunya, han deixat molt clars els arguments, i com ha dit també el company d'Iniciativa per Catalunya, possiblement només afegint-nos-hi n'hi hauria prou.

Però, entenem, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, entenem que els arguments per part del Govern i el partit que li dona suport, que s'han donat, que es donaran i s'han donat ja en l'afer Tibigardens i es donaran més tard per rebatre la creació d'aquesta comissió d'investigació, poden fer referència a la no-conveniència d'aquesta comissió o poden fer referència —com algun precedent hi ha en aquesta cambra— a la necessitat que afers d'aquest tipus siguin aclarits, siguin definits i siguin posats en evidència en el poder judicial.

Ha de ser el poder judicial, han de ser els jutges qui deixin clar si hi ha hagut delictes o no hi ha hagut delictes en aquests casos. Seria una solució i possiblement és una part de la solució que els jutges, el tercer poder, posi remei al que ha estat una política contínua d'amiguisme, «enxufisme», favoritisme amb clar color i etiqueta partidista.

Fóra —ho repeteixo i així ho veu el Grup d'Esquerra Republicana— una necessitat, però el cas de l'Institut Català de Finances, els objectius que fan la seva creació, el marc que defineix la creació d'aquest Institut per part del Govern el porten més enllà del que serien criteris estrictament judicials.

El problema que tenim entre mans té una altra dimensió que supera el marc —ho repeteixo— estrictament judicial. Ens referim a tres dimensions, no en són una: econòmica, política i social. Econòmica perquè una de les funcions bàsiques per les quals naixia l'Institut Català de Finances era establir línies de crèdit i avals de suport al teixit econòmic de Catalunya. És a dir, als nostres sectors productius. Social perquè la destinació final d'aquests crèdits tenia repercussió, per ac-

tiva o per passiva, sobre una part important de la petita i mitjana empresa i de molts treballadors de Catalunya. I, política, perquè en darrer terme la decisió de concedir un aval o no, o un préstec en aquest cas, no era només una decisió tècnica com s'ha fet esment ja de les diferents formulacions que els analistes del mateix Institut havien revocat sistemàticament, sinó que més aviat era en base a criteris econòmics, socials i, evidentment, polítics. Anàlisi i estudi de funció de suport de l'empresa catalana que en aquests casos havia de ser –ho repeteixo– per finançar, per relançar el teixit industrial i, sobretot, per salvar les situacions de manca de liquiditat.

Nosaltres creiem que aquesta comissió és necessària per definir on està la línia entre la morositat necessària per «reflotar» una empresa o per mantenir uns llocs de treball o per relançar subsectors sencers i fer-los més competitius, la línia entre això i la morositat interessada per finalitats més que interessades –valgui la redundància– i molt allunyades dels criteris que conformen l'Institut Català de Finances.

On està la diferència entre un crèdit o un aval i un acte d'amiguisme? On està la diferència entre el suport a l'economia productiva i la simple corrupció?

Aquesta hauria de ser la funció d'aquesta comissió d'investigació: establir els criteris perquè una comissió o, en aquest cas, un Institut Català de Finances ha de finançar, ha de «reflotar», ha de relançar el teixit productiu català i no convertir-se en una repartidora. Una repartidora que ha generat una morositat. Ho deia la Sindicatura de Comptes, també ho deien els grups que m'han precedit. En una moció presentada l'any 92 es va aprovar la necessitat que la Sindicatura de Comptes fes una anàlisi de quina era la situació comptable en aquests moments de l'Institut Català de Finances.

Aquesta anàlisi no entrava –com deixaven molt clar els síndics– en l'anàlisi personal de quins eren els accionistes de les diferents empreses beneficiades; empreses que el Grup Popular ens n'ha deixat ben clares unes quantes, d'aquests exemples.

Malgrat això, només cal dir que aquesta morositat ha augmentat vertiginosament. Una morositat que, fins i tot, un organisme que mereix tota la credibilitat com la Sindicatura de Comptes ha quantificat en 4.500 milions de pessetes en préstecs, 1.400 en avals, és a dir, un 34% en préstecs i un 10% en avals. Un índex de morositat que ha anat creixent fins a situar-se per sobre de l'11% a partir del 92 amb la tendència i projecció fins al 94.

Entenem que una estructura com l'Institut Català de Finances no ha de tenir el mateix rendiment que una banca privada. Les empreses potents, les empreses solvents, les empreses amb projecció van directament a recórrer, per a relançament, per a reequipaments, van a recórrer a la banca privada.

Qui recorre a l'Institut Català de Finances? Ho sabem, evidentment: les empreses amb problemes. Les empreses amb problemes de liquiditat, les empreses amb greus problemes no només a vegades conjunturals sinó estructurals. I

també entenem –i això ho entenien també els grups de l'oposició a la Comissió de la Sindicatura de Comptes– que aquestes podien tendir i podien caure en la morositat. I això ja ho entenem. I que el percentatge de morositat d'aquest índex pugui ser molt superior al que estableix, per exemple, el Banc d'Espanya. Això ho entenem. Però aquí el problema i la necessitat d'aquesta comissió és entendre que aquesta necessitat i aquesta tendència clara, evident i explícita a la morositat amagui interessos –que repetíem abans i han dit també els diferents grups– d'amiguisme, d'«enxufisme» o clar partidisme.

Aquesta és la necessitat d'aquesta comissió, que darrere la necessitat peremptòria de moltes empreses catalanes, la necessitat de molts treballadors catalans que han vist la seva empresa en dificultats de liquiditat, amb dificultats conjunturals, darrera d'aquesta necessitat que hauria de cobrir aquest Institut Català de Finances, s'hi han amagat interessos molt allunyats del que haurien de ser els interessos de la majoria.

El mateix Informe de la Sindicatura feia clar i feia compte que hi havia, fins i tot, avals i préstecs que anaven dirigits a unes finalitats i, sense el seu pas previ pel Consell Executiu de la Generalitat, anaven a parar a altres. Hi havia els casos que les garanties immobiliàries, béns o equipaments ja estaven hipotecats o que realment existien sobre el paper, i així es va reconèixer, però que no hi havia la certesa si existien de debò, realment. No sempre allò legal és real.

La necessitat, doncs, de crear una comissió d'investigació per deixar clara, si és el cas, si és necessari, l'equitat d'un Govern i una Administració que a hores d'ara és posada en dubte per tots aquells empresaris i treballadors que han vist el tren de l'Institut Català de Finances passar de llarg des de les seves necessitats estacions, un tren –ho repeteixo– que per a molts empresaris i molts treballadors ha passat de llarg, amb el consegüent perjudici per part d'aquestes empreses, uns sectors sencers que veuen com altres empreses amb menys viabilitat, amb menys competitivitat i potser amb menys problemes en algun cas, han tingut la parada d'aquest tren anomenat Institut Català de Finances. Una equitat que si es demostra ha de comportar exoneració però, molt ens temem, i tots els indicis així ho indiquen, que no és el cas. Amb diner públic s'han finançat projectes purament especulatius i que finalment han resultat morosos. Amb diner públic s'ha comès un acte de competència deslleial, s'ha establert un tipus d'empreses subvencionada discriminant aquella que potser, més necessitada però amb menys aval polític, no ha rebut cap préstec o aval. I si és així estem parlant d'una alteració d'aquella regla d'or que vostès, el Grup de la majoria, tan prediquen: el lliure mercat.

Però, si aquesta situació és poc clara i escabrosa per la manca de criteris estables i rígids, l'actitud negligent del Departament d'Economia i Finances i el seu titular, en aquest cas el senyor Macià Alavedra, en aquell moment responsable subsidiari de l'Institut Català de Finances, encara altera més aquesta credibilitat.

Ja s'ha dit aquí, davant la possibilitat i, en aquest cas, ja és un fet real que el director general Jordi Planasdemunt, en aquell moment, ha estat condemnat, condemnat per un cas que tots sabem –també s'ha dit aquí– que era un cas privat, malgrat això, i, sabent que el titular màxim de la cartera en aquest cas –cartera és un dir en el cas del Govern de la Generalitat de Catalunya–, el titular màxim del Departament d'Economia i Finances ho sabia i era conscient encara augmenta més la confusió, augmenta més l'obscuritat sobre aquest cas.

La responsabilitat va molt més enllà del senyor Planasdemunt i ens atreviríem a dir que fins i tot del responsable d'Economia i Finances, senyor Macià Alavedra, sinó que també aquestes responsabilitats arribarien a altres membres del Consell Executiu que en base als seus departaments havien fet informes preceptius perquè l'Institut Català de Finances aconseguís un préstec o un aval com a responsabilitat darrera i amb cartes de recomanació com aquí ja n'hem vist algun cas, i, en aquest cas, era per negligència mateixa i directa del president de la Generalitat.

Les responsabilitats arriben lluny. Creiem que aquest és un cas –repetixo que no pel fet de l'ètica en si– important i necessari de jutjar; és també per la discriminació que s'ha fet a molts empresaris i a molts treballadors d'aquest país que no gaudien d'aquest aval polític de què altres han gaudit.

En aquest cas, al Departament d'Economia i Finances, però, es cometen dos actes continus de negligència. Per una banda, mantenir al capdavant de l'Institut Català de Finances, al seu moment, una persona que no podia respondre al bon criteri de gestió de la Junta de Govern. I, en aquell moment, els indicis clars, que teníem molt clars, judicials, que finalment s'han confirmat.

Creiem que la necessitat de fiscalitzar la destinació dels diferents avals i crèdits de l'Institut Català de Finances no es va portar ni des de la Conselleria i menys tenia raó de fer-ho des del mateix Institut Català de Finances.

Finalment, creiem en la necessitat –ho repetixo i ho repetim– de crear aquesta comissió d'investigació. Dues reflexions finals que el nostre Grup pensa necessàries. Primera, si no es diu cap mentida no és sinònim de dir tota la veritat. L'actitud de la Corporació Catalana de Televisió i Ràdio en aquest afer creiem que és vergonyosa. Creiem que no està a l'alçada ni d'estats que podríem considerar moltes vegades per sota nostre, en el caràcter de credibilitat democràtica de la Unió Europea. Quan es diu que el senyor Planasdemunt va ser acusat quan no era conseller d'Economia i Finances, es diu una veritat. Però es diu una mentida quan s'obvia que en aquell moment que va ser acusat i que transcorren els fets era el director general de l'Institut Català de Finances. Aquesta actitud, aquesta doble moral és una constant a la televisió i a les ràdios públiques del nostre país.

El Sr. PRESIDENT: Torní a la qüestió, senyor...

El Sr. PUIGCERCÓS: Això no s'ha de repetir. I, finalment –i acabo, president–, una segona consideració.

Algú va dir una vegada que Montesquieu havia mort, que la divisió de poders s'havia acabat, aquella persona que va

dir això, al cap d'uns anys dimitia davant d'un escàndol important i econòmic de vice-president del Govern espanyol.

Si algú predicava –i el Grup majoritari d'aquesta cambra ho deia– que hi havia una altra manera de fer política, ara és hora de demostrar-ho.

El poder judicial ha parlat en part. Al poder executiu –el Govern de la Generalitat i la seva Administració– li toca parlar. I seria bo que el poder legislatiu –el que és aquesta cambra– tingués l'oportunitat de parlar també en la creació d'una comissió d'investigació.

Creiem necessari, primer, que el poder executiu, el Govern, deixi clara la seva voluntat de fer una altra manera política, de fer una altra política, que així ho expressava en diferents eslògans triomfalistes de diferents campanyes electorals i presentar la dimissió preventiva del cap de la Conselleria, del Departament d'Economia i Finances.

Aquí li toca parlar al poder executiu. I si es donés el cas i creiem, com a demòcrates, en aquesta divisió de poders, el paper del poder legislatiu fóra carta blanca per poder confeccionar, amb garanties de transparència, aquesta comissió d'investigació, necessària per a la credibilitat d'una institució cada vegada amb menys sostre competencial i cada vegada més infravalorada.

A aquesta cambra, senyors, només li queda un objectiu: la dignitat. Deixin-nos crear la comissió i mantenim, si més no, aquest principi.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Carnicer.

El Sr. CARNICER: Senyor president, senyores i senyors diputats, el dia que algun cronista es dediqui a analitzar l'activitat d'aquesta cambra durant aquests darrers anys ben segur que es trobarà quelcom que li pot sorprendre. Aquest suposat observador trobarà difícil de justificar la inactivitat de la majoria del Govern davant les diferents denúncies que s'han efectuat sobre la política de crèdits i avals que la Generalitat ha portat a terme en els darrers deu anys.

Fins fa..., darrerament, fa pocs dies, hem vist com persones vinculades a Convergència i Unió, persones a les quals la majoria va fer confiança al seu moment per dirigir l'activitat creditícia pública han resultat sentenciades judicialment amb veredictes de culpabilitat, amb indicació expressa que l'esmentat senyor era condemnat, entre altres càrrecs, per l'abús del seu càrrec de funcionari públic; per tant, amb una responsabilitat directa d'aquells que l'havien nomenat en el seu moment.

Amb aquests antecedents que penso desenvolupar al llarg de la meua intervenció és difícil que encara algú pugui pujar en aquesta tribuna dient que aquí no ha passat res.

I, per tant, ja els ho anticipo, la nostra posició serà també favorable a la creació de la comissió d'investigació.

Una de les darreres intervencions que sobre el tema de crèdits i avals s'ha fet en aquesta cambra va ser una interpellació formulada pel nostre Grup. En aquell moment, ja

vàrem denunciar que la política que es portava a terme des del Consell Executiu no responia, a la nostra manera de veure-ho, a criteris d'efectivitat i a criteris d'objectivitat. En aquell moment vam fer també, com ho ha fet avui el senyor Curto, una llista de determinades coincidències, una llista de determinades operacions; un conjunt d'operacions entre les quals trobàvem massa coincidències dubtoses, massa operacions que han esdevingut moroses, massa suspensions de pagaments o fallides d'empreses que s'anuncien poc després d'haver obtingut determinades operacions financeres amb organismes dependents de la Generalitat.

Tots els senyors i les senyores diputats recordaran avui els desastrosos antecedents de la Caric, amb un 33% de fallits que avui encara pesen en els pressupostos de la Generalitat. Recentment, l'Informe emès per la Sindicatura de Comptes sobre l'Institut Català de Finances i la seva activitat fins a finals de 1992 ens ha donat algunes dades que el que han fet és corroborar aquelles afirmacions que al seu dia havíem fet a base de mostreigs o a base de dades més o menys estadístiques.

Avui podem assegurar que el 24% dels préstecs, que representen el 34% dels impostos prestats per l'Institut Català de Finances en aquest període de temps, responen a operacions que han merescut algun tipus d'observació per part de la Sindicatura. No es pot parlar, doncs, d'una entitat, de l'Institut Català de Finances, que hagi observat una excessiva cura en la seva activitat. Fins i tot en l'observació segona de l'Informe de la Sindicatura de Comptes es diu textualment: «No obstant, en la instrumentació d'alguns expedients s'han observat defectes o mancances que, si bé no invaliden el procediment de concessió, poden ser importants en els casos de morositat o impagament.» Aquesta observació podia haver resultat clarivident; en tot cas, les darreres dades que tenim sobre els resultats de l'activitat de l'Institut Català de Finances posen de nou sobre la taula l'eficiència d'aquesta entitat i posen, evidentment, en relleu la importància d'aquesta observació de la Sindicatura de Comptes.

Segons el darrer Informe entrat en aquesta cambra, amb referència a les dades acumulades el passat 30 de juny, els morosos de l'Institut Català de Finances en aquella data eren 4.289 milions de pessetes, amb un increment de més del 150% en relació amb els morosos el 31 de desembre de 1992, que és la darrera dada que havia observat la Sindicatura de Comptes.

Perquè les senyores i els senyors diputats tinguin un element de comparació, en el mateix període de temps, la mitjana de les entitats financeres —segons dades del Banc d'Espanya— ha crescut d'un 36%. És a dir, podem afirmar que el ritme d'increment dels morosos de l'Institut Català de Finances és cinc vegades més ràpid que la mitjana del conjunt de la banca. Les mateixes dades referides tan sols al primer semestre d'enguany encara són més esfereïdores, ja que, mentre que per al conjunt de la banca el nivell absolut de morosos ha baixat —del 31 de desembre del 93 al 30 de juny del 94 el nivell absolut de morosos ha baixat—, en el cas de l'Institut Català de Finances el nivell de morosos gairebé

s'ha duplicat. Això equival a dir que els morosos, el 30 de juny del 94, representen gairebé el 25% —la quarta part— de les operacions vençudes fins a aquella etapa. Ens estem ja apropant als desastres de la Caric.

És o no és aquest un motiu de preocupació? És o no és necessari que els diputats d'aquesta cambra, amb tots els antecedents dits i coneguts aquí i en altres moments, ens preocupem i demanem que es constitueixi una comissió d'investigació per analitzar aquests fets? Per nosaltres és totalment clar que aquesta comissió d'investigació és necessària, però hi ha altres elements que també avalen aquesta petició, perquè ens trobem, a més a més, amb la negativa constant de la majoria, de Convergència i Unió, a fer transparent la seva política de crèdits i avals. Nosaltres hem mantingut sempre una actitud responsable, coherent amb els plantejaments d'un grup que és govern en altres instàncies i que aspira a ésser-ho també a la Generalitat.

La part substancial d'una moció que vam substanciar farà aviat dos anys era, substancialment, essencialment, peticions d'informació al Govern de la Generalitat en relació amb crèdits. La majoria la va considerar tan agosarada que la va denegar, com habitualment fa. Posteriorment, continuant amb aquest ànim constructiu, vàrem presentar una proposició de llei per regular la formació del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances, pendent des de l'aprovació d'aquell Institut —pendent encara avui—, des de fa ja uns quants anys. De nou, Convergència i Unió va votar en contra d'aquella petició que no volia res més que col·laborar en la transparència de l'ús dels diners públics; transparència que és sempre essencial per mantenir la confiança de la societat. Va ser, segurament, una gran oportunitat perduda, senyor conseller; una oportunitat que, si la majoria l'hagués sabut aprofitar, segurament hauria fet innecessari el tràmit que avui estem substanciant.

Darrerament hem tingut una altra mostra de l'escassa voluntat del Grup majoritari de la cambra. En la Comissió de la Sindicatura de Comptes, i després de debatre l'esmentat informe sobre l'Institut Català de Finances, al mateix temps que analitzàvem els seus resultats econòmics —desastrosos, com ja els he assenyalat—, demanàvem també la compareixença dels màxims responsables d'aquest Institut per poder analitzar amb més profunditat el perquè d'aquesta situació i cap on podíem anar. La majoria, de nou fent ús dels seus vots, va impedir que es pogués aprovar aquest tipus de moció.

Així doncs, per a nosaltres també és un motiu essencial, en demanar aquesta comissió d'investigació, la negativa constant i incomprensible del Govern a fer transparent el que fa referent a política de crèdits i avals i els seus resultats. Considerem necessari que aquesta cambra i l'opinió pública es quedin amb la certesa que l'ús que s'ha fet dels cabals públics en matèria de crèdits i avals ha estat correcta, i això avui tan sols és possible a partir d'una comissió d'investigació votada favorablement per aquest plenari.

Recentment s'ha produït també un fet que entenem que constitueix ja un argument definitiu per a la necessitat de la

creació d'aquesta comissió d'investigació: la detenció i inculpció, fa dos anys, de l'aleshores director de l'Institut Català de Finances, senyor Planasdemunt —en relació amb un frau dins el món financer, amb el qual ell estava vinculat a partir de la confiança del Consell Executiu—, va qüestionar la política creditícia de Convergència i Unió, els seus objectius i els seus resultats. En aquell moment —ja ho vàrem dir— vàrem trobar a faltar una actitud més enèrgica per part del Govern, però hem volgut ser prudents i hem mantingut un silenci respectuós amb la justícia durant el temps que ha durat el procés. Avui, però, el poble de Catalunya, després de la declaració de culpabilitat del senyor Planasdemunt, exigeix una resposta clara d'aquells que li van fer confiança al seu moment.

En tota situació democràtica, a més de les responsabilitats legals, hi ha també responsabilitats polítiques que cal ventilar. El lloc per delimitar aquestes responsabilitats polítiques ha de ser necessàriament aquesta Comissió d'investigació que nosaltres els demanem que creïn. Negar aquesta evidència és posar un altre element de descrèdit davant de la gestió dels afers públics, situació que en aquests moments tots coincidirem que és prou delicada. No em vull sortir del tema d'aquest debat plantejant altres qüestions sobre l'entorn del senyor Planasdemunt, però el que és cert és que hi ha preguntes sense resposta en el camp polític i de la gestió dels crèdits.

Davant el conjunt d'expedients amb observacions que detectà la Sindicatura de Comptes, fins a quin punt hi pot haver vinculacions amb la gestió del senyor Planasdemunt en tant que formen part de la seva etapa de director? I fins a quin punt això té efectes sobre l'alt nivell de morositat que té l'Institut Català de Finances? Considerant que l'esmentat senyor va amagar part de la seva situació personal al conseller d'Economia i Finances, podia haver també deixat d'informar-lo, al seu moment, sobre altres situacions de la seva gestió? S'ha demostrat ja la vinculació del senyor Planasdemunt amb algunes empreses clients de l'Institut Català de Finances. Estem segurs que no n'hi ha cap més? Hi ha exemples ben propers en la nostra realitat política, que ens permeten exemplificar com cal actuar davant de supòsits similars als que avui ens estem plantejant. El cas del senyor Rubio, ex-director del Banc d'Espanya, que ha estat acusat d'haver-se aprofitat del seu càrrec públic per obtenir beneficis particulars, ha estat objecte d'una investigació en el Congrés dels Diputats, amb acord dels grups polítics, entre ells els que representen també els partits que tenen la majoria d'aquesta cambra, i cadascú ha assumit, en aquest procés, la responsabilitat política que li corresponia, i aquesta s'ha demostrat davant de l'opinió pública una pràctica ben acollida per la societat. Com poden justificar vostès, avui, aquí, que davant d'un cas semblant, fins i tot més greu —perquè no estem parlant d'una persona acusada, com era el senyor Rubio, sinó que estem parlant d'algú que ja ha estat condemnat, com és el senyor Planasdemunt—, la seva actitud sigui diferent? No poden creure que hi pot haver qui pensi que tenen quelcom a amagar? Sense necessitat de caure en

cap tipus de mimetisme, no seria més lògic pensar que, si aquesta pràctica ha donat resultats positius en altres indrets, també aquí pot donar uns resultats raonables?

Entenem que l'única manera que té la majoria de resoldre correctament aquesta situació i retornar la confiança als ciutadans, dels ciutadans a les institucions, és la d'acceptar llum i taquígrafs sobre la política de crèdits i avals i donar pas a aquesta comissió d'investigació que la resta de grups demanem. D'altra manera els podria passar allò que es quedaran amb la raó de la força, però no tindran la força de la raó.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Carnicer. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula el diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, torno a sortir a la tribuna per intervenir en una altra petició de creació de comissió d'investigació el dia d'avui. El tema pretesament a examinar és el de la política de crèdits i avals del Govern de la Generalitat a través de l'Institut Català de Finances. Aquest és un tema —el de la política del Govern de la Generalitat sobre avals i crèdits— que ve ja de lluny; n'hem parlat —el senyor Martí Carnicer ha fet referència a algunes iniciatives parlamentàries— entre tots multitud de vegades; altres vegades ha estat el Grup d'Iniciativa, o fins i tot Esquerra Republicana, jo recordo que ha fet alguna iniciativa en aquest sentit... Bé, és un tema que s'ha discutit molt.

Va arribar un moment que el nostre Grup va creure que calia, d'una vegada, clarificar tots els dubtes que els altres grups poguessin tenir, i per això vam aprofitar el fet que, precisament el senyor Martí Carnicer, que m'acaba de precedir en la tribuna, presentés una interpellació molt argumentada, molt treballada, que va merèixer una resposta també molt oportuna per part del conseller senyor Alavedra, que va portar a una moció, moció a la qual nosaltres vam presentar unes esmenes; esmenes que, amb una negociació, van ser parcialment acceptades i, en definitiva, tota la cambra, tots els grups —si no ho recordo malament— vam votar favorablement a fer una investigació sobre el funcionament de l'Institut Català de Finances des de la seva fundació fins a aquella època. Parlo concretament de la Moció 5/IV, del 23 d'octubre del 92. Perquè a nosaltres, sincerament, l'anàlisi, la investigació —tan profunda com convingui— per part del Parlament de Catalunya —i que hi estem d'acord— sobre el funcionament d'un organisme econòmic, financer, de la Generalitat, passa necessàriament, precisament, per un organisme del mateix Parlament, que té aquesta tasca específica.

Aquest matí s'ha vist una mica. S'han utilitzat..., i avui també, potser aquesta tarda, seran utilitzats una mica, una sèrie d'arguments comptables, jurídics, financers, econòmics que no estan, potser, plenament a l'abast de tothom, que no tothom copsa exactament. I per això, des de fa molts anys, el nostre Parlament, com la immensa majoria de cambres legislatives del món, s'ha dotat d'un òrgan especia-

litzat; en el cas nostre, la Sindicatura de Comptes, la qual, no per ella mateixa, sinó en nom nostre, com a representació tècnica del Parlament de Catalunya analitza, fiscalitza tota l'activitat econòmico-financera de la Generalitat de Catalunya. Per això, doncs –hi insisteixo–, la investigació sí, però la investigació ja està feta, i està feta per encàrrec d'aquest Parlament. Em podran dir: «sí, però és que aquesta investigació arriba a l'any 92», d'acord, perquè és el període que se li va demanar. En la Comissió de la Sindicatura de Comptes de fa pocs dies jo vaig dir que si aquest era el problema no teníem cap inconvenient, al contrari –i nosaltres seríem els primers a demanar-ho si hi estàvem d'acord tots–, a demanar, a encarregar de nou aquesta investigació del funcionament de l'Institut Català de Finances, ampliant-ho fins a la data.

En definitiva, senyores i senyors diputats, vostès saben –o alguns sembla que no ho sàpiguen i ho haurien de saber– que la Sindicatura de Comptes va lliurar una exhaustiva anàlisi, una investigació aprofundida de tota l'activitat de l'Institut Català de Finances, de tota aquesta etapa, en dos fascicles. (*Remor de veus. Veus de fons.*) Sí, senyores i senyors diputats: una anàlisi exhaustiva, i, això, les senyores i els senyors diputats que hi érem presents i els grups parlamentaris que hi érem presents –i amb això vull dir que, del Grup Parlamentari Popular, ni era present el seu representant, que avui ha sortit a la tribuna a dir una sèrie de coses... (*El Sr. Curto i Casadó diu: «No és certa esta afirmació!» Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: No té la paraula, senyor... (*el Sr. Curto i Casadó diu: «Acaba de dir una cosa que no és certa...»*), senyor Curto, no té la paraula! (*Remor de veus.*) El crido a l'ordre!

(*El Sr. Curto i Casadó diu: «És igual, senyor president!» Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: El crido a l'ordre per segona vegada!

(*El Sr. Curto i Casadó diu: «Esta afirmació no és certa!» Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Faci el favor de retirar-se, senyor Curto. (*Forta remor de veus.*) Li he advertit dues vegades l'ordre! (*Pausa. Remor de veus. Adreçant-se als uixers.*) Volen retirar el senyor Curto? (*Forta remor de veus.*)

El Sr. CLOTAS: Senyor president, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, per una qüestió d'ordre, demanaria una suspensió de cinc minuts del Ple del Parlament. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Doncs, se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de sis i deu minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

(*El Sr. Curto demana per parlar.*) Senyor Curto, per què demana la paraula?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. Este diputat, este portaveu demana la paraula a la presidència per presentar excuses a la presidència en virtut dels fets

que s'han produït abans, que est diputat ha desobeït una instrucció, una recomanació, una ordre de la presidència, i, per consegüent, després de celebrada esta reunió urgent de la Junta de Portaveus, i calcats los ànims d'esta sessió, que ha estat tensa, i que, per una altra part, s'han de comprendre los impulsos naturals de les persones, este diputat, senyor president, reitera les excuses a la presidència en relació amb els fets que han passat abans, i, per consegüent... A posteriori suposo que s'aclariran los fets que van passar a la Comissió de la Sindicatura de Comptes i tindrem tota oportunitat de conèixer quina va ser la veritat del desenvolupament d'aquella sessió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. El senyor Escudé continua en l'ús de la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Moltes gràcies, senyor president. Espero no tenir dificultats a reprendre el fil de la meva argumentació. Si no ho recordo malament, estava explicant que la Sindicatura de Comptes va elaborar un informe exhaustiu sobre aquest període, que nosaltres ja vam manifestar en el curs de la reunió, per boca meua, precisament, que estàvem disposats que aquesta investigació es portés fins al moment present, i aleshores estava començant a explicar-los el que els membres de la Sindicatura, el síndic major i el síndic senyor Travé, que és el que havia portat l'elaboració d'aquesta investigació sobre el funcionament de l'Institut Català de Finances, els estava dient que les senyores i els senyors diputats que érem presents coneixíem el temari, els altres, no. Aleshores, jo m'he permès recordar, perquè em semblava que lligava amb la meua argumentació política, que, en aquest punt, en aquest punt, ni el senyor Curto ni cap membre del Grup Popular eren presents. Evidentment, no he negat –perquè és cert així– que en altres punts, en punts anteriors, el senyor Curto hi era. Jo, precisament, estava parlant de l'Informe de la Sindicatura; abans hi va haver un altre punt –ho recordarà el senyor Curto–, que era l'Informe sobre el Compte general dels municipis, que el senyor Curto hi era i hi va intervenir... Bé, no hi tinc res a dir. Jo, l'únic que dic és que en aquest tema, no. I aquesta és una qüestió, per mi, important, per una raó: perquè suposo que es deuen haver adonat, senyores i senyors diputats, que el representant del Grup Popular posa en peu d'igualtat el que ell ha dit el dictamen o l'informe –dictamen, crec que ha dit– del Grup Popular i el dictamen de la Sindicatura de Comptes. Sense que ningú s'hagi d'ofendre, em sembla que reglamentàriament, institucionalment i políticament no es poden comparar aquests dos tipus de documents, perquè, com deia, senyores i senyors diputats, la Sindicatura de Comptes actua en nom nostre, és el nostre braç tècnic en tot aquest tipus d'activitat.

Aleshores, és clar –ja hem esmerçat molt de temps amb els intervals intermedis–, la meua intenció era comentar la meua intervenció –perdonin-me– en l'Informe de la Sindicatura de Comptes, perquè moltes de les qüestions que han anat sorgint i entrant en el tema al llarg d'algunes intervencions van ser objecte d'aquest comentari. Ara, reconec que

és una intervenció molt extensa, perquè, és clar, hi ha molts temes que s'han tocat, moltes facetes que han sortit..., mirin, hi ha dues planes i mitja del *Diari de Sessions* de la Comissió de la Sindicatura, la sèrie C, número 200, i els remeto a això. I, per tant, l'únic que faré són només quatre pinzellades sobre el que, al nostre entendre, ha dit la Sindicatura de Comptes sobre la política d'aval i crèdits de la Generalitat de Catalunya a través d'aquest instrument que és l'Institut Català de Finances, consideracions de la Sindicatura que, als nostres ulls, esvaeixen qualsevol dubte que hi pugui haver. Hi insisteixo de forma sintètica, i els prego que per a qualsevol ampliació i concreció, doncs, els remeto, no cal dir a l'informe de la Sindicatura, que són una seixantena de planes, i al debat que hi va haver entre els grups que érem presents en aquell moment.

L'Informe de fiscalització, en el qual la Sindicatura de Comptes explica, investiga, analitza tots, tots i cadascun dels expedients i reflecteix aquells en què té alguna cosa a comentar, i n'hi ha tota una colla, parla d'uns expedients i no dels altres, diu –l'Informe diu– que la comptabilitat de l'Institut Català de Finances reflecteix la seva situació patrimonial i financera i els resultats de les seves operacions, d'acord amb les normes d'auditoria generalment acceptades –observació primera de l'Informe–; que la tramitació dels expedients s'han fet conforme als procediments aprovats i d'acord amb el Reglament de règim interior –observació segona–; que els òrgans de gestió de l'Institut Català de Finances han actuat en tot moment en els límits de les seves competències –observació quarta–; que la Sindicatura de Comptes no ha trobat casos d'incompliment de la normativa pressupostària –observació cinquena–; que la morositat de les operacions de l'Institut a 31 de desembre del 92 es considera per la Sindicatura com a raonable, i dóna una xifra que es mouen en els paràmetres usuals en el món bancari espanyol –observació sisena–; la Sindicatura ha verificat que en la recuperació dels morosos i en l'execució de les garanties en les operacions impagades s'han respectat els criteris establerts per la Direcció General de l'Institut Català de Finances, i assenyala que, des del mes de juliol del 92, funciona l'àrea de seguiment de risc –observació setena–; que els criteris emprats per a la dotació del fons d'insolvència han estat de la màxima prudència, més enllà dels recomanats per les circumstàncies del Banc d'Espanya –observació vuitena. En resum, la Sindicatura estima que l'Institut Català de Finances ha actuat amb eficàcia en el compliment de les seves funcions i de les directrius pressupostàries –observació novena.

I aleshores, la Sindicatura fa quatre recomanacions. Val a dir –i que ningú es doni per alludit– que els grups que érem presents a la segona part de la sessió, al cap de dos dies, vam poder votar i vam votar, tots unànimement –el Grup Socialista i el nostre Grup, que érem els presents–, les recomanacions, que són: constitució del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances –se n'ha parlat, està acordat amb el nostre vot–; constitució del gabinet d'estudis; incorporació en els estudis de viabilitat econòmico-financera

d'una conclusió –aquest és un tema important– amb expressió dels motius pels quals l'analista fonamenta la viabilitat o no de l'operació. Aquí s'ha jugat molt –o s'ha parlat molt– en el tema de l'informe que fa l'analista econòmic financer. Aleshores veuran vostès que..., i només cal repassar la llei, i si volen repassar l'Informe de la Sindicatura, doncs, hi ha tota una sèrie de passos previs i posteriors en què l'informe de l'analista és un dels informes i, òbviament, no és vinculant de cap manera.

La Sindicatura explica que moltes vegades no es pot complir aquest informe de l'analista perquè no concreta, i altres vegades perquè entra en contradicció amb les directives sobre aval i crèdits, no sols moltes vegades del Govern de la Generalitat, sinó també del mateix Parlament. Jo recordo que l'informe comenta, per exemple, el sector tèxtil, que hi ha unes resolucions i unes mocions del Parlament de Catalunya que impulsen a donar crèdit, malgrat unes situacions que, lògicament, doncs, hi pot haver..., des del punt de vista econòmic, un analista estrictament tècnic hi pot posar dubtes. Vam explicar el cas –que n'apareixen tota una colla– d'empreses situades en territoris en regressió industrial. O sigui, que hi juguen tota una sèrie d'elements que no són exclusivament els tècnics i, per això, hi ha una política de crèdits i avals determinada que no coincideix necessàriament amb el criteri estrictament tècnic d'un analista.

Bé, aleshores s'han dit moltes més coses –veig que se m'ha encès el llum vermell, no sé si compta també el període de suspensió o no, suposo que no–, però bé, en definitiva, em sembla que és de justícia que, al marge d'aquest Informe ja fet, d'aquesta investigació ja feta, sí que aquí hi han sorgit uns elements que, òbviament, la Sindicatura no havia d'intervenir.

Alguns grups parlamentaris han fet referències a la situació de l'antic dirigent de l'Institut Català de Finances, el senyor Planasdemunt. Jo voldria comentar el text de la sentència. Ja s'han dit coses, però ha donat la sensació que aquí hi havia una situació irregular per part de l'Institut i per part del Govern. Si vostès tenen accés a la sentència, podran veure que això no és així. La sentència –que quedi clar, ja s'ha dit, el senyor Roc Fuentes ho ha dit, però voldria reblar el clau–, la sentència no imputa a l'acusat, senyor Planasdemunt, la comissió de fets delictius com a director de l'Institut Català de Finances, sinó en l'exercici d'una activitat privada, i aleshores –per exemple, plana 39 de la Sentència–, en els antecedents de fets provats, diu: «L'honorable conseller d'Economia i Finances li va recordar, al senyor Planasdemunt, expressament l'existència de la legislació sobre incompatibilitats que l'afectava.» En la plana 66 de la sentència diu: «En el fonament de dret tretzè es puntualitza» –en aquesta sentència– «que l'acusat senyor Planasdemunt ha reconegut haver rebut l'advertència del conseller d'Economia i Finances sobre la legislació d'incompatibilitats.» La mateixa sentència, de la plana 75 fins a la 81, explica detalladament que l'acusat mantenia oculta davant dels seus superiors la relació amb aquesta empresa, etcètera.

En definitiva, què és el que ha passat amb aquest lamentable i lamentat afer quan el Govern de la Generalitat va tenir constància fefaent, no indici, rumors, sobre la situació d'incompatibilitat d'exercici illegal del senyor Planasdemunt d'altres activitats? El va destituir. I aquí acaba la intervenció de la Generalitat i, per tant, aquesta és la situació.

Senyor president, no sé si continuar, perquè, és clar, com és obvi —com és obvi—, les declaracions que es fan dintre i fora del Parlament cal distingir-les —les que es fan dintre i fora del Parlament. El senyor Curto fa un temps —i ell ho ha explicat i ho ha explicat bé— va fer, acompanyat —crec que diu— de la diputada senyora Dolors Montserrat, una investigació del seu grup parlamentari de tota una sèrie de dossiers. I el senyor Curto ens n'ha explicat molt de pressa tota una colla. Jo voldria dir..., perquè realment, senyor president, m'hauria d'allargar molt en l'explicació, en la puntualització o, millor dit, en la contradicció d'aquests expedients, perquè ja en el seu moment l'Institut Català de Finances va puntualitzar tots aquests punts. Totes aquestes coses que el senyor Curto ha trobat incorrectes, ja els arguments que va dir en aquells moments..., no arguments: són fets en què no existeix aquesta situació que diu.

Geiver, ara veig que ja parla d'un director general determinat. Aquell dia va dir que era el senyor Macià Alavedra, quan el senyor Alavedra en aquell moment no era el conseller d'Economia i Finances. Quant a Frihcn, deia que era el senyor Gomis. Ara ja ens parlava que era el cap de Gabinet que havia enviat una carta. Va dir —en aquell moment, ara veig afortunadament que no ho ha dit— que a Textil Anoia hi havia un diputat del nostre grup que era accionista. El senyor en qüestió no ha sigut mai accionista d'això.

Una altra empresa que ha dit..., una empresa, Inversiones Delta. Afirmava el senyor Curto que un ex-diputat nostre n'era administrador, quan l'administrador era una persona que es diu Joan Faneca i Borrul, que no té res a veure amb aquest senyor. Un cas important, Premsa Catalana: el senyor Curto ha oblidat de dir que, en l'aprovació d'aquesta operació financera, a l'acta de la cessió hi ha un text, senyor Curto, que diu textualment: «Així mateix, la junta de govern acorda, amb l'abstenció de veu i vot del senyor Jordi Planasdemunt i Gubern, atesa la seva condició de membre del consell d'administració de Premsa Catalana, aprovar la següent operació.»

Ha parlat de Gran Colmado. És clar, no ens diu que el senyor Pere Carbonell, el director general, amb la missió d'impulsar una política de crèdit a la reforma i a la reestructuració del sector comercial... Ha parlat de Tipel i Mora Piel, no ha dit qui hi havia. Hi ha unes garanties hipotecàries.

El cas màxim era el cas d'Eplicsa, una empresa que jo creia que tots els senyors i senyores diputats sabien que era una empresa instrumental de la Generalitat, que el 100% del seu capital és propietat, concretament, del Cidem. I el senyor Curto va dir —avui li agraeixo que no ho hagi repetit— que n'era accionista el director general corresponent.

Port del Comte. Bé, el senyor Curto deia que faltava tota una sèrie de coses, quan més val mirar l'expedient que va numerat de la 1 a la plana 24...

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant, senyor...

El Sr. ESCUDÉ: Bé, senyor president. Doncs, no hi insistiré, però jo voldria, almenys, esvair aquesta sensació que, a base d'enraonar molt de pressa i amb to apressant, doncs, les coses que són afirmacions respectables i vàlides de qual-sevol membre d'aquesta cambra —almenys per a mi tenen una força que no tenen—, nosaltres les desmentim totalment i, sobretot, qui les desmenteix amb més rotunditat és l'Informe, la investigació feta pel Parlament de Catalunya sobre aquesta matèria.

No em resta res més, senyor president, que reiterar la proposta que ja vaig fer en la Comissió de la Sindicatura de Comptes el dia 13 de setembre, que si hi ha algun grup altre en la cambra que, com el nostre, tingui interès a saber exactament quina ha estat l'evolució de l'Institut Català de Finances des de l'any 92 fins ara, té el nostre suport i la nostra plena conformitat.

Moltes gràcies, senyor president. Òbviament crec que no caldria ni que els digués que la nostra posició, perquè ja ha estat investigat aquest tema, votarem en contra de la creació d'aquesta comissió d'investigació.

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, senyor Curto.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) El senyor Curto per què demana la paraula?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, este diputat sollicita a la presidència que, per a un punt d'informació i perquè quedi clar que no s'ha acabat d'explicar exactament lo que va passar...

El Sr. PRESIDENT: Digui'm que és per contradiccions, perquè, si no, no li podria donar la paraula. Per informació no li puc donar la paraula, per contradiccions, sí.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Per això jo confio en la presidència, perquè em digui quin punt de l'ordre del dia he de requerir. Del Reglament, perdó.

Senyor president, aquella tarda que es va convocar la Comissió de la Sindicatura de Comptes, tota la cambra i esta presidència sap que faltaven pocs dies per a celebrar un debat important, que era el debat sobre els incendis forestals, i que los grups parlamentaris minoritaris, que nos hem de multiplicar en los nostres esforços, conseqüents a la responsabilitat que tenim, a presentar accions documentades davant de la cambra, vam establir una sèrie de visites. En este cas concret, jo, a Girona, a les set de la tarda.

Com l'ordre del dia en què anava l'Informe de la Sindicatura de Comptes era dels primers, vaig pensar que si la Comissió començava a les quatre, este punt a les cinc ja estaria debatut i jo a les set podria estar a Girona. Però el diputat senyor Francesc Codina va demanar una alteració de l'ordre del dia i tres punts van passar davant d'este punt que s'havia de debatre en primer terme. Com este diputat ja ni tan sols vaig preguntar quin era el cas urgent del senyor

Francesc Codina i vaig entendre que quan un diputat demana una alteració de l'ordre del dia és que està plenament justificada, este diputat, en nom del seu Grup parlamentari, com la resta de grups parlamentaris, va accedir a l'alteració de l'ordre del dia.

Vam comentar amb lo diputat senyor Codina que s'estava allargant més del compte. I este diputat, a diferència de l'actuació d'altres diputats, que legítimament surten de les comissions sense dir res a la presidència, legítimament, este diputat a les cinc de la tarda se va dirigir al president de la Comissió, senyor Joan Sabanza, per a dir-li: «Mira, me passa això. He d'estar a Girona a les set de la tarda pels incendis forestals —qüestió que es pot comprovar—; excuso la meua assistència a partir d'este punt de l'ordre del dia. He de sortir.»

Clar, una cosa, senyor president, és dir: «Lo senyor Curto o el Grup Popular no estava al debat d'este tema a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.» Què s'entén amb aquesta afirmació? Que el Grup Popular no compleix amb la seva responsabilitat. No és així. Lo senyor Escudé, després ho ha aclarit, això. Diu que l'he interromput en lo moment que ell ho anava a aclarir. Bé, doncs ho sento i ho lamento. Segur que ho hagués fet, però en tot cas val la pena esta precisió i el president de la Comissió, senyor Sabanza, i el diputat senyor Codina són testimonis que les coses van anar així.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto.

Acabat el debat, es procedeix a la votació.

Les senyores diputades i els senyors diputats que estiguin d'acord en la constitució de la Comissió es volen posar dempeus?

Les i els que no hi estiguin d'acord?

Abstencions?

La proposta ha quedat rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Violència Infantil

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Violència Infantil, presentada per una cinquena part dels diputats del Parlament, tots ells del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Té la paraula la diputada senyor Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

La Sra. BARENYS: El Grup Socialista els vol proposar la creació d'una comissió d'estudis sobre la violència infantil. L'origen d'aquesta proposta, senyores i senyors diputats, parteix de l'aproximació i l'anàlisi a diversos fets delictius comesos per menors en els últims mesos, molt especialment el lamentable i dolorós doble homicidi de Sant Pere de Vilamajor, però també per altres fets luctuosos, com el dels nois

que van posar la cinta al carrer d'Indústria, el descarrilador del Maresme, els joves del joc de rol, etcètera.

Des d'aquest Parlament, senyores i senyors diputats, sempre hem estat sensibles i preocupats per fets que encara que aïllats —i vull remarcar «aïllats»— requereixen una reflexió profunda per arribar a la seva gènesi i contenir-los o eradicar-los, i així va ser quan en aquest Parlament es va fer un debat sobre els maltractaments infantils i es creà posteriorment una comissió d'investigació.

Deia que ens hem compromès des del Parlament, com és lògic, a la defensa dels drets del menors i també, com és lògic —i ho repeteixo—, a la prevenció de les situacions de risc que poden generar, en situacions determinades, fets com els esmentats. En són una prova la Resolució 37/I, la 194/III, sobre els drets de la infància; la Resolució 137/II, sobre els maltractaments infligits als menors i les lleis de protecció de menors i protecció de menors desemparats i adopció, aprovades per aquest Parlament, que han sigut i han de ser cada vegada més instruments que ens obliguin a estar amatents davant dels nous problemes que sorgeixen i a ser activistes per afrontar aquests problemes.

Cada institució i cada un de nosaltres, senyores i senyors diputats, sota la seva responsabilitat i possibilitats ha d'actuar conseqüentment. Perquè si no som conseqüents amb allò que hem legislat i hem promogut podem perjudicar per sempre el creixement harmònic i el desenvolupament social d'aquells que són l'origen i el futur de la nostra societat.

Entrant en el tema, senyores i senyors diputats, volia dir que segons diverses opinions d'experts el fenomen de la violència està canviant: hi ha una reducció de la criminalitat clàssica i l'aparició i el creixement de nous fenòmens de violència i de violència infantil. Així es palesava en la Segona Conferència Internacional sobre Seguretat i Prevenció en el Medi Urbà, celebrada a París el 1991, que va convocar administracions locals, experts i tècnics qualificats.

Tanmateix, un interessant informe sobre l'evolució de la delinqüència de menors a la província de Barcelona, realitzat per la policia especialitzada en menors —el Grume, del Govern Civil— sobre una mostra de 1.487 detinguts, evidencia quatre tendències preocupants que els vull explicitar: primera, l'increment de la delinqüència de menors, majoritàriament de delictes contra la propietat, amb un increment d'un 24% de detencions, comparant el primer semestre de 1993 i 1994. La segona d'aquestes tendències és que els actes delictius són cada vegada més agressius —robatoris amb violència, lesions, actes vandàlics, agressions sexuals—; la tercera, la infantilització de la delinqüència, cada vegada són més joves els menors que delinqueixen —l'edat mitjana és 14-15 anys, un 91% d'aquesta mostra és de 14-15 anys—, però s'observa ja un increment de delictes en menors de 12 a 13 anys, que ha augmentat entre 1991 i 1993 d'un 43%. I quarta tendència, l'increment de la victimització i dels menors desemparats, victimització produïda per adults deguda a maltractaments, robatoris, agressions sexuals, en la seva majoria.

Jo crec, senyores i senyors diputats, que aquestes dades tenen el significat que tenen, és un informe sobre l'evolució de la delinqüència a la província de Barcelona, i que les hem d'entendre com a puntes d'iceberg d'un problema que podria tenir —no ho sabem pas encara, perquè no hi ha prou estudis—, que podria tenir una important magnitud. I dic això perquè, a part d'aquestes dades que poden ser més o menys oficials —responen a un treball d'investigació de la policia—, hi ha també dades soterrades a tenir en compte: per exemple, una investigació realitzada pels sociòlegs Negre i Sabater, relacionant els menors i la justícia sobre una mostra de 944 escolars barcelonins entre dotze i disset anys, ens donaven a conèixer que un 35% d'aquests menors es confessaven autors d'algun delictes, encara que només un 22% havien sigut detinguts i només un 1,59% havia passat pels tribunals. Crec que són dades més o menys a tindre en compte, a tindre en consideració sobretot en el moment que estem plantejant, per part del meu Grup parlamentari, crear aquest estudi, crear aquesta comissió per aprofundir aquestes qüestions.

Sabem, per altra banda, que buscar els motius i les arrels dels actes delictius no és una empresa fàcil per la complexitat de la nostra societat, que indueix a una determinada manera de viure, oferint, sobretot als joves, l'assimilació de determinats valors. Sabem també que els marcs de vida de cada persona són molt importants per a la maduració i la socialització dels menors, l'estructura familiar condiciona la seva formació sobretot quan aquesta, degut a patologies diverses, no ofereix un model positiu per a la identificació personal del nen; l'escola, i especialment les situacions de fracàs escolar, tot allò que constitueix l'entorn de la ciutat, el poble o el barri, l'atur familiar, etcètera, són factors tots ells que cal analitzar amb molta objectivitat i molta cura per conèixer com influeixen les persones i les seves consciències i veure com es relacionen amb posterioritat amb possibles conductes delictives.

També voldria cridar l'atenció sobre els factors més culturals i ideològics dels quals els mitjans de comunicació són moltes vegades portadors. La polèmica sobre la influència dels programes televisius —per a bé i per a mal— als menors està oberta des de fa temps. Aquest Parlament, per exemple, té dues resolucions al respecte sobre el control dels mitjans de televisió i la infància i la joventut. D'aquesta qüestió, ja se'n va parlar d'una manera bastant aprofundida en unes jornades sobre la Infància a Catalunya i els Mitjans de Comunicació, impulsada pel diputat i company del Parlament Ignasi Riera i realitzada pel Col·legi de Periodistes el propi passat novembre de l'any passat. Vàrem analitzar en aquesta jornada aquesta relació d'infància i mitjans de comunicació jo crec que amb bastant profunditat, i es varen constatar moltes qüestions; entre elles, es parlava de la irresponsabilitat de les televisions a l'hora d'emetre escenes violentes o amb càrrega sexual en horaris d'audiència infantil, es parlava de l'explotació dels infants per part de la publicitat, de la promoció dels impulsos agressius i fins i tot sàdics en els videojocs.

Es van donar en aquelles jornades xifres preocupants sobre els nens telespectadors. Segons un estudi de l'Associació Espanyola de Pediatria, un infant pot arribar a veure 12.000 actes violents en un any. Un altre estudi de l'Associació de Telespectadors i Radiooients és més esfereïdor, en tant que incrementa aquesta xifra i ens diu que els telespectadors entre dos i cinc anys passen unes quinze o trenta hores setmanals davant de la televisió, no sempre en una franja horària infantil i poden contemplar prop de set-cents actes violents en una setmana, la majoria d'ells assassinats, imatges que poden induir en determinades situacions —i concret i específic: en determinades situacions i circumstàncies— a la violència, però deixant clar que no hi ha una correlació directa entre les imatges televisives i la delinqüència infantil o la violència.

Siguin quines siguin les dades i les observacions que es puguin fer, hem intentat o intentem amb aquesta curta exposició posar en relleu —mitjançant els informes a què fins ara he pogut accedir— un problema social que no és nou, però jo crec, penso, estic convençuda que pot créixer en els propers temps: l'infant o menor víctima i l'infant o menor delinqüent. Crec que són dues cares de la mateixa problemàtica social que proposo que es puguin tractar en aquesta comissió, si es crea, sobre la violència infantil.

Amb aquestes dades no crec que els desmoralitzi; vostès segurament les coneixen tan bé com jo, crec que són dades que ens poden esperonar i ens poden animar per votar favorablement la creació d'aquesta comissió d'estudi sobre la violència infantil, perquè està clar que des d'aquesta mateixa comissió d'estudi podem treballar en una línia de continuïtat amb actuacions que ja s'estan fent des de les diverses institucions; no hi ha dubte que des del Govern de la Generalitat es treballa en una determinada direcció, des dels ajuntaments es treballa en una determinada direcció, des de la iniciativa social també es treballa en una determinada direcció. Perquè, fent-me meves unes paraules del psiquiatre Rojas Marcos, hem de dir que la delinqüència infantil no és casual ni és incontrolable, ni és inevitable. Es pot contenir perquè molts dels factors que contribueixen a la seva existència estan a les nostres mans.

El treball d'aquesta comissió pot fer una aportació interessant per a l'aprofundiment en les causes i en els efectes que ens han d'ajudar —com deia al començament de la meua intervenció— a la prevenció del risc social als menors buscant possiblement noves estratègies d'intervenció per a la superació i la contenció dels actes delictius i violents, i com a conseqüència per al desenvolupament de noves polítiques educatives i socials davant d'uns fenòmens conductuals que crec jo que estan canviant.

Això és tot, senyores i senyors diputats, espero que votin favorablement, i, en el cas que així fos, senyor president, jo li voldria demanar el canvi del nom d'aquesta comissió, perquè dos grups parlamentaris ho han proposat i en aquest supòsit estaria d'acord que la comissió es digués d'«estudi sobre les causes que generen la violència infantil».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Si ningú demana torn en contra, passariem a la fixació de posicions. El senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per dir que la proposta que ha fet la diputada senyora Barenys em sembla absolutament oportuna, convenient i necessària si tenim en compte les dades que ella mateixa ha reflectit damunt l'hemicicle, que ens posen al dia de quina és l'evolució de la violència infantil tractada i analitzada per experts.

Tal com diu el psiquiatre Rojas Marcos, la violència i el seu increment, la violència infantil, no és un fet espontani o un fet que sigui incontrolable, però cal realment aprofundir en les diverses teories que expliquen l'origen o la ideologia de la violència individual, grupal, social, per intentar trobar dins de cada societat aquells mecanismes que puguin reconduir aquests impulsos violents dels nens i adolescents que cometes actes delictius.

Certament, tothom pensa en la televisió quan es parla dels estímuls que incrementen la violència dins de la societat. Això és cert, però, si escoltem els treballs de Freedman, Sadox i Kaplan, per exemple, parlant d'aquest tema, expliquen que un grup d'escolars sotmesos a visions constants de violència televisiva en comptes d'incrementar els seus impulsos agressius el que fan és inhibir-los —inhibir-los—; vol dir això que encara justifica més aquesta comissió, perquè també és cert que d'altres tipus d'estudis proven que els nens que estan davant de la televisió desenvolupen més impulsos agressius, d'acord amb comprovacions conductistes, que jo aquí no crec que sigui el lloc on m'hagi d'estendre. Si em volen a la comissió, intentaré fer-ho.

Per tant —ja acabo, senyor president—, dir que el tema de la violència és la fruita del nostre temps, sobretot per aquesta societat maltractada, per aquesta família maltractada, pels nens maltractats, pels pares que són maltractats pels nens també —que també es dona i també creix aquesta tendència. Per tot això que he esmentat, i sobretot per allò que ha exposat a l'hemicicle la diputada Rosa Barenys, jo anuncio el vot favorable i molt gaudiria que la resta, i sobretot la majoria, votés també en aquest sentit.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, compartim plenament l'explicació donada al text de la proposta de resolució ara a debat. Diu textualment: «Treballar en la línia d'aprofundir en totes aquelles causes que poden perjudicar el creixement harmònic i el desenvolupament social d'aquells que són l'origen i futur del gènere humà.» Totalment d'acord, però, senyors del Grup Socialista, si us plau, posin en marxa el rellotge de la protecció dels menors una mica abans; d'aquesta forma ara tindríem almenys de l'ordre de deu mil nens més a protegir a casa nostra la vida dels quals no hauria estat truncada l'any passat en el si de la seva mare i de passada tots segurament ens plante-

jaríem amb més optimisme el futur de la nostra societat i les seves necessitats. (*Remor de veus.*)

Per una altra banda, no puc deixar passar sense un mínim comentari el que ha dit aquest matí l'illustre senyor Abelló. Nosaltres no compartim que sigui un honor per aquesta cambra haver legislat pionerament sobre el tema de l'avortament. Això, senyor Abelló, per nosaltres, no és cap honor.

I entrant en la consideració del fons de la proposta, hem de dir que la violència que pateixen o provoquen els infants i la resta de qüestions que afecten la seva dignitat, com és el cas de la seva explotació econòmica o el de la seva manipulació per part dels mitjans de comunicació, no són qüestions que es puguin plantejar de forma aïllada. Així, els objectius i les propostes de la iniciativa avui a debat considerem que s'han d'integrar dins del marc general de la política d'infància.

Tal com es deriva de la Resolució 37/1 del Parlament de Catalunya, aquesta política s'ha de fonamentar en els principis de llibertat i de dignitat de l'infant i en el respecte als seus senyals d'identitat i les seves característiques individuals i collectives, on la protecció i la tutela dels infants infractors o amb problemes de conducta han de donar lloc a solucions promovedores de l'infant i no repressives.

El fons de la qüestió no és tant l'existència d'una cultura i uns valors propiciatoris de la violència entre els infants com el fet que en moltes famílies la televisió ha substituït, com a instrument educador, els mateixos pares. I l'escola tampoc no aconsegueix omplir aquest buit que deixa la família.

No és casualitat que en molts països occidentals es comenci a reconèixer que només amb la implementació d'una veritable política de potenciació de la institució familiar és possible donar resposta als problemes de la infància i corregir els factors que poden incidir negativament en la formació psicològica i ètica dels infants.

Si volem entendre el problema de les conductes violentes dels infants o de les agressions que pateixen, haurem d'acudir a unes arrels que són comunes a altres patologies socials. Per això, tot votant a favor de la Proposta de resolució, entenem que seria molt positiu donar-li un sentit més ampli per tal que no sigui, només, un estudi parcial d'una determinada problemàtica infantil, sinó que s'integri en el marc de les polítiques familiars a portar a terme.

Aquest sentit es va reconèixer ja a la Resolució 194/3 del Parlament de Catalunya en fixar que la responsabilitat primordial de la criança i el desenvolupament de l'infant correspon, en el mateix grau, al pare i a la mare, i que la política envers l'infant inclou totes les actuacions necessàries per a l'assoliment dels seus drets, tenint en compte que el benestar de l'infant va íntimament relacionat amb el de la seva família.

Considerem també que aquesta comissió hauria de treballar de forma específica el problema de la coordinació interadministrativa entre corporacions locals, poder judicial, forces de seguretat i administració autonòmica pel que fa a l'atenció al menor.

Així, per exemple, caldria plantejar-se el ple desenvolupament del Decret 162/86 que dóna als poders locals la possibilitat de decidir i executar mesures preventives a favor dels joves per delegació de la Conselleria de Justícia, tal com preveu l'article 70 de la Llei de protecció de menors. Perquè no hem d'oblidar que un dels problemes de la justícia de menors és que només un percentatge molt limitat dels casos dels quals té coneixement la policia arriben després als tribunals, amb la qual cosa les possibilitats d'intervenció es redueixen molt notablement.

Podem parlar molt de la violència dels infants. Podem arribar a classificar aquesta violència com un senyal d'identitat de certs grups i col·lectius, d'allò que s'anomenen les subcultures urbanes. Podem fer —i alguns ho han fet— una certa literatura sobre la «pandilla» i sobre el seu rol d'integració i d'afirmació de la personalitat de l'infant. Podem també relativitzar el que signifiquen els actes delictius dels infants, però el cert, després de dècades de retòrica pseudo-progressista, és que no s'ha trobat cap alternativa efectiva a la família.

S'ha parlat del treball social desenvolupat, dels col·lectius socials, de la promoció d'espais de trobada de joves associats, etcètera, però tot això, essent coses positives i que hem de fomentar, no ens resol el problema que existeixen joves i infants que tenen comportaments asocials, violents, sovint clarament delictius. Aquests comportaments s'han interpretat moltes vegades com a resultat de les desigualtats socials, identificant aquesta violència infantil amb la marginació. Doncs bé, resulta que aquesta violència és protagonitzada també i sovint per fills de famílies benestants, perfectament situades, que tenen tots els problemes materials resolts i, per tant, hem de reconèixer que les arrels d'aquests problemes —i entre aquests destaca el plantejat en aquesta Proposta de resolució— no es poden entendre —i entendre'ls és condició *sine qua non* per corregir un problema— si no és en el marc, si no és en el marc de la crisi de la institució familiar.

Creiem, doncs, que la via més convenient seria crear una comissió d'estudi sobre totes les problemàtiques familiars, inclosa la violència infantil, que pogués fer una radiografia dels múltiples problemes i dificultats que té la família a Catalunya, així com les propostes per facilitar el compliment de les seves funcions.

En tot cas, aquestes consideracions no afecten el nucli de la proposta de resolució avui a debat amb la qual el Grup Parlamentari Popular està plenament d'acord, raó per la qual —com ja hem dit— votarem a favor de la creació de la comissió d'estudi sobre la violència infantil.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya té la paraula la senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, jo voldria començar el posicionament del Grup Parlamentari d'Iniciativa amb el final de la senyora Barenys que és demanant, senyor president, de viva

veu perquè no he pogut fer-ho en tràmit d'esmenes, demanant el canvi de nom de la comissió.

El Sr. PRESIDENT: Que és coincident amb el de la senyora Barenys?

La Sra. MAYOL: Sí, estic d'acord amb el que planteja la senyora Barenys.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: El nostre Grup comparteix una bona part de l'argumentació i de les raons que han induït la senyora Barenys a fer la proposta que avui ens ha presentat, però no ens semblaria oportú, i vull explicar-ho, que des del Parlament de Catalunya contribuïssim a reforçar un imaginari col·lectiu, una representació social de la infància i de l'adolescència en clau de conflicte. I encara més, amb una vinculació directa, general, sense especificar, amb la violència.

El missatge que es rep al carrer, si el Parlament de Catalunya aprovés la creació d'una comissió d'estudi sobre la violència infantil, és que ara hi ha més criatures violentes, que aquestes són més violentes que abans, i que són violentes més joves, hipòtesi que jo crec, francament, avui encara no prou contrastada.

La font policíaca té enormes limitacions, entre altres, com diuen força persones estudioses del tema, l'excés de zel amb què analitzen determinades realitats. En aquest sentit, és conegut que als barris amb mala fama, com a insegurs, que això automàticament genera una gran dosi, una gran psicosis d'inseguretat, aquesta fama té una de les seves arrels en una mirada especialment atenta de la policia, el que fa que s'inflin les dades delictives per sobre d'altres realitats menys analitzades.

Per poder analitzar les causes, antigues i modernes, de la violència —la delinqüència, el consum de drogues, la inadaptació— o qualsevol altre comportament reactiu, dissocial, automarginador i les polítiques diverses d'integració, resocialització, etcètera..., cal que els arbres no ens impedeixin veure el bosc.

La violència com altres expressions que històricament han anat apareixent són el símptoma —jo voldria posar èmfasi en aquesta qüestió—, són el símptoma de problemes profunds de caire molt divers: desarrelament produït per la immigració, mancances i desestructuració familiar profunda, exclusió escolar. No podem oblidar la dada del 30% de fracàs escolar que em sembla que la senyora Barenys referia i que en alguns barris, com a Ciutat Vella, són del 50%. Aquesta és una dada a retenir.

Les estades a múltiples institucions asilars, la relació permanent, pròpia o familiar, amb les presons, tots aquests factors i més produeixen situacions vitals en la infància o en l'adolescència que s'expressen, com deia abans, amb símptomes. Símptomes sovint molt alarmants i que van canviant amb els anys. Fa deu anys era l'eclosió del que s'anomenava la nova delinqüència juvenil. Una mica més tard era el consum de drogues. Ara, també arran dels assassinats de Liverpool o del joc de rol que va acabar amb la mort d'un home, o l'assassinat de dues dones aquest estiu, ha emergit amb força la idea del rebrotament d'una violència nova.

Jo crec que la violència és antiga, antiga, i casos excepcionalment greus com aquests són aïllats i s'han donat sempre. El que segurament succeeix en l'actualitat és que s'arriba amb més facilitat a l'expressió màxima de la mort. I això és un tema a analitzar.

Aquest fet, segons l'expert Jaume Funes –jo comparteixo aquest anàlisi, el nostre Grup comparteix la nostra anàlisi–, té dues causes fonamentals: la primera és que l'augment és l'augment de l'agressivitat..., és que l'augment, perdó, de l'agressivitat en els delictes comesos per menors troba la seva explicació en la societat actual, on s'accepta d'una manera natural i cada cop més generalitzada la utilització de la violència com a norma per solucionar els conflictes. La interiorització de la violència com a solució fàcil per resoldre situacions problemàtiques pot conduir els menors i adolescents, amb poca capacitat de raonament o amb una educació moral mínima, a arribar a matar en un moment d'explosió interna per una situació aparentment desmesurada, confo-
nent sovint la realitat amb la ficció.

Aquestes situacions de conflicte intern no són alienes –i això també em sembla un fet molt rellevant–, no són alienes a la frustració continguda que produeix el fet de no poder accedir a tot allò que mostra l'aparador social, tant pel que fa a les mancances materials com a les afectives.

La segona raó, al nostre parer, és la banalització de la vida i de la mort. En aquest sentit és important, encara que no es pot establir –ni ho pretenc fer, eh?– una relació mecànica causa-efecte, la influència dels mitjans de comunicació i dels videojocs. Aquest serà, sens dubte, un aspecte a analitzar. També ho deia la senyora Barenys en la seva intervenció.

Jo vull posar avui sobre la taula un exemple que no em sembla menor. Aquest estiu, no sé si vostès, senyores i senyors diputats, ho van poder veure, sortia una notícia als mitjans de comunicació que deia que les sèries japoneses, tan emeses per les televisions del nostre país, també per TV3, es fan pensant en persones adultes i es passen de matinada.

És clar, nosaltres, aquestes mateixes sèries, les veiem aquí, les veuen fonamentalment criatures i en un horari, diguem-ne, de tarda.

El que intento dir en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya és que estem d'acord en la conveniència d'estudiar a fons les condicions socials, familiars, institucionals que duen a l'exclusió social i a l'aparició de conductes marginals i socials adaptatives de patiment mental, i estem d'acord a veure, des del Parlament, com podem impulsar mesures per tal que les famílies puguin fer la seva principal funció de primera instància de socialització, per tal que les escoles puguin contribuir a la no-exclusió social sinó que siguin un element social d'integració, de convivència, a partir de les diferències, a partir de les singularitats.

Estem d'acord que s'arbitrin mesures, que es proposin mesures per tal que s'internin a les institucions el mínim possible de criatures i es busquin solucions molt menys agressives per a elles com són les famílies substitutes, les adopcions, etcètera.

Amb tot això hi estem d'acord, però creiem francament, i per això hem proposat el canvi de nom, que això ho farem millor si anomenem aquesta comissió tal com deia la senyora Barenys: comissió que estudia les causes que produeixen la violència. I això fonamentalment per una raó: per evitar que ens passi en aquest Parlament –i a més estic segura que aquesta és la intenció de tots els que estem aquí–, que no passi com succeeix en altres llocs, i és que s'estudia el símptoma i no s'estudien les causes del símptoma, no?

És molt important tenir en compte que darrere cada acte de violència hi ha una persona, una persona que sovint utilitza aquest símptoma, s'anomeni delictes, s'anomeni consum de drogues, s'anomeni intent de suïcidi, s'anomeni violència, per posar de manifest que existeix, per reclamar la nostra atenció, la dels seus pares, la de la justícia, la del Parlament de Catalunya.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, votarem, per tant –ja és evident a partir de la meua intervenció–, a favor de la creació d'aquesta comissió perquè estic convençuda que tots i tots compartim aquestes reflexions.

Jo voldria acabar dient que tinc confiança que aquesta comissió pot ser molt profitosa, i això ho dic a partir, òbviament, del coneixement que tinc de la feina que puguem fer aquí, però també a partir d'un precedent interessant que he conegut i és que hi ha un informe elaborat pel Parlament francès, que es va acabar l'any 92, que era, precisament, fruit d'una comissió semblant a la que aquí sembla que avui podem crear: un informe rigorós –jo crec que molt suggerent– i que jo ja els ho plantejo avui –en parlarem després quan anem al treball quotidià– que pugui ser un punt d'anàlisi, un punt de partença, i em sembla que si fem la mateixa feina que va fer el Parlament francès podrem contribuir, amb la nostra modesta aportació, que no és omnipotent, òbviament, a millorar la situació actual.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, surto aquí per manifestar el suport d'Esquerra Republicana de Catalunya, del nostre Grup Parlamentari, a la proposta de crear una comissió d'estudi sobre la violència infantil.

L'esgarriós crim comès aquest darrer estiu en una urbanització de Sant Pere de Vilamajor i la polèmica posterior sobre aquest ens ha posat tots en alerta sobre un tema que –tot cal dir-ho– no és nou ni recent, ni tampoc no és exclusiu del nostre país. D'entrada, cal no oblidar que les persones menors d'edat són les primeres víctimes de la violència social, amb l'agreujant que la seva capacitat de defensa és mínima, donada la molt sovint dependència personal envers l'agressor o agressors i la poca informació de què disposen per fer valdre els seus drets. També són persones molt influenciables, i la seva capacitat d'absorbir impulsos exteriors és molt alta i es produeix amb molt poca capacitat

crítica que actuï de filtre i que faciliti la distinció entre un tipus d'impulsos i uns altres.

Tots sabem que la formació d'una persona durant el període de la infància és treball de tots aquells que estan en contacte amb els afectats: elements com l'escola, els mitjans de comunicació i molt especialment la família o nucli familiar on un està integrat. Els poders públics, sobretot modernament, han optat per vetllar i garantir una bona formació per a tots els ciutadans. Aquest és l'objectiu teòric i en bona part l'actuació pràctica. D'aquesta manera, sempre s'ha procurat corregir les conductes violentes i, en general, totes aquelles conductes que des d'un punt de vista social no estan acceptades.

Les institucions públiques, i també moltes de privades, treballen en aquests moments damunt aquest tema, i sembla, d'entrada, que els resultats són positius. Ara bé, fets com el de Sant Pere de Vilamajor o d'altres esdeveniments darrerament i que ja s'han esmentat des d'aquesta tribuna han fet aixecar el senyal d'alarma. Es fa prou bé la feina? Són útils els mitjans posats per prevenir i eradicar la violència infantil? Al marge de diferents matisos que cadascú posi sobre el tema o les no-coincidències ja manifestades en altres ocasions en relació amb la influència del medi en les conductes violentes, crec que seria fàcilment assolible un acord entre els diferents grups parlamentaris per recomanar i instar les institucions cap a una millora de l'eficàcia de la seva feina. La recent conclusió aprovada per aquest Ple en relació amb el llenguatge dels signes, fruit del treball d'una comissió com la que avui es demana, és un bon i recent precedent.

Davant la problemàtica de la violència infantil, cal que el Parlament de Catalunya estigui a l'altura de les circumstàncies i, com d'altra banda sempre ha estat en aquest tema, encapçalat, d'acord amb les seves funcions, la discussió per respondre els dubtes vigents. I la proposta en discussió en aquests moments és que es faci a través d'una comissió d'estudi; una comissió que posi el tema sobre la taula, analitzi les actuacions que es fan per part de totes les institucions, tant públiques com privades, i proposi obertament solucions o vies de solució per al problema —solucions que siguin al més globals i preventives possible—; que conegui el paper d'especialistes, que conegui el que es fa en d'altres indrets i, sobretot, que estudiï l'evolució de la problemàtica al llarg del temps, ja que contínuament canvia, i en previngui el futur.

Per tot això, creiem molt interessant i útil la creació d'aquesta comissió d'estudi sobre la violència infantil, i, en conseqüència, i malgrat el nom que tingui —tot i que preferiríem, des del nostre punt de vista, que es mantingués l'original—, tingui el nom que tingui, sempre que entri en els objectius que s'han exposat, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya votarà a favor de la creació d'aquesta comissió.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Vendrell.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar el vot positiu del nostre Grup Parlamentari a la creació d'aquesta comissió d'estudi, i aprofitar també per sumar-nos a la iniciativa de canviar el nom de la comissió, i també estaríem d'acord amb el títol de comissió d'estudi sobre les causes que generen violència infantil.

Segurament gairebé tothom podria coincidir que la societat actual està evolucionant d'una manera molt ràpida. Hi influeixen molts factors, que ens han portat a una variació i a uns comportaments que canvien i a uns hàbits socials que modifiquen el que fins ara havia sigut una manera de viure. Infants i adolescents estan també dintre d'aquesta roda. Ara és molt freqüent sentir frases —i sovint entre la gent gran, entre els avis— de dir: «els nens i les nenes d'ara són més espavilats del que érem nosaltres»; o: «ara, aquests nens, aquests infants ho coneixen tot i ho saben tot abans.» És cert que avui existeixen una sèrie de factors socials i tecnològics que fan que l'aprenentatge i l'educació dels infants sigui molt diferent de la que era abans. Això és sens dubte positiu, però planteja alguns problemes, o, si més no, podria plantejar algun dubte.

Els mitjans de comunicació, fonamentalment àudio-visuals, exerceixen una molt gran influència en els comportaments, no només dels infants, sinó també dels adults. Aquesta influència, que ha estat molt estudiada, tal com han ja exposat les diputades que m'han precedit, la senyora Rosa Barenys i la senyora Mayol..., ha estat estudiada per tècnics i professionals que sovint presenten criteris molt diferents al voltant de qüestions com poden ser: rendibilitat en els estudis, canvis de comportament i també, evidentment, actituds agressives que en alguns casos poden arribar a ser conflictives. Aquest és un tema ampli, complex i que creiem que és convenient d'aprofundir-hi, i entenc que aquesta comissió d'estudi ens pot ser molt útil en aquest sentit.

D'altra banda, també ens preocupa la cada vegada major addicció que tenen els infants a jocs informàtics, que són majoritàriament violents, que fomenten l'individualisme, que no afavoreixen el joc participatiu i actiu amb altres companys, i que en definitiva, d'alguna manera, el que fan és conduir a produir una certa solitud del nen o de la nena que, en tornar de l'escola, passa unes quantes hores —per no dir bastants hores— sol davant de la tele, o amb la seva consola, o amb el seu videojoc. La informació que en aquest àmbit i en d'altres ens pugui aportar el treball d'aquesta comissió serà potenciat i recolzat pel nostre Grup, ja que valorem molt positivament tot allò que pugui contribuir a una millor educació i formació dels nostres infants i adolescents com a persones.

El nostre Grup està totalment d'acord, com ja he dit a l'inici de la intervenció, amb el canvi de nom de la comissió. Entenem que parlar de violència infantil pot induir..., és un concepte ampli que pot induir a entendre que actualment s'està produint una situació de violència generalitzada, extrem que entenem que no és en absolut cert. L'excepcionalitat de casos molt concrets, que tots, malauradament,

coneixem i que ja han estat esmentats per altres diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, entenc que no ens ha de confondre. Estem davant d'unes excepcions i en cap cas d'unes conductes generalitzades. Jo no abundaré en aquest tema, tant per respecte a les persones i al procediment judicial que està en curs, i també considerant que no és el moment adequat per fer-ho, i tenint en compte a més que el mateix Govern va sol·licitar una compareixença per aquest tema i que, precisament, com vostès coneixen, il·lustres diputats i diputades, tindrà lloc la celebració de la comissió el proper divendres.

Hem de tenir present, també, que quan parlem de violència –que, com ja he dit, entenc que és un concepte molt ampli, que podria abastar moltes sèries de temes i aspectes– nosaltres tenim molt clar que no només ens estem referint a la violència que està exercida pels infants, sinó també, òbviament, a la violència que pateixen o que poden patir els infants i, en definitiva, al tema, per exemple, dels maltractaments.

Finalment, perquè no voldríem confondre tampoc l'opinió pública, i crec que difondre una realitat que tampoc no és la que és, i seria, en certa manera, distorsionada, hem de precisar que, tant a casa nostra com a la resta de països europeus, els estudis demostren que la majoria d'actes violents que s'estan realitzant per infants o adolescents estan adreçats majoritàriament no a les persones, sinó a les coses: al mobiliari urbà, cabines de telèfon, etcètera, i no precisament contra les persones. Aquesta entenc que és una dada objectiva que és important i que hem de tenir en compte.

Així doncs, com ja he dit anteriorment, el nostre Grup votarà favorablement la creació d'aquesta comissió d'estudi els resultats i els treballs de la qual afavoreixin la millora de situacions difícils i conflictives que puguin perjudicar els nostres infants i adolescents.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Acabat el debat, procedirem a la votació, i la votació serà amb el següent títol de la comissió: Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen la Violència Infantil. D'acord? *(Pausa.)*

Les senyores diputades i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquesta comissió, es volen posar drets?

La proposta de constitució d'aquesta comissió ha quedat aprovada per unanimitat.

Elecció de dos membres del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i Designació dels diputats que hauran de defensar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local

Arribats a aquest punt de l'ordre del dia, hauríem de passar al punt setè, que és una elecció, i el punt vuitè també és una designació de diputats, que s'haurien de fer, doncs, les dues votacions, mitjançant paperetes i urnes. Si la cam-

bra no hi té inconvenient, doncs, agruparíem les votacions, posaríem dues urnes, i, per consegüent, simultàniament, amb una sola crida de diputats es podria procedir a la votació.

S'aprova aquesta agrupació d'eleccions? *(Pausa.)* Doncs, queda aprovada per assentiment i així es procedirà. *(Remor de veus i pausa.)*

Silenci! Haig de fer avinent a les senyores diputades i als senyors diputats que, per a l'elecció dels membres del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, cal majoria de dos terços. *(Remor de veus i pausa.)*

Silenci! La presidència ha de fer una proposta a les senyores diputades i als senyors diputats: per a la designació dels diputats que hauran de defensar davant del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local, la proposta dels grups parlamentaris és que siguin tres els diputats designats, i jo demano l'assentiment de la cambra perquè s'accepti aquest nombre de tres. I després, en la votació corresponent, s'ha d'assenyalar únicament un sol nom. Això val per al Congrés dels Diputats. Per a l'altre, són dos els noms que s'han de votar. *(Pausa.)*

Els senyors secretaris poden procedir a la lectura dels noms dels diputats perquè procedixin a la votació.

(La secretària primera i el secretari quart criden per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè dipositin llurs paperetes a les urnes.)

El Sr. PRESIDENT: Alguna senyora diputada o algun senyor diputat no ha estat nomenat? *(Pausa.)* Doncs, es procedeix al recompte.

En primer lloc, per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

(Es procedeix a l'escrutini.)

El Sr. PRESIDENT: Per a la designació dels diputats.

(Es procedeix a l'escrutini.)

El Sr. PRESIDENT: El resultat de la votació per a l'elecció dels membres del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ha estat el següent: senyor Brossa, 86 punts; senyor Esteve, 86 punts; en blanc, 15. No s'ha assolit la majoria dels dos terços, que són 90 vots. Per consegüent, no queden proclamats els senyors esmentats.

I respecte a la designació dels diputats que hauran de defensar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local, el resultat ha estat el següent: senyor Castellnou, 61; senyor Piella, 28; senyor Rodri, 6; en blanc, 5. Per consegüent, queden designats els senyors Castellnou, Piella i Rodri.

Alteració de l'ordre del dia

Passem a sol·licitar... Atenció, un moment. Passem a sol·licitar l'assentiment de la cambra a una sol·licitud de modificació de l'ordre del dia, que ha estat proposada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió –diputats que repre-

senten més d'una cinquena part dels membres de la cambra—, en el sentit que els punts números 9, 10 i 12 de l'ordre del dia, que són interpellacions, es vegin el dia de demà, no abans de les onze del matí. S'aprova per assentiment aquesta modificació? (*Pausa.*) Doncs queda modificat en aquest sentit l'ordre del dia.

**Interpel·lació al Consell Executiu
sobre els propòsits de capteniment
en matèria de carreteres**

Passem al punt 11, que és interpellació al Consell Executiu sobre els propòsits de capteniment en matèria de carreteres, presentada pel diputat senyor Manuel Nadal, del Grup Socialista al Parlament, que té la paraula.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor conseller, senyores i senyors diputats, vagi d'entrada la meva solidaritat amb el conseller i la meva repulsa per la publicació en algun mitjà de comunicació de preteses converses telefòniques del conseller, que em sembla que és un delictes que atempta contra la privacitat de les comunicacions. I, a sobre, aquest diari s'atreveix a defensar per ràdio —un portaveu d'aquest diari— el fet que avui hi ha hagut una gran notícia a Catalunya, que és que han estat absolts uns traficants de droga perquè se'ls havia obert un paquet amb cinc quilos de cocaïna sense permís judicial. Em sembla que publicar unes converses privades és un delictes igual..., molt més gros que aquest. Per tant, la solidaritat amb el conseller per aquest tema. (*Remor de veus i alguns aplaudiments.*)

Bé, l'objectiu de la interpellació és fer balanç d'un any d'aplicació de la Llei de carreteres. La Llei de carreteres va ser aprovada fa exactament un any, i va ser publicada l'11 d'octubre en el *Diari Oficial de la Generalitat*. Per tant, tenim un any per veure com s'ha complert el que establia aquella Llei. Aquella Llei preveia alguns compromisos que havia de tirar endavant el Consell Executiu. Un dels primers compromisos era la revisió del Pla de carreteres, que segons la disposició addicional primera i la cinquena havia d'estar revisat abans de sis mesos després d'haver-se aprovat la Llei: aquests sis mesos han corregut —estem a un any— i el Pla de carreteres sembla que ha estat tramès, ahir, amb data d'ahir, als consells comarcals i als ajuntaments, per al tràmit d'informació institucional. És una coincidència que celebrem, perquè sol ser tradicional que, quan hi ha una interpellació per impulsar el Consell Executiu, l'impulsem i aconseguim allò que volíem: és a dir, que el Pla de carreteres finalment hagi sortit dels calaixos i estigui a informació institucional. Per tant, estem contents que es compleixi la funció del Parlament, que s'impulsi l'acció del Govern, però el retard era considerable.

Un segon element que preveia també la Llei de carreteres era la necessitat d'elaborar el Catàleg de carreteres de Catalunya, catàleg que la Llei també li donava un termini: un any. Falten cinc dies i el Catàleg de carreteres crec que no està elaborat, ni crec que puguin tenir-lo elaborat en el termini d'un any com preveia la Llei.

I el tercer element que jo voldria destacar és l'article 9.3, que demanava que s'elaborés cada any un pla de millora dels trams amb un major índex d'accidentabilitat; per tant, un pla de lluita contra els punts negres de Catalunya, aquells punts on hi ha sinistres, on hi ha accidents que molt sovint causen víctimes mortals. Aquest pla no s'elabora mai, i la Llei del Parlament obligava que es fes un cop l'any, aquest pla, i, a més, que es comunicés al Parlament. Tampoc el coneixem, i em sembla un dels elements fonamentals de la nostra interpellació: demanar que es compleixi aquest punt i que es faci una lluita seriosa contra la sinistralitat a la carretera a Catalunya.

Per tant, tres elements que preveia la Llei, que nosaltres considerem que el primer, el Pla, està al damunt de la taula, però transcorregut molt més temps del que es preveia; el Catàleg no existeix, i el pla de lluita contra els accidents tampoc existeix.

Ara, nosaltres, aprofitant que el que diu la Llei és que s'ha de fer una revisió del Pla de carreteres, i s'havia de fer al cap de sis mesos, hem fet un balanç del Pla de carreteres, i és el que volem expressar avui aquí: quin balanç fem els socialistes de l'aplicació del Pla de carreteres que va ser aprovat l'any 85.

Nosaltres pensem que aquell Pla contemplava un seguit d'elements que dèiem que eren norma, que eren d'obligat compliment per part del Govern: un era el plànol número 10, que establia la xarxa bàsica de Catalunya, deia quines eren les carreteres de la xarxa bàsica de Catalunya i quines característiques tècniques havien de tenir aquestes carreteres; un altre eren uns normes d'acompanyament del Pla de carreteres, que també eren d'obligat compliment —normes tècniques—: quines característiques havien de tenir les carreteres, si havien de tenir una amplada determinada, els carrils tres metres i mig a la xarxa bàsica, tres metres a la xarxa comarcal..., el que fos.

Nosaltres pensem que pel que fa referència a la inversió en la xarxa bàsica s'ha acomplert un bon nivell d'inversió per part del Govern —inversió quantitativa, la quantitat de diners que s'hi han invertit. Nosaltres hem fet un estudi del que ha invertit el Govern de la Generalitat: fins a l'any 93, creiem que estava al 80% de les previsions del pla —és un bon nivell de compliment—; però si, a sobre, hi afegíssim la inversió feta per empreses privades en autopistes concessionàries, superaríem el 80%, i passaríem del 100%, és a dir, que s'ha complert la previsió d'inversió, fins a l'any 93, que preveia el Pla de carreteres. Per tant, el Govern de Catalunya, en quantitat, ha invertit una bona xifra de diners a les carreteres catalanes.

Val a dir que també el Govern de l'Estat ha depassat les previsions que hi havia en el Pla de carreteres. Així, si el Govern de la Generalitat, l'any 93, estava al 80%, el Govern de l'Estat estava al 146%, i si hi sumem les autopistes concessionàries de l'Estat estava al 187%. Per tant, reconeixement al Govern de la Generalitat que, quantitativament, en quantitat, ha invertit el que preveia el Pla, i amb més quantitat i tot, però també desmentim allò que sovint es diu, que el

Govern de l'Estat no inverteix en carreteres a Catalunya: el Govern de l'Estat hi ha invertit més del que li deia el Pla que havia d'invertir en carreteres a Catalunya. Que quedi molt clar: 146%, 187% comptant les autopistes concessionàries.

Ara, si estem d'acord i podem dir que han fet una inversió important en carreteres de Catalunya, hem de dir també que vostès, de totes maneres, no han complert alguns dels elements fonamentals que el Pla deia que eren de norma d'aplicació obligatòria per part del Govern. No han aplicat les normes tècniques, i aquesta és una de les queixes fonamentals, perquè no aplicant les normes tècniques almenys al 100% s'ha disminuït la seguretat de les carreteres. Perquè en les normes tècniques es deia que, per exemple, s'havia d'assegurar l'amplada de tres metres i mig per carril a la xarxa bàsica i tres metres a la xarxa comarcal; que s'havien d'eliminar les interseccions en què hi hagués un índex de 5.000 per 500 vehicles en la intersecció; que s'havien de posar vies lentes quan el pendent superés el 5% o la mitjana diària de circulació fos superior a 5.000; que s'havien de suprimir els passos a nivell del ferrocarril; que s'havien d'eliminar els punts amb més de dotze accidents amb víctimes..., i això no s'ha complert. Tots aquests punts que deia la normativa bàsica que s'havien de complir no s'han complert, i, per tant, l'índex de sinistralitat de les nostres carreteres continua essent alt, i el que volem nosaltres és lluitar contra aquest índex, volem fer les carreteres catalanes molt més segures.

Però, a més, si nosaltres estem d'acord que s'ha fet una inversió important en la xarxa bàsica, no podem estar d'acord en l'estat d'abandó en què es troba la xarxa comarcal i la xarxa local. El Pla de carreteres deia molt clarament que s'havien de redactar uns plans zonals, que eren els elements que havien de desenrotllar el Pla, i que aquests plans zonals havien de definir la xarxa comarcal i la xarxa local. I vostès, en xarxa comarcal i en xarxa local, pràcticament no han fet res, han invertit molt poc. I tots sabem que a Catalunya hi ha moltes carreteres de la xarxa comarcal i la xarxa local que tenen un trànsit molt important i que fan una funció de comunicació entre poblacions pròximes molt important; que caldria, per tant, millorar aquesta xarxa comarcal i aquesta xarxa local. I es preveia en el Pla, de manera indicativa en aquest cas, que hi hagués una distribució dels diners de carreteres a Catalunya que fos: 50% de la inversió per a la xarxa bàsica, 25% per a la xarxa comarcal, 15 per a la xarxa local i 10 per als camins, i això no s'ha complert. El 90% de la inversió en aquest país, la fem en la xarxa bàsica, molt poc en la xarxa comarcal, molt poc en la xarxa local, pràcticament res en la xarxa de camins.

Per tant, una qüestió que nosaltres hem de demanar avui al Govern és que canviï prioritats, que la xarxa bàsica està molt desenvolupada, però que en aquests moments concentri part de la seva actuació a la xarxa comarcal i a la xarxa local.

El Grup Socialista vol dos objectius amb aquesta interpellació d'avui: millorar la seguretat de les nostres carreteres, eliminar els punts negres. A Catalunya —alguns diaris en

van informar abans de l'estiu— hi ha més de cinquanta punts negres de congestió, punts on es produeixen embussos, i molts sabem quins són aquests punts; molt sovint, travessies urbanes. Cal, per tant, que el Govern tingui com una prioritat la construcció d'aquestes travessies urbanes que són nusos que dificulten la circulació al nostre territori.

Demanem, per tant, que es millori aquesta accessibilitat, la circulació per les carreteres, i demanem que es compleixin les normes que assegurarien una millor seguretat en les carreteres. Ho repeteixo: eliminació de cruïlles, il·luminació de cruïlles, eliminació de passos a nivell, etcètera, que preveïen les normes d'aquest Pla.

El Grup Socialista també volia aprofitar aquesta interpellació per explicar quines eren les seves propostes de modificació del Pla de carreteres. Ara ho podem discutir en el període d'informació institucional, o el període que s'ha obert aquests dies. De totes maneres, hi ha elements que ja han sortit als mitjans de comunicació —una altra vegada es dona prioritat als mitjans de comunicació al Parlament—, elements alguns dels quals són coincidents amb el criteri que s'ha utilitzat per revisar el Pla i que anirem discutint aquests dies.

Jo només voldria acabar aquesta interpellació demanant al conseller que canviï la prioritat, que hi hagi major inversió a la xarxa comarcal; inversió, sobretot, a l'eliminació dels punts negres per temes d'accident i eliminació als punts que provoquen congestió a les nostres carreteres.

I també, finalment, demanar que, ara que sembla que arribaran a Catalunya fons de cohesió de l'Estat que poden permetre la realització d'alguna carretera important a Catalunya, que seria molt positiu que aquesta carretera i aquestes inversions fossin inversions que veritablement ajudessin l'equilibri territorial de Catalunya i que fossin inversions que fossin discutides, negociades amb el conjunt dels grups parlamentaris d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller Cullell.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Josep M. Cullell i Nadal): Senyor president, senyores i senyors diputats, primer de tot, senyor Manuel Nadal, moltíssimes gràcies per la seva referència i pel seu suport. No és una qüestió retòrica, no és una qüestió de cortesia parlamentària donar-li les gràcies, sinó que és quelcom molt sentit, perquè els puc assegurar —i vostès em creuran— que un s'ho passa molt malament quan un es troba cada matí..., saber vejam què li pot sortir, diguem-ne, en els mitjans de comunicació, o en un mitjà de comunicació. Per tant, moltes gràcies; li agraeixo molt les seves paraules.

Voldria començar contestant pel que fa referència al que ha estat el primer, encara que breument..., introducció de la seva intervenció, pel que fa referència al compliment de la Llei de carreteres per part del Govern.

El Pla de carreteres, l'adaptació del Pla de carreteres, és veritat, senyor Manuel Nadal, amb un cert endarreriment, amb un endarreriment important, però està fet. I en aquest

moments es troba ja als consells comarcals complint el que és el tràmit que assenyala la llei d'informació institucional. Després d'aquesta informació institucional, vindrà aquí, al Parlament i, per tant, també tindrem ocasió de poder-ho discutir amb tots vostès per tal de fixar quins són, en definitiva, els criteris d'aquest Pla de carreteres.

Pel que fa referència al Catàleg de carreteres, encara no em condemni abans que no s'hagi acabat el termini. El termini s'acaba el primer de novembre, el primer de novembre del 94. Per tant, encara no s'ha complert; no em digui que l'hem incomplert. De totes maneres, senyor Nadal... Sí, ja li puc..., ja li ho accepto ara; segurament ens endarrerirem una miqueta, i vostè, doncs, també serà comprensiu i li donaré ocasió que m'impulsi i jo, a través del seu impuls, doncs, segurament això també em farà córrer i també li portaré el Catàleg de carreteres. Perquè tot això també és complicat, senyor Nadal, i ho vostè sap, que és complicat, i, per tant doncs, moltes vegades, quan coincideix haver de fer aquestes tasques amb també una altra tasca, que és de remodelació de la mateixa Direcció General, i de..., en fi —aquesta remodelació té un abast important—, doncs, tot això també provoca, a vegades, aquests retards que vostè ara denunciava.

Jo també li vull dir una altra cosa que assenyala. Em sembla que és..., no és que n'estigui del tot satisfet —també li ho dic amb tota sinceritat—, però també ho assenyala la Llei de carreteres, i em sembla que cal assenyalar-ho aquí, en el Parlament, que és que també un dels punts que parlava era el del traspàs de les carreteres de la Diputació. Bé, no és que també..., ja li ho dic, no em poso cap medalla, no n'estic del tot satisfet, però alguna cosa s'ha fet. Sí, alguna cosa s'ha fet, concretament amb la Diputació de Barcelona, cosa de la qual jo estic molt content que hagi sigut justament amb la Diputació de Barcelona també..., doncs, el fet que hàgim començat amb el que en podríem dir la xarxa bàsica, a completar el que és la xarxa bàsica de la Generalitat, amb el traspàs ja d'unes carreteres..., poc quilòmetres —seixanta quilòmetres, em sembla que són, seixanta o setanta quilòmetres—, que han estat transferits ja al que és la xarxa de la Generalitat.

I pel que fa referència al Pla de la seguretat viària —l'article 9, apartat 3, de la Llei de carreteres—, bé, jo el que crec és que l'Institut Català de Seguretat Viària elabora anualment un pla d'aquest tipus indicat en la Llei de carreteres. Potser podem discutir-ho, senyor Nadal; no tinc cap inconvenient que potser doncs, en fi, la Direcció General de Carreteres també hi jugui un paper, en l'elaboració d'aquest pla. Però jo tinc entès..., no, no tinc entès: sé que l'Institut Català de Seguretat Viària elabora també aquest pla de millora, per dir-ho així, o que ha de millorar o que ha de servir per millorar l'índex d'accidentabilitat que preveu la Llei de carreteres.

Jo m'havia preparat una mica de fer el balanç del que han sigut les actuacions, en fi, per examinar en el balanç el que ha sigut l'antic Pla de carreteres, el del 85, fins avui. I la veritat és que jo ho podria fer, doncs, en aquest cas, amb una

certa..., en fi, no, en aquest cas, posant-me medalles, perquè no me les posava jo, perquè jo no estava en el Govern en aquells moments i, per tant, podia explicar amb molta satisfacció que les coses havien anat molt bé. Justament... I que ho havien fet molt bé la gent, doncs, que havia ocupat la Conselleria durant aquests anys. Però, com que vostè, molt amablement també, ja ens ha dit que ho havíem fet bé, almenys pel que fa referència a la xarxa bàsica, els estalviaré a tots els senyors diputats i senyores diputades d'ara, jo, explicar-los que els meus companys ho han fet molt bé.

Per tant, més aviat em dedicaré, per una banda, a comentar les mancances, que segur que hi són, que vostè ha assenyalat, i, d'altra banda, assenyalar també quin és això que en diem el «captament», no?, de futur del Govern respecte al que és la Llei de carreteres i tot el que és la política en matèria de carreteres.

Certament que vostè assenyala la necessitat de, potser, canviar les prioritats pel que fa referència a les inversions, en el sentit de dir: «Bé, vostès la xarxa bàsica, per dir-ho així, ja la tenen. Déu n'hi do, com la tenen!, o Déu n'hi do com la tenim!, i, per tant, més val que comencin a invertir en el que és la xarxa comarcal o la xarxa local.» De totes maneres..., i és veritat, que vostè ho ha assenyalat, que s'han fet unes inversions molt importants —molt importants— en el que és la xarxa bàsica, però, de totes maneres, jo, encara que sigui només de passada..., perquè moltes vegades vostès mateixos, des del legítim dret de l'oposició, impulsant la labor del Govern, moltes vegades ens han reclamat —i ens reclamen—..., i em sembla recordar ara només, mirant més amunt, a les seves mateixes rengles de Grup parlamentari, em sembla recordar que hi ha una pregunta que roda pel Departament, de millores, encara, en aquesta xarxa bàsica, diguem-ne. Per tant, és evident que nosaltres no podem dir: «Canviem, escolta, aparcuem una mica això, anem a fer només xarxa comarcal i xarxa bàsica.» No.

Jo només, molt de passada, sí que li voldria recordar —o voldria dir-los, vaja— que, pel que fa referència al que és la voluntat política del Govern, és de continuar en el que és la xarxa bàsica; òbviament, la continuació i finalització de l'eix transversal. Pel que fa referència a l'eix del Maresme - Vallès, que és l'inici del quart cinturó, continuar i acabar —tot això són inversions molt importants, que vostè ja sap; vull dir, a l'eix transversal ens n'anem a més de 58.000 milions de pessetes en el període 94-97, i a l'eix Maresme - Vallès, tot l'inici d'aquest quart cinturó, ens n'anem a més de 18.000 milions de pessetes. Tot el que fa referència a l'eix Anoia, Garraf i el Bages, que ens n'anem a unes xifres..., és a dir, les obres del tram Igualada - Vilafranca, amb una inversió encara pendent de 7.800 milions de pessetes, a més de les futures actuacions sobre el tram Igualada - Manresa i les rondes de Manresa. L'eix de la nacional 152, Barcelona - Vic - Ripoll, inclou actuacions ja iniciades sobre la xarxa arterial de Vic i el desdoblament de Mollet del Vallès a Parets, així com la variant de la Cúbia a Ripoll, amb una inversió total d'uns 7.000 milions de pessetes. Tot el que fa referència als accessos a la Costa Brava..., si vol després podem entrar-hi

en detall, però jo crec que és molt important acabar això, perquè no ho tenim resolt del tot i està dintre el que és xarxa bàsica. Tot el que fa referència a l'eix occidental, que és el que inclou diferents actuacions, com la variant de Balaguer, en marxa, però que evidentment té anualitats en el futur, la variant de Tremp, l'itinerari Lleida - Balaguer per Menàrguens, amb una inversió de més de 6.000 milions de pessetes... L'eix del Llobregat, que de fet estem..., acabem, diguem-ne, doncs, a Sallent, al desdoblament fins a Sallent, però que segur..., i vostès..., ningú no m'ho negarà, que l'hem de continuar. L'eix del Cardener, que resten, evidentment, només ens queden potser, importants en aquests moments, les variants de Súria i de Cardona, però que les hem d'acabar. I, evidentment, tot el que fa referència a les connexions transpirinenques, com pot ser el túnel de la Bonaigua, entre el Pallars Sobirà i la Vall d'Aran, o també tot el que fa referència als accessos al túnel de Salau, que aquí sí que, després, si vol, podem parlar o podem fer una mica de referència al que vostè ha parlat dels fons de cohesió, perquè em dóna la impressió que els haurem de plantejar d'una determinada manera perquè les coses es puguin presentar, fins i tot presentar. L'eix Vic - Manlleu - Olot, em sembla que no el podem oblidar; sense entrar aquí, i fins i tot..., quin serà el seu sistema de finançament, però, vull dir, com un eix, diguem-ne, encara dintre aquesta xarxa bàsica que no tenim completa. L'eix de la comarcal 152, la Selva - la Garrotxa. Tot el que fa referència a l'eix pre-pirinenc, tot l'itinerari Solsona - Berga - Ripoll. L'eix del Segre. Vostès saben que a curt termini hi ha l'execució del túnel del Muntant del Tost, però jo crec, certament, que s'han d'executar altres actuacions de variants i de condicionament de diferents trams.

Per tant, aquestes —i jo m'esgarrijo, diguem-ne, només d'haver-les citat— són actuacions que em dóna la impressió que nosaltres no podem tampoc dir: «Bé, no, doncs, deixem-ho córrer i anem-nos a centrar només en la xarxa comarcal.» Vull dir, amb aquestes, jo crec que tots vostès o tots nosaltres ens posaríem d'acord que aquestes actuacions també són prioritàries —també són prioritàries.

Però jo estic d'acord amb vostè que segurament s'ha de començar a posar més l'èmfasi..., i el problema després ja els el diré, el problema..., em sembla que ens posaríem bastant d'acord tots plegats amb tot el que s'ha de fer com a conseller d'Obres Públiques; m'hi posaria bastant d'acord, amb vostè. El problema és un altre, no? Però és evident que segurament, doncs, hauríem de posar..., en fi, dedicar un esforç superior també a la xarxa comarcal, que, evidentment, tenint en compte els recursos que s'han destinat a la construcció d'aquesta xarxa bàsica, sobretot durant els primers anys, el període que hem estudiat, la inversió en aquesta xarxa ha sigut limitada. Ja li ho accepto d'entrada: ha sigut limitada.

Bé, jo crec que caldrà fer un esforç més gros en el conjunt d'aquestes carreteres, continuant i aprofundint els programes que actualment es troben en execució. Jo no..., sense caràcter exhaustiu, ni molt menys, però jo, a títol d'exemple, sí que li voldria destacar, voldria dir-li, voldria anunciar-li —i

vostè em rectifica i em diu: «No, aquesta no»; bé, això és el que és el debat en un Parlament—, jo penso que algunes actuacions en aquesta xarxa, com pot ser la millora de Camarles - Deltebre, com pot ser la millora de l'eix de les Garrigues, com pot ser el condicionament de l'itinerari Reus - Riudoms - Montbrió, com pot ser el tram Jorba - Copons; com pot ser la variant de Solsona, com pot ser l'itinerari Solsona - Guissona, com és el tram de Gramontella a Cabestany, com és la variant de Sant Pere de Ribes, com és la variant del Vendrell, com és el condicionament de la Barcelona-231, Esparreguera - Piera, com és la connexió de Mollet - Martorelles, com és el condicionament de Tossa - Llagostera, etcètera, com és la variant de Calafell, com és la millora de l'itinerari Tuixent - Adràll, aquestes són, jo crec, també, actuacions que hem de fer, que són prioritàries per a nosaltres dintre del que és aquesta xarxa comarcal.

Però és evident que amb això no n'hi ha prou i, dintre del que és el nostre capteniment, òbviament que vostè ha parlat de problemes, en fi, de seguretat i aquest problema de seguretat o de sinistralitat —digui-li com vulgui, en positiu o en negatiu— comencen per, evidentment, tot el que fa referència al reforç dels ferms. I aquí també jo li haig de dir que, segurament, doncs, perquè hem posat l'èmfasi en la construcció del que és la xarxa viària, en el reforç de ferms, nosaltres necessitem avui dia una conservació de ferms o un reforçament de ferms molt més fort que no pas els anys anteriors. I aquest és un objectiu que jo penso, i que jo espero poder defensar, primer dintre del meu Govern, per tal que en els pressupostos de la Generalitat de l'any 95 hi hagi una partida suficient com per poder tirar endavant aquesta partida de reforçament de ferms.

I també tot el que fa referència, com vostè assenyalava, i hi estic absolutament d'acord, amb una sèrie d'obres de seguretat viària i millors locals que pensem i que hem de poder portar a terme per tal d'acabar, en fi, amb tots aquests punts negres que vostè assenyalava i que encara ens situen en un alt nivell de sinistralitat. De totes maneres, va baixant, i de totes maneres es va millorant, però evidentment que jo crec que, per sota d'una inversió de 2.500 milions de pessetes durant cadascun dels propers anys, nosaltres no podem garantir que hi hagi una millora fonamental del que és la seguretat viària i del que és una baixada en picat dels índexs de sinistralitat.

També, per altra banda, hi ha tot el que fa referència a conservació; no em refereixo al reforç, sinó al que és la pintura, les voreres, etcètera. Tot això, nosaltres, crec que estem fent..., en aquests moments hem començat —jo suposo que vostès ho deuen haver vist ja en el diari de la Generalitat— això que ara anomenem la «conservació contractada», que, d'alguna manera, doncs, intentem a través de la licitació i d'empreses privades, a través de concurs, donar aquesta conservació per tal de veure si així també millorem en eficàcia i en preu aquesta conservació i explotació de la qual també estem una mica mancats.

Tot això —ho repeteixo—, tot això que li he dit, ho faig d'entre un balanç que jo qualifico —li ho dic amb tota since-

ritat i, a més a més, ho puc fer perquè, ho repeteixo, no és el meu—, doncs, de plenament satisfactori, que evidentment, doncs, té algunes limitacions —limitacions pressupostàries, senyor Nadal— que ens han obligat en un moment determinat a posar l'èmfasi en el que és la xarxa bàsica i haver de posar en segon terme el que és tant la xarxa local, la xarxa comarcal, com alguns aspectes del que és la conservació i el reforç de ferms i de la seguretat viària.

Espero i desitjo que en els propers pressupostos, amb l'esforç de tots —vostès també em sembla que negocien amb el senyor Macià, vull dir, ajudin-me—, de totes maneres, puguem tenir suficients recursos com per poder resoldre aquests problemes. És evident allò que també moltes vegades hem dit: no es pot fer tot i tot alhora; per tant, és evident que algun tipus de discussió o de prioritització haurem de fer, i espero que en el debat del Pla de carreteres puguem fer, i serveixi justament per fer aquesta prioritització que vostè abans demanava.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Per formular rèplica té la paraula el senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor conseller, podem parlar de dos temes que a mi em semblen interessants, del que hem estat parlant. Tot ho és, d'interessant, però concentrem-nos en dues qüestions. Una, els fons de cohesió. Jo crec que sí que valdria la pena que, sobre com s'han d'invertir els fons de cohesió i quines obres són susceptibles de rebre aquests fons, hauríem d'intentar arribar a acords. Quins criteris han de tenir les obres que poden rebre aquests fons, per exemple? Un criteri podria ser infraestructures que comuniquessin grans eixos de comunicació. Per exemple, una que ja ha sortit en els mitjans de comunicació, que hi ha molts diputats d'aquesta cambra, tant del Grup Socialista com del Grup convergent, que ho reclamen, seria l'eix transversal o el ramal de l'eix transversal que comunica Vic amb Olot. Aquest té la virtut, aquest ramal, que comunica un gran eix de la Generalitat —com és l'eix transversal— amb un eix que correspon a l'Estat, com és l'eix pirinenc, i que a més no és un eix que queda mort a Olot, de Vic a Olot, sinó que té una perllongació cap a Figueres i cap a la Jonquera; és a dir, que és un eix que podríem dir que té una connexió internacional. Té la virtut de sumar esforços de dues administracions i, a més, una comunicació internacional. Un altre criteri que també vostè apuntava, també, el de la comunicació internacional, deia vostè el del túnel de Salau. Sembla que són criteris sobre els quals podríem estar d'acord.

Nosaltres, com a Grup Socialista, voldríem dir que respecte al que podríem anomenar «desenclavament dels Pallars», sense refusar cap de les previsions..., és a dir, no refusem el túnel de Salau, però ens sembla que el Pallars necessita comunicar-se amb zones més riques que ell mateix. És a dir, perquè hi hagi un moviment, diguem-ne, de rendes, i això ens sembla que vol dir que és prioritària la millora de comunicació amb la Vall d'Aran, pel túnel de la Bonaigua, diguem-ne; aquesta és la prioritat del Pallars; i a nosaltres ens sembla que també és important —potser no tant— la co-

municació del Pallars amb una altra zona veïna i també rica, que és Andorra. És a dir, en canvi, el túnel de Salau —que no el rebutgem, i si es fa ben rebut serà, no direm pas que no el volem— comunica dues zones que no tenen gaire sentit en aquests moments. En canvi, el Pallars amb Andorra ens sembla que sí i, evidentment, el Pallars amb la Vall d'Aran, és la prioritat. Aquesta és una qüestió que volíem també comentar. Per tant, ens podem posar d'acord, jo penso, i seria molt positiu, sobre les obres que han de rebre aquests fons europeus de cohesió.

Hem fet una revisió del Pla de carreteres, i vostè ha apuntat algunes obres de la xarxa bàsica que en aquests moments estan francament acabades o en un nivell d'execució important. Nosaltres voldríem comentar algunes qüestions sobre el que creiem que el Pla de carreteres, que en aquests moments està a informació pública, hauria de comentar. Per exemple, accessos a la Costa Brava. Estem bàsicament d'acord: jo crec que la supressió de l'autovia o l'ex-autovia de la Costa Brava és positiva; el tema de fer l'autopista Malgrat - Lloret és positiu, i potser aquí nosaltres demanaríem que es contemplés l'eix de la Bisbal o de Corçà fins a Figueres com un eix de la xarxa bàsica, que ajudaria a ser l'alternativa a aquesta autovia que hem eliminat.

Hi ha una zona, que és la zona del Vallès, que a nosaltres ens sembla que té una xarxa de carreteres comarcals que estan fent una funció molt important i que, per tant, ens sembla que s'haurien d'incorporar a la xarxa bàsica. Per exemple, la carretera de Sant Feliu de Codines a Mollet, o la carretera de Caldes a Mollet, que pensem que s'hauria de desdoblir, o la carretera de Sabadell a Sentmenat. Aquesta zona del Vallès té unes carreteres importants que ens sembla que s'han de potenciar.

A les comarques tarragonines, a part els eixos que vostè ja ha esmentat —i evidentment, les comunicacions de Tarragona, diguem-ne, amb Valls, o de Reus amb Valls, són fonamentals—, ens sembla —i així hi ha estaments del Tarragonès o del Camp de Tarragona que ho estan reclamant—, que és la carretera que aniria fins a Salou. Ens sembla que és una carretera que s'hauria de contemplar, la de Salou - Cambrils pel camí de Calvet.

A les comarques lleidatanes, evidentment, l'eix de les Garrigues ja l'ha esmentat, que hi estarà incorporat en aquests moments, però a nosaltres ens sembla que també hi voldríem veure recollit —no ho hem vist, no ho coneixem, però ens sembla que l'alcalde de Tremp, en converses amb la Conselleria, estava d'acord amb vostè—, incorporar la carretera de Tremp a Artesa de Segre pel port de Comiols.

Bé, són alguns elements que nosaltres pensem que caldria introduir en aquest Pla que està revisant, almenys el que és la xarxa bàsica. També totes les comunicacions del Solsonès, que ja les ha esmentat, però aquestes són les prioritats que nosaltres voldríem veure recollides i que en aquesta modificació del Pla de carreteres hi fossin incorporades.

Bé, em penso que, per tant, si podem entrar en aquest procés de discussió de quines obres poden entrar en el fons de cohesió dins la Conselleria de Política Territorial, dins el

paquet de negociació pressupostària, és un avenç. Si podem aconseguir desencallar el Catàleg de carreteres i aquests plans anuals de lluita contra la sinistralitat o de fer les carreteres més segures, haurem aconseguit que aquesta interpellació, doncs, tingui uns resultats positius.

Moltes gràcies, senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. El senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor president, senyores i senyors diputats, senyor diputat, només per, justament, doncs..., en fi, comunicar a la cambra i comunicar-los a vostès, el Grup parlamentari Socialista, tal com nosaltres veiem tot el tema dels fons de cohesió i el que hem estat parlant i el que hem estat discutint, que, d'altra banda, em sembla que ja ha sortit prou a la premsa, però em sembla que és més correcte que jo també els ho digui aquí. I que jo no descarto en absolut, vull dir, em sembla que no em tanco gens al fet que això ho puguem discutir amb els diferents grups parlamentaris per tal..., en fi, d'expressar quines són les nostres prioritats, malgrat que sempre, òbviament, s'haurà de comptar amb l'altra banda, no?

Però nosaltres hem presentat com a possibles eixos que d'alguna manera són susceptibles de rebre fons de cohesió, i pensant fins i tot en la presentació arreu de l'Estat d'aquests fons destinats a unes vies o uns eixos que, d'alguna forma, tinguessin connexió amb Europa, que d'alguna forma fossin, fins i tot, entre diferents autonomies, hem presentat el primer que vostè ha assenyalat. És a dir –i és un llenguatge meu per entendre'ns, però que, per mi, és gràfic–, el que en podríem dir la pota nord de l'eix transversal, en el sentit del que és Vic, Manlleu, Torelló, Olot, Besalú, Figueres i que, per tant, enllaça també cap a la frontera i que té dos avantatges, un, que és a través d'un conveni de les dues administracions, perquè hi han trossos que hem de fer nosaltres i trossos que ha de fer l'Administració central i, per tant, diguem que tot això es pot fer cofinançat amb fons de cohesió, i uns fons de cohesió que, per tant, connecten amb Europa, i em sembla que això té una presentació arreu de l'Estat –que també és el que hem de vigilar el dia que es discuteixi en el Consejo de Política Fiscal y Financiera–, té una presentació –jo diria– força..., en fi, que té pes.

L'altre eix és el que d'alguna forma arrencaria de Vinaròs, passaria per Tortosa, giraria amunt per..., agafaria la part del que és en aquests moments ja tot l'eix de l'Ebre, tiraria fins a Balaguer; a Balaguer, llavors, en lloc de..., deixàriem el doll i tiraria per Àger, agafaria tot el que és..., tiraria amunt fins a Sort, i aleshores, com vostè plantejava, aquí hi ha la discussió a fer: si en aquells moments ens n'anem cap a l'esquerra, cap a la Bonaigua i, per tant, cap a la Vall d'Aran, o tirem amunt cap a Salau. Aquest és un altre eix, com a possibilitat de plantejar... –o Andorra, com vostè deia–, aquesta és una altra possibilitat com a eix, també, que també hi han trossos, com vostè sap, d'una administració i trossos d'una altra, també, per fer un conveni i cofinançar-ho.

I l'altre, també, és el que va, és a dir, pensant en el Pimorent, és a dir, l'altre pla o l'altre projecte que està sobre la taula del Ministeri d'Hisenda és el que fa referència a l'eix del Llobregat, per dir-ho així. És a dir, pensant en l'arribada del túnel del Pimorent, pensar, òbviament, que si avui ja de vegades és insuficient el que és l'eix Llobregat, i el tenim desdoblant o el tindrem desdoblant fins a Sallent, desdoblar-lo fins a dalt és impossible; per tant, hem de pensar a passar la carretera per l'altre costat del Llobregat i, per tant, tirar des del Llobregat cap amunt fins al Cadí, i des del Cadí, que llavors ja és una altra vegada Administració central, empalmar amb el que és l'arribada del Pimorent.

Per ara, aquests són els tres eixos que nosaltres hem presentat, i que joestic obert absolutament a discutir amb vostès i presentar, fins i tot, els ho dic sincerament, una posició conjunta de cara al Ministeri per veure, doncs, quina és la que, en fi, la més prioritària, per dir-ho així, no? Tenint en compte que no es pensin que hi ha massa diners anualment sinó que això és una obra..., evidentment, qualsevol d'aquestes obres se'ns en va més enllà dels 24 o 25.000 milions de pessetes; per tant, és una obra a finançar en quatre exercicis com a mínim, en quatre exercicis de fons de cohesió.

Però, en fi, de totes maneres, això seria realment molt, molt, molt positiu que nosaltres poguéssim tenir un..., en fi, que un d'aquests projectes mereixés l'aprovació tant del Ministeri d'Hisenda com del Ministeri d'Obres Públiques.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Tercer Món

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Tercer Món, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula la senyora Magda Oranich.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president i breument, en substitució del meu company Ignasi Riera, que és l'autor d'aquesta Moció i que per canvis de l'ordre del dia no es troba present aquí en aquests moments.

Bé, presentem una Moció subsegüent a la interpellació que es va fer al Consell Executiu sobre la problemàtica del Tercer Món.

Val a dir que creiem que la nostra Moció és absolutament ajustada i que, d'alguna manera, ve a resumir el que va ser la intervenció de l'Ignasi Riera en aquest Parlament i també la contestació que va donar l'honorable conseller senyor Comas.

Crec que va ser una interpellació important. Crec que tots nosaltres n'hauríem d'estar molt contents, que aquest Parlament tractés uns problemes que, malauradament, són de màxima actualitat en el món, que és l'ajuda als problemes del Tercer Món. Crec que d'aquesta manera connectem

també, d'alguna manera, amb la societat que en aquests moments se n'està preocupant.

Mirin, des que el senyor Ignasi Riera, el meu il·lustre company, va presentar aquesta Moció i que aquí se'n va parlar, fins i tot, encara és més important l'ajuda al Tercer Món. Han succeït fets aquest estiu que jo crec que encara serà més d'actualitat la Moció o part de la Moció que jo crec que aprovarem aquí, en aquest Parlament.

Durant tot l'estiu, la societat catalana, la societat europea, la societat mundial s'ha adonat que les organitzacions no governamentals i l'ajuda que els governs donen al Tercer Món són imprescindibles. Es van obrir molts comptes d'ajut i de solidaritat durant aquest estiu i, val a dir que la societat catalana ha sigut absolutament solidària i que ha donat molts..., màximament diners per ajudar el Tercer Món.

La gent voldria que drames com el de Ruanda no succeïssin i quan aquests drames succeeixen cal un tipus d'ajuda. Creiem que això només és una manera d'ajudar aquests països, per bé que la riquesa, segurament, al món està molt i molt mal repartida. Però creiem que, en aquests moments, la societat és conscient que cal ajudar i que cal ajudar també les organitzacions no governamentals que en aquests moments estan donant aquesta ajuda absolutament solidària, com han sigut les organitzacions tipus Metges sense Fronteres i altres, que durant aquest estiu han anat a Ruanda a ajudar en els pitjors moments d'un dels pitjors drames de la humanitat.

La nostra Moció diu..., textualment són quatre punts. El primer d'ells: «Elaborar i publicar un informe exhaustiu sobre les organitzacions no governamentals a Catalunya que dediquen una atenció específica a la solidaritat amb els països de l'anomenat Tercer Món.» Crec que reconèixer el paper de les organitzacions no governamentals és de justícia. I crec, també, que cal que el Govern de la Generalitat tingui elaborat aquest informe exhaustiu perquè també, si bé és cert que cal donar ajudes a aquestes organitzacions, cal tenir un control, cal saber on van i tenir tota mena..., aquest informe per saber a quina organització en cada cas concret se li ha de donar.

El segon punt ens diu: «Posar en marxa els mecanismes per tal que, en els pressupostos de 1995, les partides de suport als projectes de solidaritat amb l'anomenat Tercer Món assoleixin el 0,7% de la totalitat del pressupost.» Aquesta és una vella reivindicació. Sabem que hi insistirem i hi insistirem. No sabem quin serà el pressupost d'ajuda que es doni en aquests moments per part del Primer Món al Tercer Món. Creiem que demanar el 0,7% és el mínim que es pot demanar, perquè quan un dia o altre l'haguem aconseguit sabrem que és més el que s'ha de donar perquè, malauradament, a la humanitat cada vegada hi ha més diferències entre uns països i uns altres i, per consegüent, aquesta ajuda crec que és de justícia donar-la.

Aquest punt —que crec que serà de difícil aprovació— és, en tot cas, dels que creiem també dels més importants, i que bé s'aprovi o no s'aprovi aquí, sabem que, en tot cas, en l'esperit, jo, vull dir, de tots els diputats d'aquesta cambra

està que un dia arribi a ser realitat. És a dir, que es pugui donar aquest ajut al Tercer Món, sobretot en uns moments en què creiem que fins i tot això és poc i que els països més desenvolupats del món ja han passat per sobre del 0,7%.

Per tant, esperem que un dia això no calgui ja més. Sabem que hi ha moltes plataformes que demanen el 0,7%, que aquests dies han sigut d'actualitat, quan les més grans potències es reuneixen hi ha sempre qui ha de recordar que hi ha una part del món que pateix i que pateix molt i que la nostra obligació és ajudar-la.

El tercer punt de la nostra Moció era: «Incrementar la pressió tant davant del Govern de l'Estat com de les instàncies representatives de la Unió Europea a fi que facin seves les recomanacions de lluita contra la desigualtat del Programa de les Nacions Unides per al desenvolupament.» Crec que és un punt important. Creiem que aquest serà també un punt que es podrà aprovar, espero jo que per unanimitat en aquesta cambra.

No voldria jo tornar a llegir aquí el que el meu company de grup, el senyor Ignasi Riera, va fer molt brillantment en una interpellació que jo crec que va ser molt exhaustiva i molt ben preparada. Però, quan llegim textualment el que diu Nacions Unides, que el darrer decenni s'ha caracteritzat en tot el món pel creixement de la desigualtat entre rics i pobres, es tracta de països o de persones. Algunes xifres dramàtiques il·lustren el punt extrem on s'ha arribat en la distribució de l'activitat econòmica i en el percentatge dels milions de pessetes: 1991, 200 milions de pessetes; 1992, 210; 1993, 350 milions de pessetes. Com sabem, el 1994 la quantitat va ser més baixa —estic parlant del punt anterior a l'ajuda del Tercer Món. Entenem que això no pot ser de cap de les maneres, i entenem també que el Programa de Nacions Unides que ens explicava les xifres de pobresa al món, de mortalitat al món i d'ajuda que necessiten aquests països són unes xifres que ens farien esfereir a tots aquí i que, com a mínim, podríem donar aquesta solidaritat a aquests països.

Creiem, per tant, que tot el que sigui —com diu aquest punt— incrementar la pressió, tant per part del Govern de l'Estat que tampoc, fins ara, ha donat el 0,7%, com per part de la Comunitat Europea, crec que això seria absolutament important.

Per altra banda, el quart punt és també la col·laboració amb els ajuntaments de Catalunya que enduguin programes d'ajut i de cooperació amb els països menys desenvolupats. Crec, també, que és un punt que bé que hi ha esmenes dels diferents grups —després en parlarem—, podrà ser aprovat per unanimitat per aquesta cambra. Creiem que és fonamental. Creiem que la col·laboració de les diferents institucions és fonamental. I, per tant, la col·laboració tant del Govern de la Generalitat com dels ajuntaments és fonamental per tirar endavant aquest punt.

Per consegüent, jo demanaria que tots i cada un d'aquests punts que presenta la nostra Moció s'aproveïssin per unanimitat d'aquesta cambra i bé que n'hi ha un d'ells, segurament el més important, que és que del 0,7%, que el poble de Catalunya donés el 0,7% dels seus pressupostos a qui real-

ment ho necessita i pateix, crec que és un tema de consciència que espero, si no avui, que un dia o altre puguem realitzar.

Gràcies, senyor president.

EL Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per defensar-les, té la paraula el diputat senyor Padrós.

EL Sr. PADRÓS: De l'escó estant, senyor president, si se'm permet. Bé, el conjunt de dues esmenes que ha presentat el nostre Grup, senyor president, van en la línia de reforçar la idea que el nostre Grup té sobre aquesta Moció que s'ha presentat que, genèricament, va en favor del que podria ser una línia de cooperació per part del Govern de la Generalitat amb els països menys desenvolupats a través de les organitzacions no governamentals, fonamentalment, i els ajuntaments, que també hi participen.

Ens sembla que aquesta és una moció que, un cop més, permet que el Parlament de Catalunya, encara que de forma competencial no tingui capacitat per poder intervenir en política exterior, sí que pugui manifestar-se un cop més en el que poden ser les prioritats que vagin en la línia de la solidaritat i la cooperació amb els països menys desenvolupats. I, en aquest sentit, l'esmena que nosaltres presentàvem fa referència al tercer i quart punts.

Respecte al tercer punt, l'esmena primera que nosaltres presentàvem, ens semblava que hi havia un defecte de forma en el que podia ser emprar el lèxic parlamentari més adient sobre quina havia de ser la incidència del Govern de la Generalitat sobre els organismes de la Unió Europea i el Govern de l'Estat.

I en la segona esmena, ens semblava que era molt més precís parlar de la col·laboració amb els ajuntaments quan, de fet, aquesta, a través de la partida que existeix i que ha estat motiu de discussió en els diferents debats de pressupostos, quan es fa referència al Fons català per al desenvolupament que és l'específic que fa referència als ajuntaments.

Aquestes serien les dues esmenes i aprofito la defensa d'aquestes dues esmenes també per posicionar-me sobre el conjunt de la Moció, per dir que votarem favorablement el primer punt que fa referència a aquest informe sobre les ONG. Ens sembla que, a través de la Comissió del Tercer Món que tenim constituïda aquí, al Parlament, es va veure potser la necessitat que existís aquest estudi per intentar concentrar i no diversificar o dispersar, potser, l'acció en aquest sentit.

I manifestar, també, senyor president, que votarem en contra del segon punt, per dos motius essencials. Un primer perquè ens sembla que el procediment emprat pel Grup d'Iniciativa per intentar introduir esmenes en el debat de pressupostos no procedeix a aquesta Moció perquè aleshores ens trobaríem que totes les mocions..., entràriem en una dinàmica en el Parlament, per la qual, a través de la Moció, estaríem discutint el pressupost. Hi haurà el moment en el debat pressupostari per poder discutir quina ha de ser aquesta partida, que ens sembla que ha de ser incrementada des del nostre punt de vista.

I la segona reflexió per la qual nosaltres tampoc hi donarem suport és perquè, específicament, el Grup d'Iniciativa introdueix el concepte del 0,7% de la totalitat del pressupost. I voldria simplement introduir, a tall de reflexió, que ni les mateixes organitzacions no governamentals ja no plantejgen el 0,7% del pressupost sinó que parlen del 0,7% dels ingressos propis de la Generalitat. I vull dir això perquè podria ser un motiu de reflexió un dia en la mateixa Comissió del Tercer Món sobre la pretesa mitificació del 0,7%, perquè, quan les recomanacions internacionals parlen del 0,7% del PIB, després aquí ens referim al 0,7% del Pressupost de l'Estat i, quan parlem de Catalunya, moltes vegades no tenim en compte quina és la capacitat recaptatòria i a quins conceptes ens referim quan parlem del 0,7%. I, en aquest sentit hauríem de buscar una fórmula de consens que ens permetés, en aquest sentit, dir quin és el sostre o quin és l'objectiu fonamental que hauríem d'assolir. Ho dic per no crear mitificacions de xifres i, sobretot, per no generar expectatives que poden ser perfectament inassolibles.

I, en darrer terme, jo penso que aquest segon punt —si la discussió és «sí» o «no» a la cooperació—, «sí» a la cooperació, «sí» a la cooperació a través de les ONG, «sí» a reforçar la política de cooperació que fan els ajuntaments i «sí» fer-la amb qualitat i amb una política de consolidació, una política global que ens sembla que cal reforçar a través dels instruments que el mateix Govern té. I, en aquest sentit, ens sembla que en el debat pressupostari, entre tots plegats, hauríem d'aconseguir que aquesta partida fos incrementada.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

EL Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. El senyor Reguant també té dues esmenes. Les vol defensar?

EL Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Crec que només en tinc una pel cas. I aquesta és la que defensaré i, si vostè em permet, també em posicionaria respecte a la Moció que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

L'esmena que jo he presentat en realitat és sobre el quart punt de la Moció i, dit en honor a la veritat, és inspirada pel mateix esperit del punt quart de la Moció que esmento, en el sentit que la col·laboració a la Moció que jo presento a la seva consideració diu: «Avaluar els programes d'ajut i cooperació que forneixin i endeguin els ajuntaments de Catalunya orientats als municipis de països menys desenvolupats a fi de destinar-hi els recursos que, de manera complementària, en facilitin l'execució.» És a dir, l'única pretensió que té aquesta esmena és concretar que tots aquells ajuntaments que forneixin programes d'ajuda als municipis dels països menys desenvolupats tinguin ressò en la Generalitat. És a dir, el gest de solidaritat municipal tindrà ressò econòmic en la Generalitat.

Val a dir, també —i ja per no allargar-me—, que donaré suport als punts de la Moció presentats per Iniciativa. També al segon punt, sobretot perquè el 0,7% s'entengui del PIB, s'entengui de la totalitat de pressupost, s'entengui d'ingressos propis, en realitat és una assignatura pendent i, d'algun manera, el quart punt, amb l'esmena que els presento

per si tenen a bé aprovar-la, és com una drecera indirecta que, sense arribar i manifestar-se 0,7%, si vostès donessin recursos als programes municipals en aquest sentit de manera sensible, seria una manera d'incrementar la solidaritat amb el Tercer Món.

Daré també suport, com dic, als altres punts, i, per acabar, una reflexió: observin que en el fet ruandès, en la crisi ruandesa, la resposta del primer Estat –i Catalunya dins l'Estat, en aquest cas– va ser l'Estat espanyol, diguéssim, i Catalunya, que van donar recursos a base de medicaments, a base de persones; va ser la primera de les nacions que s'hi va oferir, que hi va anar. I, en canvi, el 0,7% és encara una assignatura pendent perquè el Govern de l'Estat –i, pel que es veu, en aquest moment també, doncs, pel que correspon a la Generalitat– no troba la manera de satisfer aquesta demanda que dia a dia fa la població més sensible a la solidaritat amb el Tercer Món, i, per bé que la societat civil es presta i testimonia aquesta necessitat, el Govern encara hi fa orelles sordes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Illustre senyora diputada, crec que a tots els diputats, als grups parlamentaris que formem part de la Comissió del Tercer Món, ens uneix el principi de solidaritat, tal com he dit, amb el Tercer Món. Per tant, després d'haver escoltat la interpel·lació que va fer el senyor Ignasi Riera, que evidentment va ser una intervenció brillant, amb una bona resposta, també, de l'honorable conseller, nosaltres donarem suport a la seva Moció, perquè evidentment –en el punt primer– s'ha anat constatant, al llarg dels treballs que hem anat desenvolupant en aquesta Comissió, que serà bo elaborar i publicar aquest informe –tal com molt bé demana l'illustre diputat senyor Riera– exhaustiu sobre les organitzacions no governamentals, i que ja hem tingut la sort que n'hagin vingut algunes i ens hagin exposat i portat els seus programes en aquesta mateixa Comissió.

Evidentment, en el punt número 2, jo discreparia una mica del que deia el senyor Padrós; jo crec que ve en bons moments perquè, doncs, estem a punt d'entrar en la dinàmica dels pressupostos per a l'any vinent, i és cert que haurem de presentar esmenes. També serà qüestió que en una propera reunió de la Comissió comencem, potser, aquest diàleg que ell deia, en part, doncs, de veure cap a on poden anar, i és cert que podrem entrar una esmena per tal de demanar més quantitat per al Tercer Món; però, com que el 0,7 és una assignatura pendent, jo crec que sí que li podem donar suport, al punt número 2.

Al punt 3, també li donarem suport; nosaltres creiem que també s'ha de fer pressió al Govern de l'Estat i, evidentment, a la Unió Europea, i ho hem de manifestar des d'aquí, des del nostre Parlament de Catalunya. I evidentment, tot i que hi ha el Fons Català de Desenvolupa-

ment, que ja està treballant amb els ajuntaments, però que no hi són tots els que hi haurien de ser, que hi han molts ajuntaments que estan treballant molt bé i que estan portant uns programes molt endavant, i que recorde aquella intervenció tan brillant que va tenir el senyor Aguado en la Comissió, explicant punt per punt tots els temes dels ajuntaments que en formen part, com hi col·laboraven... Crec que no n'hi ha prou, i evidentment que aquest punt número 4, doncs, és bo perquè els temes dels ajuntaments, si poden participar-hi més, si tenen més participació, evidentment, més ajudaran.

Per tant, illustre diputada, té tot el recolzament a tots quatre punts de la Moció, tant si vostè accepta o no les esmenes que li han presentat els diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Senyora diputada, per anunciar-li també d'entrada el nostre vot favorable als quatre punts d'aquesta Moció, si bé, lamentablement, dels contraforts d'aquesta Moció, que serien el punt primer, el tercer i el quart, queda el pinyol, que és el número 2, precisament, que és el que no passarà avui, segons ens han anunciat: que votaran..., la majoria hi votarà en contra.

L'any 45, en crear-se Nacions Unides i la seva carta magna a San Francisco, es proposen, realment, millorar el desenvolupament econòmic i la relació d'amistat i de justícia entre totes les nacions de la terra. A partir d'aleshores s'han fet distints intents arreu del món per trobar una solució a això que avui ha arribat a ser d'escàndol: és a dir, el 20% dels ciutadans del planeta disposen del 80% dels recursos, i facin la proposta a la inversa. Aquesta és la situació. El nostre país es troba entre aquest 20% de ciutadans que disposen del 80% de recursos. El senyor Padrós, d'una manera jo diria que subtil, ha intentat fer-nos veure que no és el mateix pressupostos que PIB, per reclamar aquest 0,7%, i que no cal que mitifiquem xifres, xifres... I potser té raó: no cal mitificar. El que sí que és cert és que el Parlament de Catalunya fa una almoïna i no fa solidaritat quan aprova els pressupostos de la Generalitat.

Els pressupostos que nosaltres vam tenir l'any passat, la part de pressupost que vam destinar a solidaritat, en cap cas –en cap cas– es pot qualificar de solidaritat: és una almoïna; ens traiem de sobre els pobres com abans, a les cases de pagès, tenien aquells deu cèntims que de vegades es tiraven del primer pis estant o des de la sala de dalt. Això és el que ha fet aquest Parlament, i, per tant, reclamar que ara que encara hi som a temps, que encara no s'ha posat aquí davant i que no es posa a consideració de tots el que donarà Catalunya l'any que ve per solidaritat o per almoïna, que aquest any, si l'any passat va ser almoïna, aquest any sigui solidaritat.

Nosaltres hi donarem suport, sigui quina sigui la posició que prengui el Grup proposant en relació amb les esmenes que s'han presentat. En tot cas, lamentem –i ens ho temem–

que el punt número 2, el punt realment important, al costat del qual el senyor interpellant i que ara presenta la Moció va bastir tota aquesta Moció, sigui justament el punt que no passarà.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet s'han exposat, per part del Grup proponent i altres grups, els arguments al voltant d'una qüestió que afecta fonamentalment la solidaritat i cooperació. El nostre Grup està convençut que aquest Parlament té una sensibilitat especial al voltant d'aquesta qüestió, en la mesura que hi ha des d'aquesta legislatura funcionant una comissió que estudia els problemes del Tercer Món i també tot el que afecta cooperació i solidaritat.

En aquesta Moció es plantegen fonamentalment quatre qüestions. La primera..., com deia el senyor Padrós, els que som membres d'aquesta Comissió hem conegut a bastament quin és el paper que tenen en el nostre país les organitzacions no governamentals i, per tant, ens sembla molt correcta la necessitat que hi hagi un informe sobre la situació d'aquestes organitzacions, sobre l'atenció específica a la solidaritat que hi dediquen i, per tant, tot aquest conjunt d'activitats que sense dubte és molt important al nostre país.

El segon punt de la Moció és, sens dubte, el més important. Evidentment, fa referència a quina contribució hi ha d'haver per part dels pressupostos que aprova aquest Parlament, per tant dels pressupostos de la Generalitat, al voltant de l'ajuda al Tercer Món. És evident que hi ha un debat obert al voltant de si el 0,7% ha de ser sobre els ingressos propis; de fet, és cert que les organitzacions no governamentals de Catalunya han fixat aquesta posició. A l'esmena es planteja la totalitat del pressupost, i des d'altres posicions, de fet, el que es reclama és el 0,7 del PIB, i, per tant, aquesta és la qüestió.

De totes maneres, per part del nostre Grup queda clar que, si bé la tendència dels diferents governs és anar al 0,7, d'alguna manera això s'hauria de trobar reflectit en els pressupostos de l'any vinent, per una raó essencial: perquè, quan vam aprovar els pressupostos de l'any 94, aquí no solament no hi va haver aquest increment, sinó que hi va haver un retrocés i, per tant, hi va haver menys diners destinats a l'ajuda al Tercer Món. Per tant, hi hauria hagut una sortida, que hauria estat presentar algun tipus d'esmena amb la qual es pogués tendir, precisament, a aquest 0,7, però, de totes maneres, no ha estat fet així per part del Grup de la majoria, i, per tant, nosaltres recolzarem tal com està aquest segon punt.

Al tercer punt, nosaltres creiem que l'esmena que ha presentat el Grup de Convergència és més correcta; planteja demanar al Govern de l'Estat i als diferents organismes de la Unió Europea..., i, per tant, nosaltres voldríem que per part del Grup de Convergència i Unió s'acceptés aquesta esmena per tal de recolzar-la.

I, finalment, el quart punt parla de la col·laboració que hi ha d'haver amb els ajuntaments de Catalunya. Aquesta és una qüestió en què tots els grups estem d'acord, i per tant, independentment que sigui amb la fórmula que té el Grup d'Iniciativa o la fórmula que ha presentat un altre Grup esmenant, en concret el Grup Mixt, nosaltres hi donarem suport.

Per tant, per tots aquests arguments, perquè creiem que és possible avançar en el que és la solidaritat i cooperació i perquè planteja els problemes que en aquests moments tenen les organitzacions no governamentals i el que ha de ser l'ajuda al Tercer Món, nosaltres hi donarem el recolzament amb la posició que hem manifestat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Ara té la paraula la senyora Magda Oranich per pronunciar-se sobre les esmenes presentades.

La Sra. ORANICH: Sí, senyor president. En primer lloc i molt breument, agrair les intervencions de tots els grups, perquè crec que aquest és un tema important, i cada un dels diputats que han intervingut em consta que treballen en aquest tema. Crec que, com ha dit molt bé la senyora Montserrat, li agafaríem la paraula al senyor Padrós, de tractar el tema de l'ajuda al Tercer Món, les quantitats, i crec que en aquest sentit ja hem avançat molt.

En les esmenes concretes del Grup de la majoria, cal dir que li acceptaríem, evidentment, les esmenes que presenta: milloren el text, i no només perquè és tendència, evidentment i lògicament, quan no desvirtuen el que es vol demanar, admetre les esmenes del Grup de la majoria, sinó també molt especialment perquè cal agrair al senyor Padrós —i jo, com a presidenta de la Comissió del Tercer Món— la seva tasca i col·laboració en tot el que suposa l'ajuda al Tercer Món.

Per tant, les esmenes sempre són d'agair per part de tots els grups, perquè vol dir que els ha interessat el text i que els ha interessat el tema, i són també més d'agair per part del Grup de la majoria perquè vol dir que, si les acceptem, hi votaran a favor i, per tant, aquest ja serà un agraïment doble.

Per tant, l'esmena número 1, del Grup de la majoria, l'acceptem. I, quant a la segona esmena, hi havia en el mateix punt dues esmenes diferents, la del Grup Mixt, per part del senyor Reguant, i la del Grup de la majoria. Voldríem acceptar-les totes dues; crec que no són en absolut contradictòries, i, per tant, hem pensat a fer una esmena transaccional, que estarien..., crec que hi estan d'acord almenys els dos grups esmenants, per poder acceptar-les dues i que així fos tot votat per unanimitat.

El quart punt quedaria, senyor president —si en vol prendre nota—, dient..., hem agafat una miqueta l'esmena d'uns i dels altres —ho passarem a la Mesa, ho tenim també signat pels altres esmenants—, el quart punt quedaria: «Continuar col·laborant amb els ajuntaments de Catalunya que..., programes d'ajut i cooperació amb els països menys desenvolupats.» I faríem un cinquè punt, que seria: «Avaluar els programes d'ajut i cooperació que forneixin i enduguin els ajuntaments de Catalunya, orientats als municipis de països

menys desenvolupats, a fi de destinar-hi els recursos que de manera complementària en facilitin la seva execució.»

Crec que d'aquesta manera donaríem satisfacció als dos grups que han presentat aquestes esmenes, i, per consegüent, esperem que —excepte el segon punt, que en un futur, un dia o altre, puguem tots estar-hi d'acord; no amb el 0,7%, sinó amb més— aquest Parlament tingui la satisfacció de votar per unanimitat un tema que és de molta actualitat en aquests moments, malauradament, a la societat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. Espero que arribi el text escrit a la Mesa.

El Grup de Convergència i Unió retira la seva esmena per donar lloc a aquesta transaccional? *(Pausa.)* El mateix fa el senyor Reguant? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, procedirem a la votació. Entenc que hi ha votació separada del punt 2. Doncs, primer votarem el punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la resta de la Moció, amb les modificacions, naturalment, per les esmenes introduïdes.

Vots a favor?

La resta de la Moció ha quedat aprovada per unanimitat.

Fins demà a les deu del matí, se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de nou del vespre.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàg.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequés, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història i il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom ..... NIF .....

carrer ..... num. ....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 19 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de ..... envia

per ..... (gir / xec al portador) ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes

..... de ..... de 19 .....

Signatura

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.
Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.
Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

